

وزارت تحصیلات عالی ج.ا.ا

پوهنټون پولی تکنیک کابل

پوهنټی جیاټوچی و معادن

دیپارتمنټ انجینیری استخراج معادن مواد مفید جامد

غنى سازی مواد مفید معدنی

Ketabton.com

مؤلف: پوهاند عبدالهادی واحدی

کابل 1398 خورشیدی

مقدمه

غنى سازی مواد مفیده معدنی مجموعه یک سلسله عملیاتی را نامند که مربوط به آمادگی زغال سنگ، سنگ های معدنی و سایر مواد بوده و به منظور جدا ساختن اجزای نا مطلوب از آنها انجام میپذیرد. در پروسه استخراج معادن فقط در بعضی حالات میتوان مواد مفیدی را بدست آورد که از نگاه کیفیت می تواند مطالبات مصرف کننده ها را مطابقت نماید. اما عمدتاً در بسیاری حالات مواد مفیدی که بطريقه روباز یا زیززمینی استخراج می گردند، احجار بیکاره به حد قابل ملاحظه در آن خلط بوده و ضرور است تا این مخلوطات اضافی از آنها خارج گردند، زیرا بدون این کار استفاده از چنین مواد مفیده معدنی در اقتصاد ملی مشکلات زیاد ایجاد گردیده و یا ناممکن می باشد.

در بعضی حالات مواد مفیده معدنی شکل مرکب را دارا بوده و متشکل از چندین انواع مواد مفید میباشد. طور مثال سنگ معدنی سرب، جست، مس و سایر سنگ های معدنی مرکب که در آنها فلزات مختلف از قبیل طلا، نقره، پلاتین، جست، سرب، مس و غیره شامل می باشد. در چنین حالات وظیفه غنى سازی تنها منحصر به بیرون نمودن احجار بیکاره از مواد مفید نبوده بلکه جدا ساختن مواد مفیده مرکب را به اجزای متشکله آن نیز احتوا می نماید. بدون این چنین کار استفاده از مواد مفیده مرکب امکان پذیر نمی باشد.

فرض میکنیم که برای کار مجدد میتالورژی کنسنترات قلعی با داشتن مقدار 50 تا 60% فلز قلعی در سنگ معدنی مطالبه میگردد. در این صورت مقدار مخلوطاتی که اغلبًا همراه با سنگ معدنی قلعی از قبیل مس، سرب و غیره میباشد نباید از چندین صدم حصه فیصد تجاوز نماید.

نه تنها سنگ معدنی بلکه زغال سنگ نیز اکثراً شکل مرکب مواد مفیده معدنی را دارا بوده که متشکل از زغال سنگ خالص (کنسنترات)، مواد وسطی و سلفاید کلچیدان که منحیث مواد خام در صنایع کیمیاوی مورد استفاده قرار می گیرد می باشد.

بدین ترتیب غنی سازی زغال در بعضی حالات نه فقط باعث جدا ساختن احجار بیکاره میگردد بلکه جدا ساختن آن را به مواد مفیده جداگانه نیز میسرمی سازد.

غنی سازی مواد مفیده معدنی این امکان را میسر می سازد تا معادنی که از نگاه فیصدی داشتن مواد مفیده و کیفیت فقیر محسوب می شوند مورد برده برداری قرارگیرند و عبارت از چنان رشته از صنعت میباشد که امکانات وسیع تехنیکی و اقتصادی را برای اکتشاف سریع اقتصاد ملی فراهم می سازد.

فصل اول

معلومات عمومی در مورد سنگ‌های معدنی و منرال‌ها

در مقطع زمان کنونی بیشتر از (200) انواع مواد خام منرالی با خاطر تولید محصولات صنعتی و زراعتی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

مواد منرالی طبیعی که در شرایط موجودهی تختنیکی و اقتصادی میتوانند در اقتصاد ملی موثر واقع شوند بنام مواد مفیده یاد می‌گردند. آنها می‌توانند به شکل طبیعی و یا بعد از کارمجدد بالای آنها مورد استفاده قرار گیرند.

جمع مواد مفیده معادن را تشکل می‌دهند. استخراج معادنی که در سطح تختنیکی موجوده از نگاه اقتصادی مناسب باشد، بنام معادن صنعتی یادمی گردند. استخراج معادنی که با در نظرداشت شرایط فوق از نگاه اقتصادی غیرمفید باشد بنام معادن غیرصنعتی یاد می‌گردند. در صورت پیشرفت علم و تختنیک، معادن غیر صنعتی میتوانند شامل کنگوری معادن صنعتی گردند.

سنگ معدنی عبارت از ترکیب منرالهای می‌باشد که تکنالوژی استخراج فلز و یا مرکبات فلز از آن امکان پذیر بوده و از نگاه اقتصادی مفید میباشد. سنگ معدنی به سنگ های معدنی فلزی و غیر فلزی تقسیم می شوند. به سنگ های معدنی فلزی سنگ های ارتباط میگیرند که مواد خام را برای بدست آوردن فلاتات سیاه، رنگه، نادره، قیمتی وغیره تشكیل می‌دهند. به سنگ های معدنی غیرفلزی سنگ های اسبست، بیرایت، اپاتیت (ترکیب طبیعی فسفات فلورید و کلسیم که درتهیه کودهای کیمیاوی بکارمیروند، فسفریت(فسفات طبیعی آهک) و غیره شامل می‌گردد. به مواد مفیده غیر سنگی مواد خام که برای تولید مواد ساختمانی مورد استفاده قرار می‌گیرند نسبت داده می‌شوند. به مواد مفیده محروقاطی، مواد سوخت جامد، نفت و گاز طبیعی ارتباط می‌گیرد.

نظربه کیفیت مواد خام منرالی سنگ های معدنی غنی (با سورت بلند) ، معمولی (دارای کیفیت متوسط) و فقیر (با سورت پائین) را از هم تفکیک می نمایند

هدف و شاخص‌های غنی سازی مواد مفید

مواد خام منرالی طبیعی که از اعمق زمین استخراج می‌گردند در بسیاری حالات به شکل طبیعی در اقتصاد ملی نمیتوانند مورد استفاده قرار گیرند. سنگ معدنی مستخرجه قاعده‌تاً دارای کمیت‌های پائین جزء مفیده بوده که کارمجدد میتلواژی مستقیم بالای آن غیراقتصادی می‌باشد. طور مثال در صورت موجودیت مقدار 30% آهن در سنگ معدنی برای تولید یک تن چدن لازم است تا در کوره ذوب آهن بیشتر از دو تن احجاربیکاره ذوب گردد، یعنی فضله آهن بالاتر از فلز بدست می‌آید.

در این صورت قیمت تمام شد چدن در نتیجه‌ی مصارف اضافی کوکس (زغال سنگ) و فلیوس (ماده گداز آور یا کمک ذوب) زیاد بالا می‌رود و در صورت مقدار معمولی مس در سنگ معدنی (2% - 1.5) کتله احجار بیکاره که در کوره ذوب برای بدست آوردن یک تن مس ضروری می‌باشد به 100 تن و بیشتر از آن میرسد که تولید مس را غیر اقتصادی می‌سازد.

اغلبًاً اجزای ترکیبی در سنگ‌های معدنی نه فقط غیرمفید بوده بلکه مضرهم می‌باشد. طور مثال اکساید سلیکان، سلفر و فاسفورس در سنگ‌های معدنی فلزی، فاسفورس در سنگ‌های معدنی تیتانیم و نیوبیم، آهن در سنگ‌های معدنی زرگونیم وغیره.

مخلوطات مضر باید به حد اعظمی از سنگ‌های معدنی الی کار مجدد میتلواژیکی دور شوند زیرا آنها خواص فلز حاصله را خراب می‌سازند. عملیات میتلواژیکی مستقیم بالای سنگ‌های معدنی مرکب از مس، سرب و جست به منظور بدست آوردن فلزات مطلوبه از آنها بدون جدا کردن مقدماتی منرالهای مس، سرب و جست بکلی امکان پذیر نمی‌باشد.

در صورتی که حتی سنگ‌های معدنی مستخرجه تنها دارای منرالهای مفیده باشد باز هم قاعده‌تاً نظر به جسامت و اندازه‌ها متجانس نبوده و در آن از خورد ترین زرات، توته‌ها و بعضًاً خرسنگ‌ها با کتله‌های چندین تن شامل می‌باشد. چنین مواد خام هم چنان مستقیماً برای کار مجدد میتلواژی مناسب نبوده و ضرورت به آماده سازی مقدماتی دارد.

مجموعه پروسه‌های تکنالوژی آماده سازی مقدماتی مواد خام منرالی به منظور کیفیت

دادن به آن که مطالبات کار مجدد می‌تالوژی، کیمیاوی و غیره را مطابقت نماید بنام غنی سازی مواد مفیده یادمی گردد.

این پروسه‌ها به خواص فزیکی منرال‌های طبیعی و یا خواص فزیکی – کیمیاوی سطوح آنها استوار می‌باشد. هنگام غنی سازی، ترکیب کیمیاوی و ساختمانهای داخلی منرال‌ها بدون تغییر باقی می‌ماند. ازین لحظه غنی سازی را بنام عملیات میخانیکی مواد مفیده یاد می‌نمایند. حالات استثنائی را فقط پروسه‌های پختن مقناطیس کننده و جدا کردن به وسیله شستشو تشكیل می‌دهد که در آن صورت ترکیب کیمیاوی منرال‌ها تغییر مینماید.

هنگام غنی سازی مواد مفیده مسایل اساسی ذیل حل می‌گردد:

- 1- مقدار جزء ترکیبی مفید در مواد خام بالا می‌رود.
- 2- از سنگ معدنی مخلوطات مضر دور می‌شوند.
- 3- مواد خام از نگاه جسامت و ترکیب حقیقی متجانس می‌شود.

در نتیجه غنی سازی مواد مفید معدنی محصولات ذیل بدست می‌آید.

- 1- کنسنترات.
- 2- فضولات اتوالی.
- 3- محصولات وسطی.

1- کنسنترات: محصول غنی سازی را نامند که دارای مقدار بیشتر جزء مفیده در مقایسه با سنگ معدنی بوده و برای کار مجدد بعدی و یا استفاده مستقیم در اقتصاد ملی مناسب می‌باشد. نظر به مقدار جزء مفید، مخلوطات، رطوبت و مشخصات گرانولومتریک (نورم بندی دانه‌ها)، کنسنترات‌ها باید شرایط تختنیکی را مطابقت نمایند. کنسنترات‌ها نام اصلی خویش را نظر به فلز اصلی یا منرال اصلی اخذ میدارند (طور مثال کنسنترات مس، سرب، جست و غیره) که در پروسه غنی سازی مرکز می‌گردند.

2- فضولات اتوالی: عبارت از مواد فاضلۀ غنی سازی بوده که متشکل از احجار بیکاره و مقدار کم جزء ترکیبی مفیده بوده که تکالوژی استخراج آن امکان پذیر نمی‌باشد زیرا از نظر اقتصادی غیر مفید خواهد بود.

3- محصولات وسطی: نظر به ترکیب منرالی و کیمیاگری موقعیت وسطی را بین کنسنترات و فضولات اتوالی دارا می باشد. محصولات وسطی را نمیتوان محصولات نهایی غنی سازی محسوب نمود، بلکه به طریقه های میخانیکی تکمیل گردیده و یا تحت کار مجدد هایدرومتالورژی قرار داده می شود.

برای مشخصات و ارزیابی پروسه های غنی سازی مواد مفیده از شاخص های اساسی ذیل استفاده بعمل می آید:

- 1- در آوردن جزء ترکیبی مفید به کنسنترات.
- 2- خروج کنسنترات.
- 3- کیفیت کنسنترات

درآوردن جزء ترکیبی مفید به کنسنترات: توسط نسبت مقدار جزء ترکیبی مفید که در پروسه غنی سازی به کنسنترات مبدل می گردد بر مقدار آن در سنگ معدنی تعین گردیده و به فیصد ارائه میگردد.

خروج کنسنترات: نسبت کثله حاصله کنسنترات بر کثله سنگ معدنی اولیه می باشد که بالای آن کار مجدد صورت گرفته و به فیصد ارائه میگردد. به عین شکل خروج فضولات اتوالی و یا محصولات دیگر غنی سازی نیز در یافت میگردد.

کیفیت کنسنترات: توسط مقدار جزء ترکیبی مفید در آن مشخص می گردد.

فرض میکنیم که α - مقدار جزء ترکیبی مفید در سنگ معدنی، β - مقدار جزء ترکیبی مفید در کنسنترات و θ - مقدار جزء ترکیبی مفیده در فضولات اتوالی بوده و ضمناً γ_k - خروج کنسنترات و ζ - درآوردن جزء ترکیبی مفید به کنسنترات باشد. در این صورت خروج سنگ معدنی اولیه را 100% قبول نموده و مقدار جزء ترکیبی مفید را در سنگ معدنی اولیه مساوی به مجموع مقدار آن در کنسنترات و فضولات اتوالی محسوب نموده میتوان معادله بیلانس جزء ترکیبی مفید را نظر به سنگ معدنی و محصولات غنی سازی ترتیب نمود.

$$\alpha \cdot 100 = \gamma_k \cdot \beta + (100 - \gamma_k) \cdot \theta$$

این معادله را نظر به γ_k (به فیصد) حل نموده دریافت میداریم که

$$\gamma_k = \frac{\alpha - \theta}{\beta - \theta} \cdot 100$$

درآوردن جزء ترکیبی مفید به کنسنترات(به فیصد) از رابطه ذیل دریافت میگردد:

$$\xi = \gamma_k \cdot \frac{\beta}{\alpha}$$

اگر خروج کنسنترات معلوم نباشد، پس درآوردن جزترکیبی مفید به کنسنترات (%) را میتوان از رابطه ذیل بدست آورد.

$$\xi = \frac{\beta}{\alpha} \cdot \frac{\alpha - \theta}{\beta - \theta} * 100$$

مثال: خروج کنسنترات مس و استخراج مس را از آن محاسبه نمایید، اگر مقدار مس در سنگ معنی اولیه مساوی به 2%， در کنسنترات 30% و در فضولات اتوالی 0.2% باشد.

حل:

$$\alpha = 2\%$$

$$\beta = 30\%$$

$$\gamma_k = \frac{\alpha - \theta}{\beta - \theta} \cdot 100 \Rightarrow \gamma_k = \frac{2 - 0.2}{30 - 0.2} \cdot 100$$

$$\theta = 0.2\%$$

$$\gamma_k = 6.04\%$$

$$\gamma_k = ? , \xi = ?$$

$$\xi = \gamma_k \cdot \frac{\beta}{\alpha} \Rightarrow \xi = 6.04 \cdot \frac{30}{2} \Rightarrow \xi = 90.6 \%$$

موثریت پروسه های غنی سازی هم چنان توسط درجه غنی سازی (درجه کنسنترات) مشخص میگردد که توسط نسبت مقدار جزء ترکیبی مفید در کنسنترات بر مقدار آن در سنگ معنی اولیه تعیین میگردد. در مثال فوق درجه غنی سازی را میتوان چنین بدست آورد

$$K = \frac{\beta}{\alpha} = \frac{30}{2} = 15$$

يعنى سنگ معنی اولیه (15) مرتبه درکنسنترات غنی شده است.

میتود های غنی سازی

حين غنی سازی مواد مفیده معدنی از تقاؤت خواص فزیکی، فزیکی - کیمیاوی که شامل ترکیب منرالها می باشد استفاده به عمل می آید.

تمام پروسه های که بالای مواد مفیده معدنی در هنگام کار مجدد در فابریکه غنی سازی صورت میگرد، میتواند به سه گروپ اساسی تقسیم گردد:

1- پروسه های آماده سازی؛ 2- پروسه های خاص غنی سازی؛ 3- پروسه های کمکی.

1- پروسه های آماده سازی: در این صورت مواد مفیده معدنی آماده غنی سازی شده و عملیات خورد سازی توتنه های بزرگ سنگ معدنی را تا اندازه های که جسامت منرالهای آغشته را معین میسازد، در بر گرفته (شکستن و خرد کردن) و ضمناً عملیات جدا ساختن سنگ معدنی نظر به جسامت (غربال کاری، سورت بندی) مربوط به آن میگردد.

2- پروسه های خاص غنی سازی: در این صورت جدا ساختن سنگ معدنی به محصولات جدگانه مختلف نظر به خواص فزیکی و فزیکی - کیمیاوی که شامل ترکیب منرالهای آن می باشد صورت میگیرد (غنی سازی جاذبی، غنی سازی فلوتیشنی، غنی سازی مقناطیسی، غنی سازی برقی وغیره).

3- پروسه های کمکی: پیشبرد نورمال و ارتباط مقابل تمام عملیات را در قسمت آماده سازی سنگ معدنی و غنی سازی آن تامین می نماید (آب گیری، گرد و خاک گیری، خشک سازی، ترانسپورتیشن وغیره).

در ارتباط به این که کدام خواص فزیکی و یا فزیکی - کیمیاوی منرالها برای جدا ساختن آنها بیشتر مناسب می باشد، از میتود های مختلف غنی سازی استفاده بعمل می آید که ذیلاً طور فشرده از آنها نام برده می شود:

1- میتود غنی سازی جاذبی: این طریقه بر حسب تقاؤت منرالها نظر به کثافت، شکل و

اندازه های دانه ها استوار بوده که باعث خواص مختلف حرکت آنها در هوا یا آب تحت تاثیر قوه جاذبه زمین (در بعضی حالات قوای فراراز مرکز) و قوه مقاومت محیط میگردد.

2- میتود غنی سازی فلوتیشنی: این طریقه بر مبنای تفاوت خواص فزیکی - کیمیاوی سطوح منرالها استوار بوده و در قابلیت اینکه بعضی از منرالها که در آب به سطح حباب های هوا می چسبند و در عین زمان منرالها دیگر این خواص را ندارند خلاصه می شود.

3- میتود غنی سازی مقاطیسی: بر مبنای تفاوت قابلیت مقاطیس شدن منرالها که باعث مسیرهای مختلف حرکت آنها در ساحه مقاطیسی می گردد استوار می باشد.

4- میتود غنی سازی برقی: بر مبنای تفاوت خواص برقی منرالها (قابلیت جریان برق، قابلیت نفوذ پذیری دی الکتریکی و غیره) نظر به اینکه تحت عمل ساحه برقی مسیر حرکت منرالها تغییر می نماید استوار می باشد.

بر علاوه طریقه های فوق الذکر غنی سازی، گروپ طریقه های خاص غنی سازی وجود دارد که از میان آنها میتوان طریقه های ذیل را مشخص ساخت:

❖ - غنی سازی نظریه تفاوت ضریب اصطکاک و شکل دانه ها که نظر به تفاوت سرعت حرکت دانه های منرالی روی مستوی مایل به منظور جداساختن آنها از محیط هوایی و یا آبی استفاده به عمل می آید.

❖ - غنی سازی بالای سطوح چرب که بر مبنای قابلیت جدا شدن بعضی از منرالها که توسط سطوح چرب (چسبناک) نگهداشته می شوند استوار می باشد .

❖ - پروسه های هایدرومیتالورژی غنی سازی که بر مبنای انحلال انتخابی اجزای قیمتی سنگ های معدنی یا مخلوطات مضر آنها توسط محلول های آبی معرف های کیمیاوی استوار می باشد در نظر گرفته می شود.

هنگام غنی سازی مواد مفیده معدنی از یک و یا چندین طریقه که خواص مختلف منرالها را مورد استعمال قرار می دهد استفاده بعمل می آید . طور مثال برای بعضی از انواع سنگ های معدنی فلزی یگانه طریقه غنی سازی، طریقه مقاطیسی می باشد و در عین زمان برای سنگ های معدنی مگنیزیت از چندین طریقه استفاده می شود که عبارت از طریقه جانبی، مقاطیسی و فلوتیشنی می باشد. در صورت غنی سازی سنگ معدنی نیوبیم (Nb) بر علاوه کار مجدد

میخانیکی از کار مجدد هایدرومیتالورژی نیز استفاده بعمل می آید.

فصل دوم

شکستن و خرد کردن

معلومات عمومی

شکستن و خرد کردن عبارت از عملیات آماده سازی بوده که در نتیجه‌ی آن سنگ معدنی جسامتی را به خود می‌گیرد که برای جدا ساختن آن در دستگاه غنی سازی مناسب می‌باشد. مواد مفید که از معادن زیرزمینی یا معادن رو باز به فابریکه غنی سازی می‌رسد موادی را تشکیل می‌دهند که نظر به جسامت توته‌ها مختلف می‌باشند، یعنی از ذرات خرد به اندازه‌های چندین حصه مایکرون تا خرسنگ‌های که اندازه آنها بالاتر از یک متر می‌باشد می‌رسد. جسامت مواد مفیده معدنی که به فابریکه غنی سازی وارد گردیده و به دستگاه غنی سازی میرسد معمولاً نباید از اندازه اصغری مترالهای مفیده آغشته تجاوز نماید.

در نتیجه شکستن و خرد کردن، سنگ معدنی باید چنان جسامت را به خود کسب نماید که در آن صورت دانه‌های مترالی مفید و احجار بیکاره به شکل آزاد عرض وجود نموده و هنگام غنی سازی از هم مجزا گردند. پروسه‌های شکستن و میده ساختن سنگ‌های معدنی به منظور آزاد ساختن دانه‌های مترالهای مفیده از احجار بیکاره بنام آشکار ساختن مترالها یاد می‌گردد. پروسه‌های شکستن و خرد کردن شرطًا نظر به جسامت مواد از هم مجزا می‌گردند: برای شکستن در فابریکه سنگ‌های وارد می‌گردند که اندازه آنها تا 1500mm رسیده و به اندازه‌های 10-15mm از دستگاه خارج می‌گردند. خرد ساختن بعدی جسامت دانه‌های مترالی تا 0.074mm و کمتر از آن هنگام پودر ساختن صورت می‌گیرد.

پروسه‌های خرد ساختن و شکستن بسیار پر مصرف بوده و اغلبًا بالاتر از 50% قیمت تمام شد عمومی پروسه غنی سازی را تشکیل می‌دهد. از این لحاظ پروسه خرد ساختن جسامت مترالها به صورت مرحله‌یی صورت می‌گیرد. طور مثال شکستن سنگ‌های معدنی طور ذیل انجام می‌پذیرد:

1- شکستن با قطعات بزرگ یعنی از 1500 - 1200 تا 300mm؛

2- شکستن با قطعات متوسط یعنی 75 - 300 mm

3- شکستن با قطعات خرد یعنی از 15-75 تا 10mm

قبل از هر مرحله شکستن به کمک غربال کاری اندازه های آماده شده جدا میگردند و بدین ترتیب مصرف انرژی و موادی که میشکنند کاهش یافته و نیز مقدار گل و لوش در نتیجه خرد ساختن مجدد کاهش می یابد. به عین شکل هنگام پودر ساختن اجسام معدنی اقدام گردیده و به صورت متواتر از آن به وسیله درجه بندی هایدرولیکی توتنه های آماده شده دانه ها مجزا گردیده و دانه های بسیار بزرگ به خرد کردن راجع می گردد.

هر مرحله شکستن توسط درجه شکستن (i) مشخص میگردد که توسط نسبت قطر توتنه های بسیار بزرگ سنگ معدنی الی شکستن (D_{max}) بر قطر توتنه های بسیار بزرگ بعد از شکستن

$$i = \frac{D_{max}}{d_{max}} \quad \text{محاسبه می گردد یعنی:}$$

درجه شکستن جسم معدنی برای مراحل مختلف شکستن قرار ذیل می باشد:

$$i_1 = \frac{1500}{300} = 5 \quad \diamond$$

$$i_2 = \frac{300}{75} = 4 \quad \diamond$$

$$i_3 = \frac{75}{15} = 5 \quad \diamond$$

درجه عمومی شکستن سه مرحله یی مساوی به حاصل ضرب درجه های شکستن مراحل جداگانه می باشد.

$$i = i_1 \cdot i_2 \cdot i_3 = 5 \cdot 4 \cdot 5 = 100$$

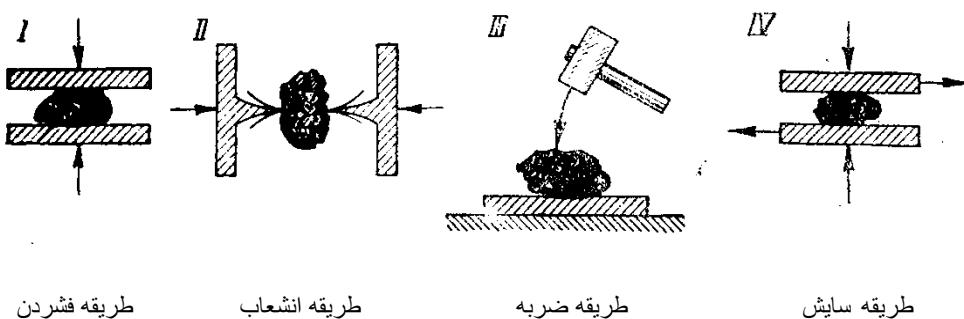
اساسات فزیکی پروسه های

شکستن و خرد کردن

از اد ساختن منوال ها هنگام شکستن و خرد کردن در نتیجه تخریب قطعات جسم معدنی تحت تاثیر قوای خارجی صورت میگیرد. چندین طریقه تخریب قطعات جسم معدنی وجود دارد که عبارت انداز:

- 1- طریقه فشرده شدن.
- 2- طریقه منشعب ساختن.
- 3- طریقه ضربه.
- 4- طریقه سائیدن.

نظر به خواص جسم معدنی (محکمی، شکنندگی، چسبندگی وغیره) یکی از طریقه های تخریب و یا از ترکیب چندین طریقه استفاده بعمل می آید.

برای تخریب توته های جسم معدنی لازم است تا قوه چسبش بین کرستال ها و در داخل خود کرستال مرفوع گردد. این قوه چسبش محکمی جسم معدنی راتعین می نماید.

هنگام شکستن سنگ ها سطح عمومی توته ها در نتیجه‌ی ایجاد رویه های جدید بر هنر بیشتر می گردد. برای رویه های ایجاد شده بر هنر جدید هم چنان مقدار معین انرژی به مصرف می‌رسد.

با در نظرداشت ظرفیت انرژی زیاد پروسه های شکستن و خردکردن، ارزیابی و بررسی آنها از نقطه نظر مصرف انرژی صورت می گیرد. لیکن این بررسی به نسبت اینکه تمام انواع مصارف انرژی به صورت دقیق محاسبه شده نمی تواند مغلق می باشد. طبق فرضیه موجوده ربیندر(Ребиндер) و ژیگچ (Жигач) کار(A) که هنگام شکستن سنگ های معدنی به مصرف می رسد ابتدا برای تغییر شکل توته های سنگ ها به اندازه (A_{Δ}) به مصرف رسیده و بعداً برای ایجاد رویه های جدید به اندازه (A_{Π}) به مصرف می رسد یعنی

$$A = A_{\Delta} + A_{\Pi}$$

در این صورت قبول می گردد که کار برای تغییر شکل توتنهای سنگ متناسب به حجم آنها بوده و کار برای ایجاد سطح جدید متناسب به اندازه این سطح می باشد یعنی

$$A = A_{\Pi} + A_{\Delta} = K \Delta V + \delta \Delta S$$

درینجا: K و δ - ضرایب متناسب؛ ΔV - حجم تغییر شکل یافته توتنه تحت تخریب و ΔS - اندازه سطوح جدیداً ایجاد شده می باشد

در صورت شکستن سنگ‌ها با قطعات بزرگ و با درجه شکستن نچندان زیاد اندازه سطوح ایجاد شده جدید به طور مقایسوی کم بوده و کاری که برای ایجاد این سطوح به مصرف می‌رسد می‌توان از آن صرف نظر کرد. در این صورت تمام کاری که برای شکستن به مصرف می‌رسد متناسب به حجم توتنهای تغییر شکل یافته می‌باشد، یعنی

$$A = K \Delta V$$

و بر عکس در صورت پودر کردن، کار برای تغییر شکل دانه‌ها به مراتب کمتر از کار برای ایجاد رویه‌های جدید بوده و هم چنان می‌توان از آن صرف نظر کرد. در این صورت کاری که برای تخریب توتنهای احجار به مصرف می‌رسد تنها متناسب به اندازه‌های رویه‌های ایجاد شده خواهد بود، یعنی $A = \delta \Delta S$

تحقیقات نشان داده است که آزاد ساختن بهتر دانه‌های منزالی می‌تواند در صورت یکجا نمودن قوای خارجی با تاثیر حرارت بالای سنگ‌های معدنی صورت گیرد. از همه بیشتر تاثیر تخریب قوه با سرعت متزايد (ضربه) می‌تواند موثر واقع شود زیرا مقاومت ضربه‌یی و حرارت بلند فضای کاری مفید‌تر می‌باشد.

سنگ‌شکن‌ها

نظریه خواص سنگ معدنی (مقاومت، چسبندگی، شکنندگی وغیره) به منظور شکستن آنها طریقه بسیار موثر تاثیر قوای خارجی بالای جسم معدنی انتخاب می‌گردد. طور مثال اگر سنگ معدنی محکم بوده و شکنند نباشد، پس یگانه طریقه بهتر با خاطر تخریب آن می‌تواند فشردن یا ضربه باشد. در صورت موجودیت مقدار زیاد درز در جسم معدنی مناسب خواهد بود تا تخریب آن بوسیله ضربه صورت گیرد. لیکن در صورت خواص چسبندگی زیاد جسم معدنی

موثریت ضربه به شدت کاهش می یابد. در انتخاب طریقه شکستن همچنان ارزش سنگ های معدنی و مطالبات به کیفیت محصولی که می شکند تاثیر می نمایند. طور مثال اگر در سنگ معدنی منراهای قیمتی و مفیده موجود باشد پس هنگام شکستن آن بطور اعظمی باید از سائیدن جلوگیری بعمل آید.

دستگاه های که در آنها شکستن سنگ های معدنی صورت میگیرد بنام سنگ شکن یاد میگردد. با در نظر داشت طریقه تخریب توتنه های سنگ های معدنی، سنگ شکن های ذیل را از هم فرق می نماید:

1- سنگ شکن های الاشه یی که در آنها تخریب توتنه های سنگ ها بوسیله فشردن و درز کردن بین دو الاشه که به صورت متواتر با هم نزدیک می شوند صورت می گیرد.

2- سنگ شکن های مخروطی که در آن شکستن سنگ ها بوسیله فشردن و سائیدن بین مخروط متحرک وغیر متحرک صورت می گیرد .

3- سنگ شکن های استوانه یی (وال دار) که در آن شکستن جسم معدنی به وسیله فشردن بین دو استوانه که مقابل همیگر حرکت دورانی را نجام می دهند صورت می گیرد.

4- سنگ شکن های چکشی (ضربه ئی) که در نتیجه وارد کردن ضربات بالای قطعات جسم معدنی و تصادم این قطعات به جدار سنگ شکن، شکستن سنگ های معدنی صورت می گیرد.

سنگ شکن های الاشه یی

سنگ شکن های الاشه یی برای شکستن احجار معدنی مستحکم با قطعات بزرگ و متوسط مورد استفاده قرار میگیرند. این سنگ شکن ها نظر به پرنسیب فشردن و قسمًا سائیدن (در سنگ شکن ها با حرکت مغلق الاشه) و خمش فعالیت می نمایند.

در سنگ شکن های الاشه یی شکستن جسم معدنی در فضای کاری ایکه بین الاشه متحرک و غیر متحرک ایجاد می گردد در نتیجه فشردن و قسمًا در ز کردن شکستن توتنه ها صورت می گیرد. سنگ معدنی در دهانه پرکاری سنگ شکن رسیده و در لحظه نزدیک شدن الاشه به آن می شکند و مواد شکسته شده از طریق دریچه خروجی بصورت متواتر در هر برگشت الاشه

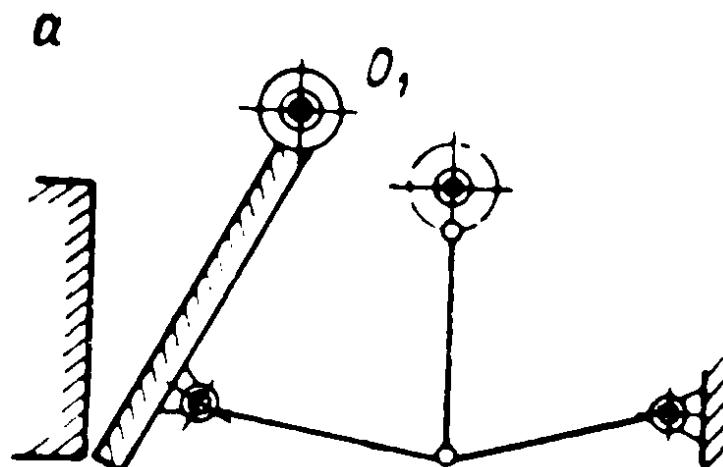
متحرک تخلیه می گردد. سنگ شکن های الاشه بی اغلبًا برای شکستن سنگ های سخت و غیر چسبنده به کار رفته و به دو نوع ساخته میشوند:

1- با حرکت ساده الاشه.

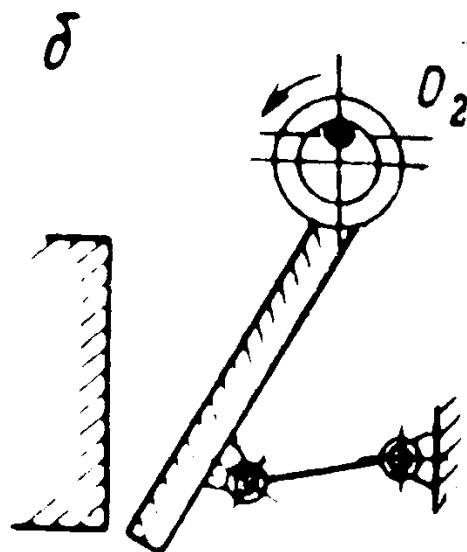
2- با حرکت مغلق الاشه.

درسنگ شکن های الاشه بی با حرکت ساده الاشه مطابق شکل (a) الاشه متحرک دارای یک نقطه غیر متحرک بوده (مرکز دورانی ۰۱)، تمام نقاط متنباقی آن قوس دایره را با مرکز عمومی (۰۱) ترسیم می نمایند. سنگ شکن های الاشه بی با ابعاد زیاد معمولاً با حرکت ساده الاشه متحرک ساخته میشوند.

درسنگ شکن های نوع دوم یعنی با حرکت مغلق الاشه مطابق شکل (b) الاشه متحرک با وال متحرک اکسنتریک (چرخی که مرکز آن قدری خارج از مرکز معمولی قرار گرفته باشد) (۰۲) آویزان گردیده و قسمت پائینی آن طور چیراست به تخته غیر متحرک وصل گردیده است. هر نقطه الاشه متحرک چنین سنگ شکن ها منحنی بسته را ترسیم می نماید که در قسمت بالائی نزدیک به دایره بوده و در قسمت تحتانی نزدیک به بیضوی می باشد. در اشکال زیر شیما های این گونه سنگ شکن ها نشان داده شده است.

شکل (a) – سنگ شکن الاشه بی با حرکت ساده الاشه

شکل (b) - سنگ شکن الایشه بی با حرکت مغلق الایشه

سنگ شکن های الایشه بی با حرکت مغلق الایشه متحرك با عین اندازه ها نسبت به سنگ شکن های الایشه بی با حرکت ساده الایشه بهره دهی بلند را تامین می نماید. این بهره دهی بلند به علتی صورت می گیرد که هنگام حرکت الایشه متحرك به طرف جلو همزمان مواد شکسته شده را به طرف پائین به دریچه خروجی با خود می برد. در این صورت علاوه بر فشار وارد سائیدن مواد نیز صورت میگیرد. این نوع سنگ شکن ها در مواد چسبنده به خوبی کار نموده و محصول شکسته شده نظر به جسامت، یکنواخت بدست می آید.

درجه شکستن در سنگ شکن های الایشه بی با حرکت ساده الایشه از (3 - 4) رسیده و در سنگ شکن ها با حرکت مغلق الایشه به (5 - 10) می رسد.

بهره دهی سنگ شکن های الایشه بی مربوط به خواص فزیکی - میخانیکی سنگ معدنی بوده و نیز مربوط به اندازه دریچه پرکاری و تخلیه، درجه شکستن، سرعت دوران وال اکسنتریکی، خواص سطح الایشه کاری، دامنه حرکت الایشه متتحرك و زاویه گیرش یعنی زاویه ای که توسط الایشه متتحرك تشکیل می گردد می باشد. معمولاً زاویه گیرش از (12 تا 25°) می رسد و در صورت تغییر عرض دریچه تخلیوی تغییر می نماید. با افزایش زاویه گیرش درجه شکستن افزایش می یابد اما بهره دهی سنگ شکن کاهش می یابد. نظر به نوعیت سنگ شکن و

شرایط شکستن، بهره دهی آنها در سنگ های معدنی دارای سختی متوسط می تواند به $(800\text{m}^3/\text{h})$ برسد.

درجه شکستن در سنگ شکن های الاشه ئی معمولاً از $(3-5)$ می رسد و با افزایش و یا کاهش دریچه تخلیوی تنظیم می گردد.

садگی ساختمان، خدمات و ترمیم سنگ شکن های الاشه یی باعث گردیده است تا استفاده وسیع را در فابریکات غنی سازی کسب نمایند. لیکن این سنگ شکن ها دارای نواقص زیاد می باشد. که عبارت اند از:

1- هنگام کارلرزه شدید داشته و لازم است تا سنگ شکن در تهداب مستحکم صرف در منزل اول نصب گردد.

2- در صورتی که سنگ شکن غیر منظم بارگیری شود سنگ شکن مسدود می گردد.

3- محصولات شکسته شده نظر به جسامت متغیر بدست می آید .

4- سنگ شکن های الاشه یی صرف در صورت عدم موجودیت بار، چالان می شوند.

5- در صورت کار بدون بار اگر سنگ شکن صدای غیرنور مال نداشته باشد سنگ شکن را از بار پرمی نمایند.

6- توقف سنگ شکن های الاشه ئی می تواند صرف بعد از خروج تمام موادی که در زون کاری باقی می ماند صورت گیرد.

سنگ شکن های مخروطی

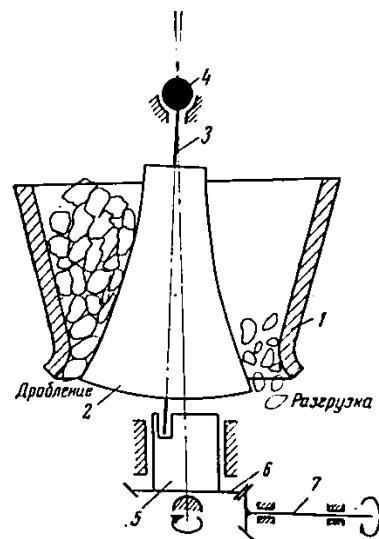
سنگ شکن های مخروطی در صنایع معادن زغال و سنگ های معدنی در نتیجه بهره دهی بلند، نسبتاً مصرف کم انرژی مخصوص برقی و قابلیت تولید یکنواخت جسامت محصول توسعه مزید حاصل نموده است. این سنگ شکن ها برای شکستن به قطعات بزرگ، خورد و متوسط مورد استفاده قرار می گیرند.

شکستن سنگ های معدنی در سنگ شکن های مخروطی در نتیجه فشردن و قسماً خمس

و سائیدن توتنه ها در فضای کاری بین مخروط قطع شده صورت میگیرد. با تفاوت از سنگ شکن های الاشه یی شکستن سنگ های معدنی و تخلیه محصول شکسته شده در سنگ شکن های مخروطی به صورت بلاوفه صورت میگیرد. در لحظه نزدیک شدن مخروط متحرک به مخروط غیر متحرک توتنه های سنگ ها فشرده گردیده و می شکند. در مرحله دور شدن مخروط متحرک مواد خورد و ریزه از طریق دریچه خروجی تخلیه میگردد. مخروط متحرک شکننده (2) بالای میله (3) نصب گردیده که قسمت پائین آن به صورت آزاد در سوراخ گیلاس اکستنریکی (5) داخل می گردد. هنگام دوران گیلاس اکستنریکی که به کمک وال محرکه دار (7) وجوده چرخهای (6) به حرکت میآید، محور وال (3) سطح مخروطی را تشکیل مینماید طوریکه در شکل زیر ترسیم گردیده است.

سنگ معدنی در فضای بین مخروط متحرک و غیرمتحرک بارگیری گردیده و تخلیه محصول شکسته شده از قسمت تحتانی سنگ شکن صورت می گیرد.

عرض دریچه بارگیری انواع مختلف سنگ شکن های مخروطی که جسم معدنی را به قطعات بزرگ می شکنند به 500 – 1500 میلی متر رسیده که امکان شکستن سنگ ها را با قطعات اعظمی توتنه ها تا 1500 میلی متر میسر می سازد. عرض دریچه تخلیوی انواع مختلف سنگ شکن ها از 75-300 میلی متر رسیده و می تواند به وسیله بلند کردن مخروط شکننده به کمک نت که در قسمت فوقانی میله قرار دارد تنظیم گردد.

سنگ شکن مخروطی

درجه شکستن در سنگ شکن های مخروطی برای شکستن با قطعات بزرگ معمولاً به 3-5 می رسد. قسمت زود فرسایش یابنده سنگ شکن های مخروطی عبارت از سطوح روپوش شده شکننده می باشد. معیاد خدمت آن مربوط به خواص سنگ ها بوده و از 6 ماه تا 2 سال می رسد. مصرف فولاد هنگام شکستن سنگهای معدنی در سنگ شکن های مخروطی با شکستن با قطعات بزرگ در نتیجه سائیدن تخته های روپوش از 0.03-0.005kg دریک تن محصولی که می شکند می رسد.

مزایای سنگ شکن های مخروطی

- 1- داشتن بهره دهی بلند؛
- 2- درجه بلند میده کردن؛
- 3- داشتن ساختمان محافظه ای به منظور جلوگیری از شکستن خود سنگ شکن؛
- 4- بارگیری یکنواخت سنگ معدنی به کمک لوحه توزیع.

هنگام شکستن سنگ معدنی با محکمی متوسط، بهره دهی سنگ شکن های مخروطی از 1-4ton/h در یک کیلووات طاقت محرکه می رسد.

نواقص سنگ شکن های مخروطی

- 1- مغلق بودن ساختمان آن که خدمات تخریکی و ترمیم آنرا مشکل می سازد؛
- 2- مناسب نبودن آن برای شکستن و خرد کردن سنگ های چسبنده بنابر مسدود شدن دریچه تخلیوی؛
- 3- این نوع سنگ شکن ها دارای ابعاد زیاد بوده و ارتفاع بیشتر تعمیر را مطالبه می نماید.

سنگ شکن های وال دار

سنگ شکن های وال دار متشکل است از استوانه (1)، بولبرنگ های متحرک (2)، میکانیزم کششی (3) و فنرهای محافظه ای (4) می باشد. از سنگ شکن های وال دار به منظور میده نمودن توتنه های بزرگ و کوچک استفاده می گردد. مواد اولیه در نتیجه حرکت مقابله

استوانه ها در اثرقوای فشردن، منشعب ساختن و قسمًا سائیدن، میده میگردد. قطر استوانه ها باید به اندازه 20 مرتبه از قطر توتنه های واردہ زیاد باشد و طول استوانه باید به اندازه 2 – 1.5 مرتبه کمتر از قطر استوانه ها باشد. فاصله بین استوانه ها تعین کننده درجه میده سازی جسم معدنی گردیده و تا 2mm می رسد. سطوح استوانه ها میتوانند هموار و یا دندانه دار باشد. سنگ شکن های والدار با استوانه های هموار برای شکستاندن به قطعات متوسط و کوچک احجار دارای هر نوع سختی به کار میروند. این نوع سنگ شکن ها نظر به پرنسیب فشار فرورفتن و سائیدن مواد بین دواستوانه ای که بین هم حرکت متقابل را انجام میدهند کار مینمایند.

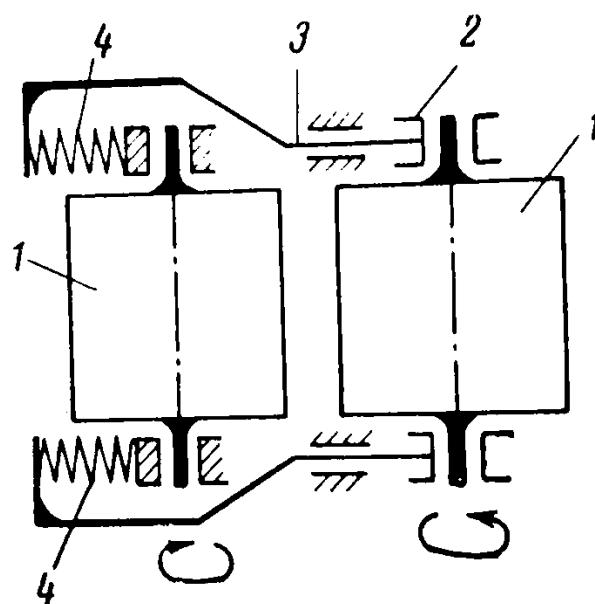
بهره دهی سنگ شکن های والدار هموار از 0.5 ton/h -3 بالای فی کیلووات طاقت محركه میرسد. مصرف فولاد روپوش در حدود 0.5kg در فی تن سنگ معدنی که میشکند می رسد، جسامت اعظمی مواد اولیه از 40 تا 75 میلی متر را در بر میگیرد.

برای شکستن مواد شکننده و موادی که سختی متوسط داشته و چسبینده باشد (زغال سنگ، کوکس، نمک، گل چینی وغیره) از سنگ شکن های والدار دندانه دار استفاده میگردد. سنگ شکن های والدار دندانه دار یکی از آلات اساسی برای شکستن زغال سنگ با قطعات بزرگ به شمارمی رود. شیمای سینماتیکی سنگ شکن های والدار دندانه دار عیناً مانند سنگ شکن های والدار هموار می باشد.

موقعیت متقابل دندانه ها روی استوانه ها طوری است که عمدتاً آنها تخریب و شکستن مواد را تامین مینمایند. وال های سنگ شکن با روپوش های دندانه دار تعویضی مجهز میگردد.

برای شکستن زغال سنگ، سنگ شکن های یک واله دندانه دار موفقانه بکار میروند که در آن شکستن زغال سنگ بین وال دندانه دار دورانی و شبکه میله یی غیر متحرک انجام می پذیرد.

مواد خرد و ریزه که در زغال سنگ وجود داشته باشد مجدداً به مواد کوچکتر تبدیل نگردیده و از طریق شبکه میله یی خارج میگردد. بهره دهی سنگ شکن های والدار دندانه دار از 1.5 تا 2.5 تن فی ساعت در یک کیلووات طاقت محركه رسیده، جسامت مواد اولیه تا 800mm و جسامت مواد شکسته شده به 50mm می رسد. در شکل زیر شیمای سنگ شکن والدار نشان داده شده است.

-1- وال؛ 2- بیرنگ های متحرک؛ 3- عنصر کشش(راد)؛ سپر نگ های نگهدارنده

سنگ شکن های چکشی

سنگ شکن های چکشی برای شکستن به قطعات بزرگ، متوسط و کوچک مواد معدنی بسیار متفاوت چه نرم و چه سخت به کار می روند. از همه بیشتر آن ها هنگام سنگ های معدنی شکننده موثریت بیشتر دارند، لیکن می توانند برای شکستن سنگ های معدنی چسبنده با رطوبت بلند به کار روند. پروسه شکستن و خرد کردن در سنگ شکن های چکشی در نتیجه ضربات دوران سریع چکش های روتور بالای توتنه های جسم معدنی که به سنگ شکن میرسد صورت می گیرد. بر علاوه توتنه های جسم معدنی توسط چکش ها گرفته شده و با قوه زیاد به تخته های روپوش و جدار شبکه تخليوی کوبيده می شوند.

نظر به طریقه اتصال چکش ها با روتور سنگ شکن های چکشی به دو نوع اساسی تقسیم می شوند:

- 1- با اتصال چکش ها به روتور توسط چپراست.
- 2- با اتصال چکش ها با روتور به شکل سخت.

در صنعت سنگ شکن های چکشی یک روتوره و دو روتوره ریورسی و غیر ریورسی با شبکه میله یی و غیر میله یی تولید میگردد. زمانیکه جسم معدنی به سنگ شکن بارگیری میگردد تحت عمل ضربات چکش ها قرار گرفته و به تخته های روپوش پراگنه میگردد. تونه های اجسام معدنی عمل ضربه یی مکرر را متفقی می شوند و محصول شکسته و میده شده از طریق شبکه میله یی تخلیه میگردد. چکش ها اشکال مختلف داشته و وزن آنها از 3 تا 60 کیلوگرام می رسد. چکش های سنگین برای تونه های بزرگ و سخت احجار بکار می روند. بهره دهی سنگ شکن های چکشی مربوط قطر، طول، سرعت دوران روتور، تعداد چکش ها و وزن آنها، خواص فزیکی احجار، درجه شکستن و خرد کردن و سایر فکتورها میباشد. تعداد چکش ها در سنگ شکن های چکشی چندین قطاره به 270 عدد رسیده و سرعت دوران آنها بیشتر از 50 m/sec می باشد. قطر روتور سنگ شکن های چکشی به 2000 mm و طول آن به 3000 mm میرسد.

عمل ضربات مکرر چکش ها بالای احجار معدنی هنگام عبور آن از طریق فضای شکنندۀ، درجه بلند شکستن توسط چکش ها را تامین نموده که در سنگ شکن های یک روتوره به 15 و در سنگ شکستن دو روتوره به 40 می رسد.

بهره دهی سنگ شکن های چکشی از 3-500 ton/h (از 0.6 تا 1 تن فی ساعت در یک کیلووات طاقت معینه سنگ شکن هنگام شکستن زغال سنگ) می رسد. درجه میده شدن در سنگ شکن های چکشی از 10 تا 15 رسیده و مدت خدمت چکش از 10 تا 30 ماه را در بر می گیرد. سنگ شکن های چکشی از جمله ماشین های پر بهره بوده و محصول دانه دار مقدار کم گرد و خاک را تشکیل می دهد.

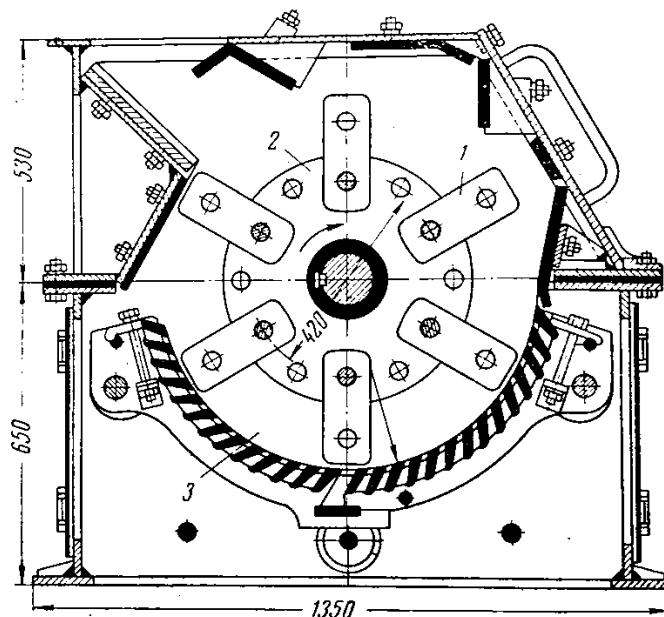
مزایای سنگ شکن های چکشی

- 1- داشتن بهره دهی بلند .
- 2- عمومی بودن ساختمان آن که میتواند برای شکستن با قطعات بزرگ، متوسط و کوچک سنگ های معدنی سخت، نرم و چسبنده مورد استفاده قرار گیرند.
- 3- مصرف کم انرژی مخصوص یعنی از 0.6 تا 2 کیلووات ساعت در یک تن جسم معدنی که می شکند می باشد.

4- ساختمان آن ساده و یک پارچه می باشد و ضمناً وزن آن زیاد نیست.

نواقص سنگ شکن های چکشی

- 1- فرسایش سریع چکش ها.
- 2- حساسیت زیاد در مقابل اضافه باری و افزایش رطوبت مواد اولیه.
- 3- حساسیت به کوچکترین بی موازن نه شدن روتور.
- 4- سست شدن بولت ها و بولبرنگ های تهدابی.
- 5- منحرف شدن مرکزگیری وال ماشین و موتور برقی. از این رو به کیفیت و خدمات تکنیکی آنها تقاضای زیاد بعمل می آید.

1- چکش، 2- روتور، 3- سبکه میله یی

سنگ شکن های چکشی در تهاب های نصب می گردند که کتله آن سه مرتبه بیشتر از کتله سنگ شکن می باشد. در شکل زیرشیمای سنگ شکن چکشی ترسیم گردید است.

آسیاب ها

ساختمان آسیاب ها

خرد کردن و پودر ساختن عبارت از عملیات نهایی در سیکل آماده سازی سنگ های معدنی قبل از غنی سازی بوده که مربوط به خرد ساختن توته های بزرگ آن می باشد.

درنتیجه‌ی خرد ساختن باید محصولی بdst آید که نظر به جسامت برای غنی سازی به طریقه‌های مختلف (فلوتوشنی، مقناطیسی و جاذبی) مناسب بوده و موجودیت منزالهای مفیده به شکل ذرات بطور اعظمی باید از منزالهای احجاریکاره آزاد باشد. جسامت ذرات محصول خرد شده قاعدهاً از یک میلی متر(1mm) نباید تجاوز نماید.

پودر ساختن مواد در آسیابها در محیط آبی و یا هوایی صورت میگیرد. در رشته‌های مختلف صنایع انواع اساسی آسیاب‌های ذیل را از هم تفکیک می‌نمایند:

- 1- آسیاب‌های استوانه‌یی.
- 2- آسیاب‌های اهتزازی.
- 3- آسیاب‌های فواره‌یی.

برای خرد ساختن و پودر کردن اجسام معدنی از قبیل زغال سنگ و سنگ‌های معدنی آسیاب‌های نوع استوانه‌یی توسعه و انکشاف مزید حاصل نموده است. خرد ساختن و میده کردن سنگ‌ها در آسیاب‌های گلوله‌یی (استوانه‌یی) در نتیجه ضربه و سایش اجسام صورت میگیرد. منحیث چنین اجسام (محیط خرد و ریزه کننده) از گلوله‌های فلزی، میله‌های فلزی، توته‌های بزرگ سنگ‌های معدنی خود میده شونده استفاده بعمل می‌آید. نظر به خواص محیط خرد و ریزه کننده آسیاب‌های استوانه‌یی به آسیاب‌های گلوله‌یی، میله‌یی، جغله‌یی و خود آسیاب کننده منقسم می‌شوند.

آسیاب‌های گلوله‌یی

پودر ساختن سنگ معدنی در آسیاب‌های استوانه‌یی گلوله‌یی معمولاً به طریقه مرطوب صورت می‌گیرد، زیرا موجودیت آب تنظیم پروسه را ساده ساخته و شرایط مناسب را برای بارگیری و تخلیه مواد و صنف بندی آن (نظر به جسامت) ایجاد نموده و ضمناً ایجاد گرد و خاک را از بین می‌برد

در رسم زیر ساختمان آسیاب استوانه‌یی نشان داده شده است. ظرف مارپیچی که در گردنۀ بارگیری نصب گردیده است، در دور آسیاب قسمت از مواد اولیه را با آب گرفته و آن را به

آسیاب می دهد. مواد خرد و ریزه شده یکجا با آب فاصله بین گلوله ها را تا سطح گردنی آب ریز (ریزش مخلوط آب با مواد خرد و ریزه شده) پر می نماید. مواد اضافی از طریق این گردنی با جریان خودی بیرون می ریزد. در صورت پروسه متعادل، مقدار مواد تخلیه شده در واحد زمان مساوی به مقدار مواد بارگیری شده می باشد.

آسیاب ها با تخلیه مواد از طریق پارتیشن عمودی جالی دار (diaphragm) مورد استفاده قرار گرفته و بعضاً با تخلیه از طریق سوراخ سطح استوانه‌بی مورد استفاده قرار می گیرد. چنین آسیاب ها مواد را به درجه بسیار کوچک خرد و ریزه می نمایند. لیکن تولید این گونه آسیاب ها و بهره برداری از آنها مغلق میباشد. بزرگ ترین نوع این آسیاب ها دارای قطر الی 4600mm میباشد. آسیاب های بزرگ شاخص های بسیار بلند تکنیکی و اقتصادی را تامین می نمایند.

هنگام دوران استوانه، گلوله ها در نتیجه‌ی قوای فرار از مرکز به جدار استوانه فشرده گردیده و در صورت اندازه معین قوه (سرعت بهرانی) می تواند یکجا با استوانه در تمام مدت دوران حرکت نماید.

برای اینکه قوای اعظمی ضربه گلوله ها به دست آید، تعداد دوران آسیاب طبق فورمول

ذیل محاسبه می گردد

$$n = (0.6 - 0.9)n_{kp} = (0.6 - 0.9) \frac{42.4}{\sqrt{D}},$$

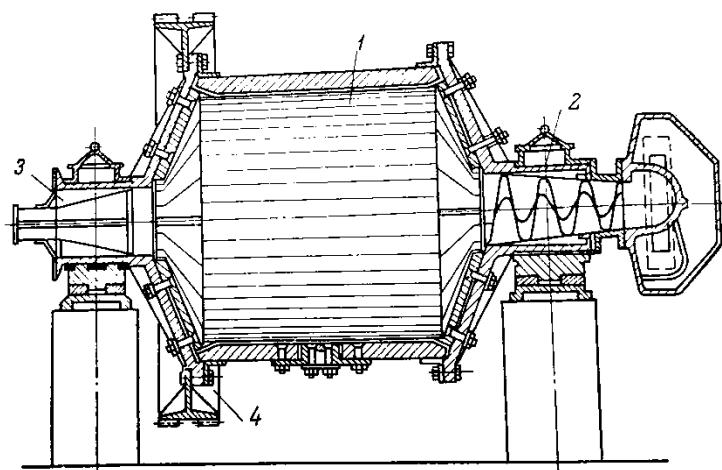
در اینجا n_{kp} – تعداد دوران بهرانی آسیاب؛

D – قطر آسیاب به متر میباشد.

محركه آسیاب ها متشکل از موتور اسنکرونی، ریدوکتور و انتقال دهنده دندانه دار میباشد. سطح داخلی استوانه و سرپوش های انجامی به کمک روپوشها از فرسایش محافظه گردیده است.

استوانه تقریباً به اندازه نصف حجم از گلوله های میده کننده پر می شوند که هنگام دوران آن تحت تاثیر قوه فرار از مرکز و قوه اصطکاک به یک ارتقای بلند می شود و بعداً

در سطح داخلی استوانه لول میخورند. پروسه میده کردن مواد به صورت متواتر در تمام مدت زمان بودن مواد در استوانه صورت میگیرد.

آسیاب گلوله یی استوانه یی با تخلیه مرکزی

1- سطح داخلی استوانه؛ 2- گردنه بار گیری با ظرف مارپیچی بار گیری؛

3- گردنه تخلیوی؛ 4- حلقه دندانه دار برای دوران استوانه

در صنایع غنی سازی آسیاب‌های میله‌یی و گلوله یی با قطر استوانه‌ها از (900-4600mm) و طول از (900-6000mm) تولید میگردد. حجم کاری این نوع آسیاب‌ها به ($80m^3$) رسیده و وزن آن به (300 ton) می‌رسد. استوانه‌ها میتوانند به شکل استوانه معمولی، استوانه یی مخروطی و مخروطی باشد. مفاد استوانه‌های استوانه یی مخروطی و مخروطی در آن است که تقسیمات گلوله‌ها و میله‌ها را نظر به جسامت مواد به امتداد طول استوانه کمک می‌نماید، زیرا در شروع بارگیری توته‌ها بزرگ بوده و گلوله‌ها و میله‌ها به ارتفاع زیاد بلند رفته و آنها را خوبتر خرد میسازد که در نتیجه محصول یکنواخت بدست آمده و مصرف انرژی پائین می‌آید.

آسیاب‌های میله‌یی

آسیاب‌های میله‌یی در مرحله اول برای خرد ساختن و پودر ساختن مواد بکارمی روند. آنها پودر نمودن یکنواخت و گرد و خاک کمتر را تامین ننمایند. نظر به ساختمان آسیاب‌های میله یی عیناً مانند آسیاب‌های گلوله یی با تخلیه مرکزی می‌باشد. به منظور کاهش شدید سطح

خمیره به جهت حرکت آن و افزایش سرعت عبور مواد، قطر سرمحور تخلیه آسیاب های میله بی نظر به آسیاب های گلوله بی با عین ساختمان زیاد تر می باشد. دهانه تخلیوی چنین آسیاب ها، با قطر(1200mm) و بیشتر از آن امکان استفاده آنرا برای ورود در داخل استوانه به منظور ترمیم و مرآقبت میسر می سازد.

اجسام میده کننده برای آسیاب های میله بی عبارت از میله های میباشند که از فولادهای کاربن دار با قطر(40-100 mm) ساخته شده اند. طول میله ها معمولاً به اندازه (25-50mm) کمتر از طول داخل استوانه میباشد. آسیاب های میله بی برای میده کردن نسبتاً درشت مواد معدنی (1 - 2 mm) قبل از غنی سازی به طریقه های جاذبی و مقناطیسی بکار رفته و ضمناً قبل از آسیاب نمودن در آسیاب های گلوله بی و هنگام میده کردن سنگ های معدنی به صورت چند مرحله بی مواد مورد استفاده قرار می گیرد.

هنگام کار آسیاب های میله بی، میله ها طوری اخذ موقعیت می نمایند که از سمت بارگیری که در آنجا توته های سنگ معدنی بزرگتر قرار دارند فاصله بین میله ها بیشتر میباشد و در آنجا نسبت به انجامهای تخلیوی در ارتفاع بیشتر قرار میگیرند. در نتیجه این کار ذرات کوچک از طریق فاصله های بین میله ها عبور نموده و علاوه از پودر شدن وارد صنف بندی مواد نظر به جسامت نیز می گردند. از این لحاظ آسیاب های میله بی محصول یکنواخت را نظر به جسامت تولید مینمایند. در آسیاب های میله بی ضربات از جانب میل ها همزمان بالای چندین توته مواد صورت گرفته و ضربات قوه بیشتر را توته های بزرگتر متفقی می شوند، بنابراین موضوع برای تولید محصول یکنواخت نظر به جسامت مساعدت مینماید.

آسیاب های لرزشی

این آسیاب ها از آسیاب های فوق الذکر طوری تفکیک می شوند که استوانه آنها (با سنگ معدنی و محیط خورد و ریزه کننده) دوران ننموده بلکه لرزه می نمایند و هر نقطه آن مسیری را ترسیم می نمایند که نزدیک به دایره می باشند. در این صورت قشر تحتانی محیط خرد و میده کننده که به استوانه تماس دارد به طرف بالا تغییر مکان نموده و قشريکه نزدیک سطح آزاد قرار دارد بطرف پائین حرکت می نمایند. در نتیجه چنین سرکلوشن بدون ضربه ای اجسام خرد شونده، سائیده شدن دانه های سنگ معدنی که در فضای بین آنها قرار دارد صورت میگیرد. بادی

آسیاب های لرزشی مجهر با لرزه دهنده غیرمتوازن بوده و بالای اسپرنگ ها اخذ موقعیت می نمایند.

آسیاب های لرزشی عبارت از تغییر شکل آسیاب های گلوله بی میباشد. آنها برای پودر ساختن بسیار نازک و گرد مانند بکار می روند که در نتیجه هی ضربات گلوله ها هنگام لرزش بادی آسیاب میسر می گردد. لرزش معمولاً توسط لرزه دهنده انرشیاپی ایجاد میگردد. لرزه دهنده متشكل از یک یا چندین کتله های اکستنتریکی بوده که با سرعت زیاد دوران می نمایند. گلوله ها به اندازه 75 تا 80 فیصد حجم مفیده آسیاب ها را احتوا می نماید.

از اینکه رژیم کار آسیاب های لرزشی بسیار ثقيل می باشد بنا بر آن اندازه بزرگ آن (بیشتر از 1000L) آن فعلاً تولید نگردیده است.

آزمایش نسبی اندازه های مقایسوی آسیاب های معمولی گلوله بی استوانه بی و لرزشی نشان می دهد که آسیاب های لرزشی می توانند افزایش بهره دهی را به اندازه (8 تا 20) مرتبه تامین نماید. لیکن درین صورت مصرف مخصوص انرژی در فی تن سنگ معدنی بسیار بلند می رود (2 تا 3 مرتبه). آسیاب های لرزشی هنگام پودر ساختن در محیط مرطوب خوب کار نکرده و برای آسیاب نمودن مواد چسبنده مناسب نمی باشند.

تکنالوژی و شاخص های تخنیکی و اقتصادی

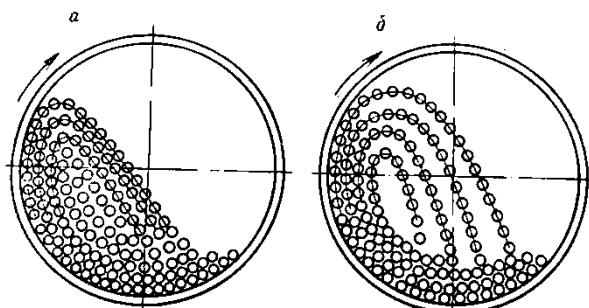
پروسه میده کردن و خردایش

خردایش و میده کردن پروسه بسیار با ارزش می باشد. مصارف برای شکستن و خرد کردن در تمام فابریکات غنی سازی نزدیک به 50 % مصارف مجموعی کار مجدد بالای سنگ معدنی می رسد، زیرا قسمت عده این مصارف برای میده کردن و خرد ساختن ضروری پنداشته می شود.

موثیت تکنالوژی و اقتصادی کار آسیاب های استوانه بی را فکتور های ذیل تعین می نماید: سرعت دوران استوانه، خواص محیط خورد و ریزه کننده، درجه پرکاری استوانه،

کثافت خمیره در صورت خرد کردن آبدار، جسامت اجسام بار شونده و درجه خرد کردن و ریزه کردن.

نظر به سرعت دوران استوانه رژیم های کار کاسکادی، آبشاری و مختلط آسیابها را از هم فرق می نمایند. این رژیمها را درمثال آسیاب گلوله‌یی مورد مطالعه قرار میدهیم. در صورت رژیم کاسکادی شکل (a) سرعت دوران استوانه کمتر بوده و گلوله ها به یک ارتفاع یکجا با استوانه بلند شده و بعداً با افشار موازی به طرف پائین لول می خورند که در این صورت

شیمای حرکت گلوله ها در صورت رژیم های کاسکادی(a) و آبشاری(b) آسیابها

خرد شدن و میده شدن مواد به صورت عموم توسط فشردن صورت می گیرد. رژیم کاسکادی اغلباً هنگام میده کردن و پودر ساختن مواد مورد استفاده قرار می گیرند.

در صورت افزایش سرعت دوران استوانه گلوله ها تحت عمل قوای فرار از مرکز زیاد بلند رفته که برای هر سرعت دورانی اندازه معین ارتفاع رابه خود گرفته و سپس از استوانه مجزا گردیده و به مسیر پارabolی پائین افتاده و بالای اجسام معدنی ضربه وارد می نمایند شکل (b). چنین رژیم کار آسیاب ها بنام رژیم کار آبشاری یاد میگردد. میده شدن سنگ ها در این صورت به صورت عموم درنتیجه ضربات گلوله ها وقساً سائیدن انجام میپذیرد. اغلباً استوانه ها چنان سرعت دورانی را به خود میگیرد که در آن صورت قوه فرار از مرکز افزایش یافته و گلوله ها از جدار داخلی استوانه نه افتاده و یکجا با آن دوران مینمایند. درین حالت خورد شدن مواد صورت نمی گیرد.

سرعتی که در آن صورت گلوله ها یکجا با استوانه به حرکت دورانی آغاز می نماید بنام سرعت بهرانی یاد گردیده و به (n_{kp}) نشان داده میشود. به صورت تئوریکی این سرعت طبق

$$n_{kp} = \frac{42.4}{\sqrt{D}} \quad ; \quad \begin{matrix} \text{دور} \\ \text{دقیقه} \end{matrix}$$

درین جا: D - قطر استوانه آسیاب به متر می باشد .

عملأً آسیاب ها در صورت فریکانس دورانی استوانه kp (0.75 – 0.85) کار مینمایند. تعداد دوران مناسب استوانه مربوط به درجه پر کردن آن از اجسام میده شونده بوده که ضریب پرکاری (φ) آن را در نظر می گیرد. این ضریب برای آسیاب های میله‌یی مساوی به (0.3 تا 0.4) بوده و برای آسیاب های گلوله یی مساوی به (0.4 تا 0.5) می باشد. به هر اندازه که ضریب پرکردن بالا باشد به همان اندازه باید سرعت دوران استوانه به یک حد معین بیشتر باشد. مصرف استهلاک گلوله ها و میله ها در یک تن سنگ معدنی در حدود ذیل اهتزاز می‌نماید: گلوله ها از (0.5 تا 2.5 kg) و میله ها از (0.2 تا 0.5 kg). تعویض گلوله های فرسوده شده در مدت (2 – 3 ماه) یک مرتبه صورت می گیرد. هم چنان تعویض به موقع روپوش ها ضروری می باشد. معیاد کار روپوش ها از (6 – 15 ماه) اهتزاز نموده و مصرف آن در یک تن سنگ معدنی اولیه از (0.1 تا 0.4 kg) می رسد .

بهره دهی آسیاب های استوانه‌یی به اساس معلومات تجربی توسط فورمول ذیل دریافت می‌گردد.

$$Q = K \cdot D^{2.6} \cdot L \quad ; \quad \left\{ \frac{ton}{h} \right\}$$

درین جا K - ضریب متناسب بوده و مساوی به (K=0.5 – 3.0)

و L - قطر و طول استوانه به متر میباشد.

رژیم مختلط وقتی به میان می آید که رژیم کاسکاوی به رژیم آبشاری مبدل گردد.

فصل سوم

غربال کاری

وظایف و انواع غربال کاری

پروسه تکنالوژی مجزا ساختن مواد سخت نظر به جسامت با عبور دادن آن از طریق شبکه (جالی) بنام غربال کاری یاد می‌گردد. در نتیجه‌ی غربال کاری دو یا چند محصول بدست می‌آید که بنام کلاس‌ها یاد می‌گردد.

مواد اولیه که به غربال می‌رسد به دو محصول ذیل مجزا می‌گردد: مواد فوق غربال که در بالای شبکه باقی می‌ماند و مواد تحت غربال که از طریق شبکه عبور می‌نماید.

در صورت غربال کاری مواد از طریق چندین شبکه به اندازه‌های مختلف سوراخها (طور مثال از طریق دو شبکه با اندازه‌های سوراخهای (20mm و 10mm) تعداد کلاس‌های حاصله بیشتر از تعداد شبکه‌ها به اندازه یک واحد می‌باشد، یعنی کلاس‌های (+20mm؛ 10mm +10mm). غربال کاری در فابریکات غنی سازی استفاده وسیع داشته و نظر به وظایف خوبیش در شیمای سازی ممکن عملیات مستقیلانه، مقدماتی یا کمکی باشد. غربال کاری می‌تواند در محیط آبی یا هوایی صورت گیرد. برای عملیات مستقیلانه غربال کاری به منظور محصول آماده شده که به مصرف کننده‌ها ارسال می‌گردد مورد استفاده قرار می‌گیرد (طور مثال برای محصول سورت‌های مختلف زغال سنگ و مواد ساختمانی). نسبت کتله بدست آمده تحت غربال و کتله درجه پائین که شامل مواد اولیه می‌باشد مؤثّریت غربال کاری نامیده می‌شود. موادی که جسامت آن کمتر از سوراخهای شبکه باشد بنام درجه پائین یاد می‌گردد.

مقدار درجه پائین با پاشیدن دقیق آن در لابراتوار بالای شبکه که سوراخهای آن مساوی به اندازه سوراخهای شبکه‌ی می‌باشد که بالای آن غربال کاری در فابریکه غنی سازی صورت می‌گیرد، تعیین می‌شود.

مؤثّریت غربال کاری به فیصد مساوی است به

$$E = \frac{\Pi}{Q \cdot \alpha} \cdot 100 = \frac{\Pi \cdot 10^4}{Q \cdot \alpha}$$

درینجا Π - کتله محصول تحت غربال به تن، Q - کتله مواد اولیه به تن، α - مقدار درجه پائین در مواد اولیه به (%) و $\frac{Q \cdot \alpha}{100}$ - کتله درجه پائین در مواد اولیه می‌باشد.

مثال 1- از 200 تن سنگ معدنی اولیه هنگام غربال کاری در شبکه با سوراخهای 20mm، 80 تن محصول تحت غربال بدست آمده است. اگر مقدار کلاس 20mm- در سنگ معدنی اولیه 43.9% باشد، موثریت غربال کاری را دریافت نمایید.

$$\Pi = 80\text{ton} \quad = \frac{80 \cdot 10^4}{200 \cdot 43.9} = 91\% \Rightarrow E = 91\% \quad E = \frac{\Pi \cdot 10^4}{Q \cdot \alpha}$$

$$Q = 200\text{ton}$$

$$\alpha = 43.9\%$$

$$E = ?$$

مثال 2 - در نتیجه غربال کاری 500 مواد اولیه توسط شبکه با سوراخهای 50mm کلاس فوقانی غربال با وزن 400 ton بدست آمده که 10% آن را محصول تحت غربال تشکیل می دهد، موثریت غربال کاری را دریافت نمایید.

$$Q=500\text{ton}$$

$$\Pi=500-400=100\text{ton}$$

$$\alpha=?$$

$$\alpha = 100 + \frac{10}{100} \cdot 400 = 100 + 40 = 140\text{ton}$$

حالا باید بدانیم که 140 تن چند فيصد مواد اولیه را تشکیل می دهد، یعنی

$$500\text{ton} \quad 100\%$$

$$140\text{ton} \quad \alpha$$

$$\alpha = \frac{140 \times 100}{500} = 28\%$$

در نتیجه موثریت غربال کاری مساوی است به

$$E = \frac{\Pi \cdot 10^4}{Q \cdot \alpha} = \frac{100 \cdot 10^4}{500 \cdot 28} = 71.42\% \Rightarrow E = 71.42\%$$

سطوح کاری غربال‌ها

ماشین‌ها و ساختمانهای که برای غربال کاری مورد استفاده قرار می‌گیرند بنام غربال‌ها یاد می‌گردند. منحیت سطوح کاری غربال‌ها از شبکه‌های میله‌یی، صفحه‌یی و سیمی استفاده بعمل می‌آید.

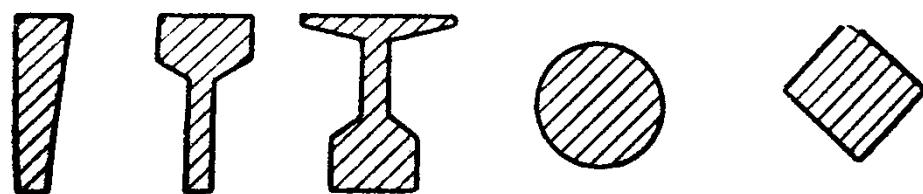
شبکه‌های میله‌یی از میله‌ها به اشكال و مقاطع مختلف ذیل ترتیب گردیده‌اند.

1- ذوذنقه ئی؛

2- (T) شکل؛

3- دایروی؛

4- مربع شکل وغیره.

ذوذنقه ئی

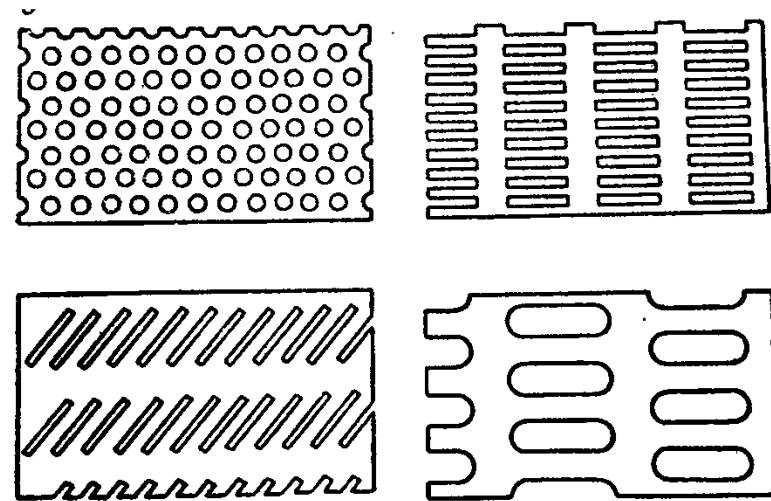
(T) شکل

(T) شکل

دایروی

مربع شکل

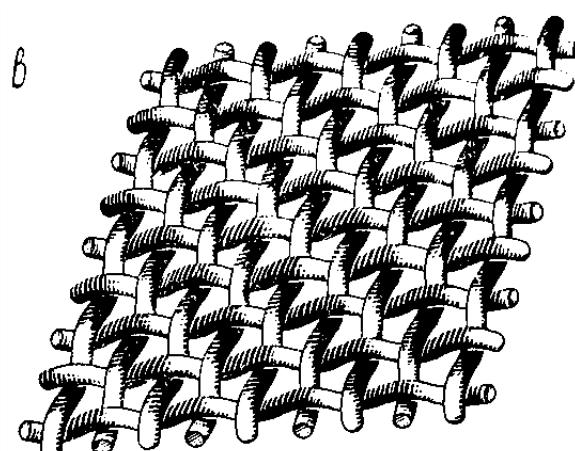
میله‌ها موازی باهم در فاصله معین قرار گرفته و توسط بولت‌ها با هم‌بینی محکم می‌گردند. شبکه میله‌یی برای غربال کاری قطعات بزرگ مواد مورد استفاده قرار می‌گیرند. شبکه‌های صفحه‌یی از صفحات فولادی ساخته می‌شوند. آنها معمولاً دارای سوراخهای دایروی یا مربع شکل برمۀ شده یا پرس شده می‌باشد، طوری که در شکل زیر ترسیم گردیده‌اند.

سطح الک کننده غربال ها

سوراخهای مدور(بعضاً مستطیلی) به شکل شطرنج اخذ موقعیت نموده و در سوراخهای مستطیل شکل ضلع طویل آن به جهت حرکت مواد و یا تحت زاویه به این جهت قرار میگیرد. سوراخهای شبکه به طرف پائین وسیع گردیده که عبور مواد را بهتر ساخته و مسدود شدن آن را کاهش می دهد.

شبکه های سیمی از سیم های برنجی، مسی و کاپرونی ساخته شده اند طوریکه در شکل زیر ترسیم گردیده است.

شیمای شبکه سیمی

اندازه سوراخهای شبکه سیمی توسط فاصله اصغری (در شبکه) بین سیم های متقابل به میلی متر یا توسط تعداد سوراخهای مربع شکل (تعداد چشمک های غربال) که در یک انج خطی یعنی (25.4mm) داخل میگردد افاده میشود. سطح کاری غربال توسط مقطع فعل آن مشخص میگردد، یعنی توسط نسبت مساحت سوراخ ها در شبکه بر مساحت عمومی شبکه (به فیصد) که در شبکه های سیمی قیمت آن به (75-80%) و در شبکه های میله یی وصفه یی قیمت آن به (50-60%) میرسد.

با استفاده از غربال کاری مواد مفیده در عمل غربال ها به گروپ های ذیل تقسیم میشوند:

سطح کاری غربال های مسطح تکانی حرکت اجباری را به اندازه معین و دقیق رفت و برگشت و مسیرها انجام داده که ارتباط سخت سینماتیکی بین محرکه و میکانیزم که در آن شبکه نصب میگردد برقرار میسازد. اندازه رفت و برگشت و مسیر حرکت این میکانیزم مربوط به سرعت دوران وال محرکه دار و بارگیری غربال نمیباشد.

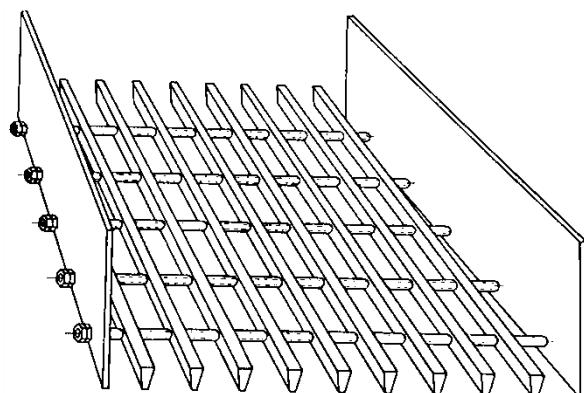
غربالهای لرزشی ارتباط سخت سینماتیکی بین محرکه و گیربکس(جعبه) نداشته و دامنه اهتزاز (لرزش) آزاد آنها مربوط به قوه انرشیا، سختی ترتیبات تخفیف تکان و اندازه های کتله های متحرک میباشد.

غربال های نیمه لرزشی موقعیت وسطی رابین غربال های تکانی ولرزشی (اهتزازی) اخذ مینمایند. دامنه اهتزاز این غربال ها مربوط به اندازه بارگیری آن ها نمیباشد.

غربال های میله یی

غربالهای میله یی غیرمتحرک طوری که در شکل زیر ترسیم گردیده است عبارت از غربالی میباشد که از میله های (1) که توسط بولت های (2) محکم گردیده است ساخته شده

است. در بولت ها بین میله های لایه های انتکایی اخذ موقعیت نموده که عرض سوراخ را تعیین می نماید. عرض سوراخ معمولاً از 50 میلی متر کمتر نمی باشد. غربال را تحت زاویه 40 تا 50 درجه به صورت مایل نصب می نمایند.

غربال میله یی

سنگ معدنی در شبکه میله یی تحت تاثیر قوه جاذبه حرکت می نماید. توتنه های خرد از طریق سوراخها فرو ریخته و مواد فوق شبکه در قسمت انجامی شبکه فرو می ریزد.

برای افزایش بهره دهی و موثریت غربال کاری به خصوص برای سنگ های معدنی گل دار و مرطوب از غربال های میله یی کنسولی استفاده به عمل می آید که در آن یک انجام میله های (1) به صورت سخت محکم گردیده و انجام دیگران به شکل کنسولی آویزان می باشد.

هنگام افتادن توتنه های جسم معدنی بالای شبکه، انجام های کنسولی میله ها اهتزاز نموده و پروسه غربال کاری را مساعدت می نماید.

بهره دهی غربال های میله یی مربوط به اندازه غربال، خواص مواد و فاصله بین میله ها می باشد. عرض غربال معمولاً از (2 تا 3) برابر اندازه توتنه های اعظمی سنگ های اولیه بوده و طول آن دوبرابر عرض آن می باشد.

بهره دهی تقریبی غربال های میله یی را میتوان از فرمول تجربی ذیل دریافت نمود:

$$Q = 2.4 F a$$

درینجا. F – مساحت شبکه میله‌ی به m^2 .

a- عرض سوراخ بین میله‌ها به (mm) می‌باشد.

موثریت غربال کاری غربال‌های میله‌ی بی از 50 تا 70 % می‌رسد.

در فابریکات غنی سازی سنگ‌های معدنی غربال‌های میله‌ی بی اساساً قبل از شکستن و میده کردن در سنگ‌شکن‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند.

مزایای غربال‌های میله‌ی بی عبارتند از: ساده بودن ساختمان و خدمات، عدم مصرف انرژی، امکان ساختن آن در خود موسسه از مواد مختلف (خطوط آهن، میله‌ها و غیره)، امکان بارگیری مستقیم آن‌ها از وسایل ترانسپورتی مانند واگون‌های راه آهن، اتومبیل‌ها،

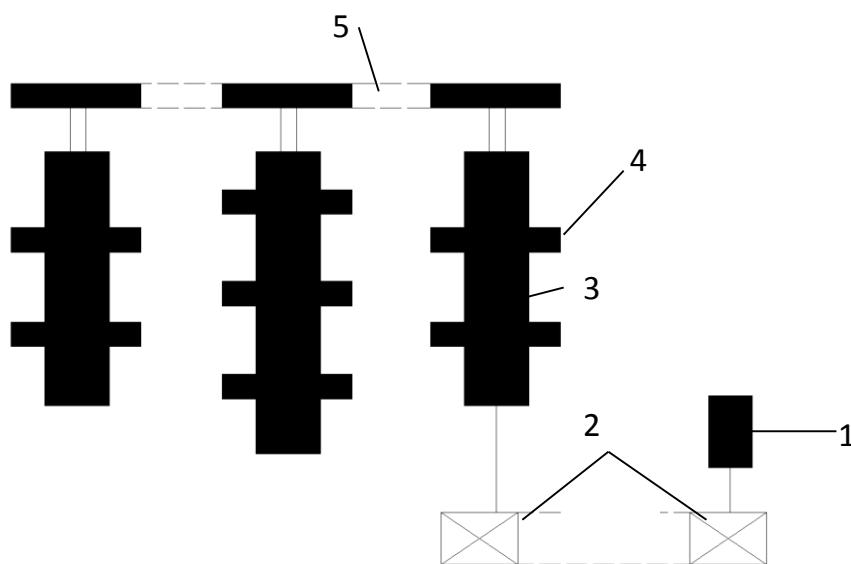
سکیپ‌های معادن زیرزمینی زغال سنگ و غیره.

غربال‌های والدار

غربال‌های والدار متشكل از چندین وال موازی بوده که در چوکات مایل نصب گردیده و به جهت حرکت مواد دوران می‌نماید. چوکات غربال تحت زاویه $(12-15^0)$ با افق نصب می‌گرددند، در بالای هر وال تابه‌ها یا دیسک‌ها نصب می‌گردند. شکل و اندازه‌های سوراخهای کاری (غربال‌کننده) توسط فاصله بین وال‌ها و بین تابه‌ها و شکل دیسک‌ها تعیین می‌گردد.

موتور برقی از طریق ریدوکتور و انتقال دهنده زنجیری وال وسطی را به دوران می‌آورد. (تعداد وال‌ها ممکن از 5 تا 13 باشد) که از طریق آن به کمک انتقال دهنده زنجیری حرکت متناظر وال‌ها تامین می‌گردد.

غربال‌های والدار به صورت عموم برای غربال کاری مواد شکننده (زغال سنگ و غیره) مورد استفاده قرار می‌گیرد. آن‌ها دارای بهره دهی بلند و موثریت خوب غربال کاری می‌باشد.

شیمای غربال های والدار

1- موتور برقی؛ 2- چرخ دندانه دار؛ 3- وال (میله)؛ 4- دیسک؛ 5- زنجیر

غربال های والدار در کار مطمئن بوده و هنگام غربال نمودن زغال سنگ با جسامت های 100mm بهره دهی مخصوص را از 100 تا 120 تن فی ساعت تامین می نماید.

نواقص غربال های والدار عبارت از داشتن ابعاد زیاد، کتله زیاد و اغلبًا از کار افتادن انتقال دهنده زنجیری حرکت میباشد.

غربال های استوانه‌یی

غربال های استوانه‌یی برای شستشو و غربال کاری مواد پاشان از قبیل طلا، پلاتین، فلزات نادره و غیره مورد استفاده قرار میگیرند.

غربال های استوانه‌یی شستشوکننده عبارت از استوانه 5 استوانه‌یی شکل و یا مخروطی میباشد که بدور محوری که با افق زاویه ($3-7^{\circ}$) را می‌سازد دوران می نماید (در صورت شکل مخروطی افقی نصب می گردد). استوانه در قسمت های انجامی خویش دارای بندazer های 4 می باشد که استوانه به کمک آنها به رولیک های حرکتی 3 و 9 و رولیک های اتکایی 6 اتکا می نماید. رولیک 7 بیجا شدن استوانه را به جهت طولی مانع می شود. حرکت غربال جانبی بوده و حرکت

آن توسط موتور برقی 1 از طریق ریدوکتور 2، رولیک حرکی فوقانی 3، وال وسطی 10 و رولیک حرکی تحتانی 9 انجام می‌پذیرد. غربال در چوکات‌های فوقانی 11 و تحتانی 8 نصب می‌گردد. استوانه غربال متشکل از چهار سکشن می‌باشد، دو سکشن اولی بدون شبکه بوده که شستشوی مواد در آن جا صورت می‌گیرد، دو سکشن متناظر دارای شبکه بوده که اندازه سوراخهای آن از بالا به طرف پائین یعنی به طرف تخلیه مواد ازدیاد می‌یابد.

مواد اولیه از طریق انجام فوقانی بارگیری گردیده و هنگام دوران استوانه به ارتفاعی بلند می‌رود که زاویه میلان طبیعی مواد را مطابقت نموده و سپس پائین می‌افتد.

پارچه‌های خورد و ریزه مواد از طریق سوراخهای شبکه پائین افتاده و پارچه‌های بزرگ از قسمت انجامی تحتانی استوانه خارج می‌شوند.

❖ - مزایای غربال‌های استوانه‌ئی عبارت است از:

1- سادگی ساختمان.

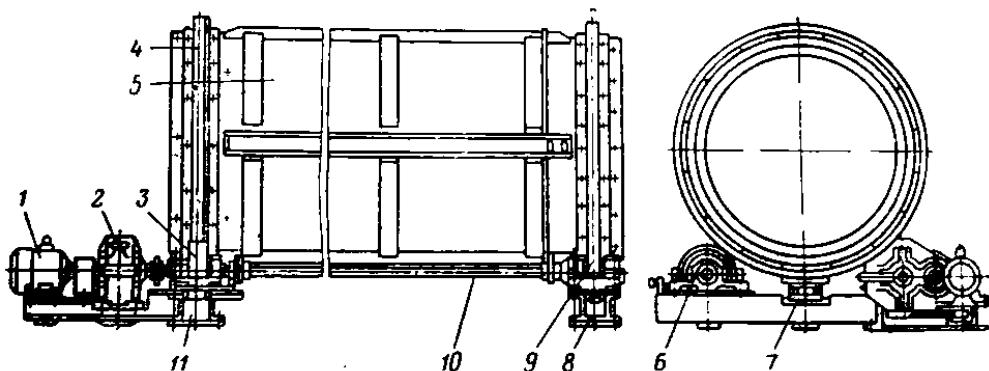
2- کار بدون صدا و آرام که امکان نصب آن را در منازل بالا میسر می‌سازد.

3- ترمیم و مراقبت تختنیکی آن ساده بوده و در کار اطمینان بخش می‌باشد.

4- امکان غربال نمودن پارچه‌های بزرگ بسیار گل دار و مرطوب.

❖ - نواقص غربال‌های استوانه‌ئی عبارت است از:

پائین بودن بهره دهی و موثریت غربال کاری آن می‌باشد. بهره دهی متوسط غربال در (1m³) سطح کاری هنگام غربال نمودن مواد مرطوب به (0.45 تن فی ساعت) و در صورت غربال کاری مواد خشک به (0.25 تا 0.30 تن فی ساعت) میرسد. موثریت غربال کاری آن از (50-60%) تجاوز نمی‌کند. در شکل زیر شیماتی غربال استوانه‌ی نشان داده شده است.

غربال استوانه بی شستشو کننده

غربال های مسطح تکانی یا گاز خورنده

این چنین غربال ها عمدتاً برای غربال کاری و آب گیری زغال و سایر مواد مفید غیر فلزی بکار می روند. در چنین غربال چوکات با شبکه طور افقی با افق با زاویه 8-12 درجه در پایه های ارتجاعی نصب گردیده و یا در اتکاهای مخصوص ارجاعی نصب و توسط میکانیزم اکسنتریکی به حرکت می آیند.

مواد برای غربال کاری بالای قسمت فوقانی غربال بارگیری گردیده و در نتیجه قوه ارشیا هنگام حرکت رفت و برگشت مواد به انجام تخلیوی انتقال می یابد. توته های کوچک از طریق شبکه عبور نموده و توته های بزرگ روی شبکه لول می خورند. غربال های تکانی هنگام کار با توته های مواد دارای جسامت 40-50 میلی متر موثریت بیشتر دارد.

غربال های گاز خورنده تند رو در یک دقیقه 400-500 مرتبه رفت و بر گشت می نمایند. سرعت دوران و اندازه اکسنتریسیتی میکانیزم اکسنتریکی طوری انتخاب می گردد که پرتاب مواد در شبکه تامین گردیده و همچنان پروسه غربال کاری را شدت بخشد.

غربال های اهتزازی

غربال های اهتزازی با اهتزاز دهنده ساده غیرمتوازن اهتزاز را تحت عمل کتله های

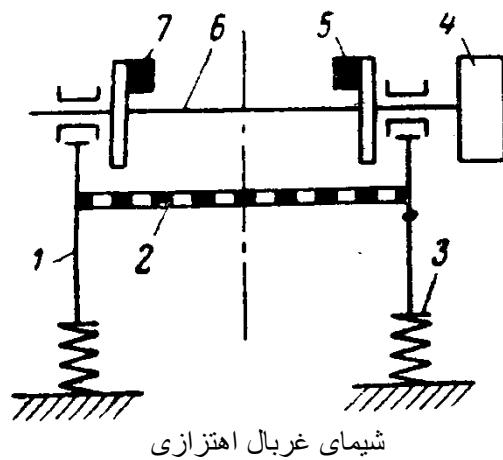
غیر متعادل دیبلانس (5 و 7) که بالای میله (6) نصب گردیده اند انجام میدهند. میله غربال

صرف در دو بیرنگ دوران نموده و محور دورانی آن به صورت متواتر نظر به اندازه بار غربال بیجا می‌شود.

چوکات (1) غربال باشبکه (2) بالای ترتیبات جمپنگ دار ارجاعی یا بالای کمانی (3) نصب می‌گردد. حرکت غربال از موتور برقی به کمک انتقال دهنده تسمه‌یی با پولی (چرخ جری دار) (4) صورت می‌گیرد. هنگام دوران میله در کتله‌های غیرمتعادل قوه‌های فرار از مرکز انسپیایی ایجاد گردیده و در نتیجه چوکات غربال مسیر بیضوی شکل را ترسیم می‌کند.

ارتباط دامنه اهتزاز غربال نظر به اندازه بار چوکات و در نتیجه ارتباط محور دورانی وال به این اهتزاز، از جمله نواقص این غربال‌ها به شمار می‌رود.

برعلاوه از غربال‌های اهتزازی با اهتزاز دهنده ساده غیر متوازن می‌توان از غربال‌های اهتزازی دیگر از قبیل غربال‌های اهتزازی خود مرکزگیرنده، غربال‌های اهتزازی خود بیلانس شونده وغیره نام برد. در شکل زیر شیمای غربال اهتزازی نشان داده شده است.

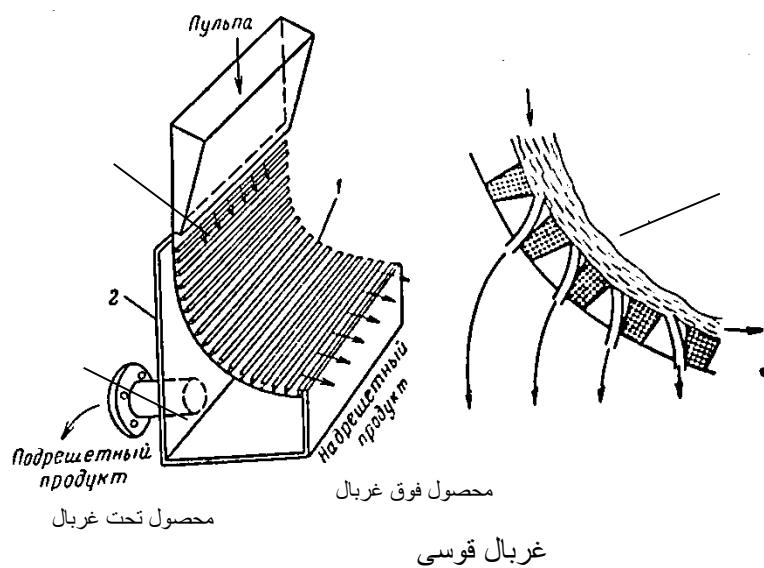

غربال‌های قوسی

غربال‌های قوسی طبق شکل زیر برای غربال کاری مواد مرطوب با جسامت‌های 0.155 تا 2.5 میلی‌متر مورد استفاده قرار می‌گیرند.

سطح کاری این غربالها از شبکه در زمانند (1) که توسط سیم‌های ذوزنقه‌یی شکل که

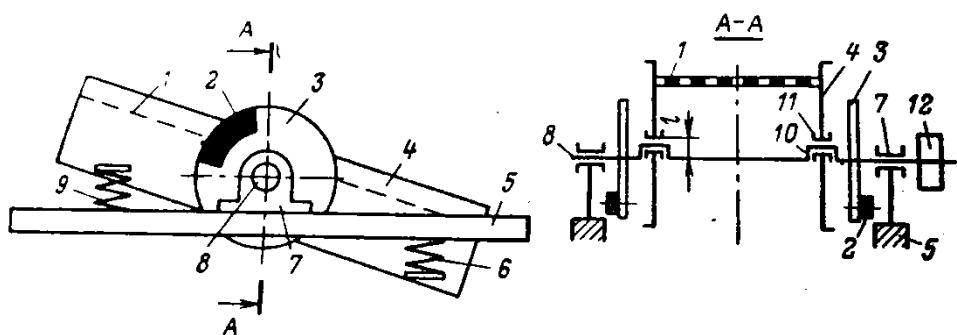
در بدنه (2) محکم گردیده است ساخته شده و شعاع انحنای شبکه به 500-800mm میرسد. درزهای غربال به قسم عرضانی در مقابل جریان لوش قراردارد. لوش از طریق ساختمان مخصوص (3) به سطح کاری غربال به قسم مماسی با کمی فشارداده می‌شود. قوه فرار از مرکز که در این صورت ایجاد می‌گردد باعث جدا شدن آب و محصول خرد و ریزه از طریق سوراخهای درزمانند شبکه می‌گردد و نیز کلاس بزرگ از سطح غربال عبور نموده، خارج می‌شود. غربال‌های قوسی دارای ساختمان ساده بوده، بهره دهی مخصوص بلند داشته و موثریت بلند تا (90%) غربال کاری را دارا می‌باشد. آن‌ها میتوانند با کیفیت‌های مختلف لوش یعنی با تغییر قابل ملاحظه مواد سخت در لوش (از 7% تا 70% نظر به کتله) کارنمایند. نقص عمدۀ غربال‌های قوسی عبارت از فرسایش سریع شبکه به خصوص در لوش‌های سایا می‌باشد.

غربال‌های نیمه اهتزازی

غربال‌های نیمه اهتزازی توسط حرکت دایروی چوکات با شبکه (چوکات شبکه و خود شبکه) در مستوی عمودی که بوسیله‌ی وال اکسنتریکی ایجاد می‌گردد مشخص می‌شود. شیمای غربال‌های نیمه لرزشی در شکل زیر ترسیم گردیده است.

بالای چوکات (5) در داخل بیرنگ (7) وال (8) به صورت افقی نصب گردیده است که

شیمای غربال نیمه اهتزازی

دارای برآمدگی اکسنتریکی (10) میباشد. بالای برآمدگی ها بیرنگ غلطشی (11) اخذ موقعیت نموده که حلقه خارجی آن به چوکات غربال (4) محکم گردیده است. چوکات که در آن شبکه (1) (یا دو سه شبکه) تحت زاویه (30° - 20°) با افق جاگزین گردیده (یا به ساختمان های آویزان کننده آویزان گردیده)، در این موقعیت توسط سپرنگ های (6 و 9) نگهداشته شده است. وال غربال حرکت دورانی را از موتور برقی (12) به کمک انتقال دهنده تسمه بی حرکت و چرخ جری دار اخذ میدارد. چوکات غربال حرکت دورانی را با شعاع کوچک در مستوی عمودی انجام میدهد. درین صورت شبکه در تمام مدت دوران وال موازی به خویش باقی میماند. دامنه اهتزاز و مسیر حرکت چنین غربالها فقط برای قسمت وسطی آن ثابت می باشد. انجام های چوکات که در مسیر بیضوی حرکت می نماید دارای اهتزاز و دامنه آزاد بوده که نظر به دامنه اهتزاز قسمت وسطی چوکات متفاوت میباشد. برای متعادل ساختن قوه انرژیای فرار از مرکز که در کتله چوکات ایجاد میگردد به چرخ آزاد (3) ضد وزنه (2) نصب گردیده است. سرعت دوران وال غربال از (750-1500 C/min) و اکسنتریک وال اکسنتریکی از (2 تا 4mm) می باشد.

غربال های نیمه لرزشی دارای مارک های تقلیل و متوسط میباشد، این نوع غربال ها برای غربال کاری به قطعات بزرگ تا (400mm) و قطعات کوچک (تا 1mm) مورد استفاده قرار میگیرند.

عدم ارتباط دامنه اهتزاز غربال های نیمه لرزشی نظر به اندازه بارگیری باعث گردیده است تا این نوع غربال ها در شرایط دشوار با بهره دهی بلند تا (1500 ton/h) بکار روند.

نواقص این نوع غربال ها عبارت از ساختمان مغلق (موجودیت چهاربیرنگ دروال، مغلق بودن استقرار دقیق آن و تنظیم درزها) آن میباشد. از این لحاظ این نوع غربال ها به غربال های لرزشی ای عوض گردیده اند که دارای ساختمان ساده می باشد.

بهره برداری از غربال ها

بهره دهی و موثریت غربال کاری هنگام استفاده از غربالها با ساختمان های مختلف از همه اولتر مربوط به وضعیت تخنیکی، درست بودن منتظر کاری و تنظیم آن، خواص مواد یا مشخصات مواد و چگونگی امور خدماتی آن می باشد.

هنگام غربال کاری سطح غربالها باید خوب کش شده باشند و تمام پرזה جات حرکی آن ها باید چرب گردیده و کوشش شود تا از ضربات بالای چوکات جلوگیری به عمل آید.

یکی از مشکلات عده که هنگام پرسه غربال کاری به وجود می آید علرت از مسدود شدن سوراخهای شبکه توسط پارچه های مواد میباشد، به خصوص مواد اولیه که دارای رطوبت زیاد از (4 تا 5%) را داشته باشد. برای این منظور از برس ها، چکش های چوبی و یا هوای فشرده استفاده میگردد تا سطح کامل غربال ها پاک می شود.

برای بهتر ساختن پرسه غربال کاری مواد چسبنده و مواد گل دار از گرم کاری شبکه توسط جریان برق بر مبنای عبور جریان برق از شبکه با عایق ساختن دقیق آن از چوکات غربال، استفاده به عمل می آید. این جریان برق باید با ولتاژ پائین (3 تا 12 ولت) و قوه برقی زیاد از (5 تا 10 کیلوامپیر) باشد. درین صورت مواد چسبنده در شبکه خشک شده و در اثر اهتزاز از شبکه دور می گردد. مواد اولیه باید به قسم منظم به تمام عرض غربال و در جریان تمام وقت به غربال داده شود. در شرایطی که مواد اولیه دارای گرد و خاک باشد، باید غربال

به صورت دقیق از نفوذ گرد و خاک در سطوح کنتکتی مسدود گردد.

فصل چهارم

صنف بندی هایدرولیکی

معلومات عمومی

پروسه جدا ساختن مخلوط دانه های منرالی در آب به صنف ها نظر به سرعت تهشیش شدت آنها بنام صنف بندی هایدرولیکی یاد می گردد.

هدف صنف بندی هایدرولیکی مانند غربال کاری عبارت از دریافت صنف های دانه های منرالی با جسامت های مختلف دانه ها می باشد. لیکن صنف بندی هایدرولیکی از غربال کاری طوری فرق می شود که در پروسه صنف بندی هایدرولیکی کلاس های بدست آمده مواد نظر به جسامت نبوده بلکه بنام کلاس های سقوط همزمان نامیده شده که نظر به جسامت بسیار از همیگر متفاوت میباشد. صنف بندی هایدرولیکی می تواند غربال کاری را مطابقت نموده و یا می تواند نزدیک به آن در حالتی قرار داشته باشد که اگر کثافت، شکل دانه ها، وضعیت سطوح و سایر دانه های منرالی که روی سرعت سقوط آنها در آب تأثیر دارد با هم یکسان باشند.

مواد خام منرالی که در فابریکه غنی سازی تحت صنف بندی هایدرولیکی قرار می گیرند چنین خواص مشابه را ندارند. ازین لحاظ هر کلاسی که در صنف بندی هایدرولیکی بدست می آید همزمان شامل ذرات بزرگ دانه های منرال های سبک و ذرات کوچک دانه های منرال های سنگین که دارای عین سرعت سقوط در آب می باشند می گردد.

صنف بندی هایدرولیکی می تواند عملیات مستقلانه (نهایی)، آمده سازی و یا کمکی باشد.

منحیث عملیات مستقلانه، صنف بندی هایدرولیکی برای شستشوی مواد دانه دار از گل و بعد از خرد سازی و میده سازی سنگ های منگنیزی، ولفرامی، فلزات نادره و سایر سنگ های معدنی پاشان به کار روند. رول عملیات آمده سازی را صنف بندی هایدرولیکی در صورت ضرورت غنی سازی جداگانه هر کلاس (طور مثال توسط میتود های جاذبی) انجام داده و رول عملیات کمکی را صنف بندی هایدرولیکی در شیمایی های خرد سازی و میده سازی سنگ های معدنی به منظور جدا سازی محصول دانه ریز که خرد سازی و میده سازی بعدی را مطالبه می نماید ایفا

می نماید. معمولاً موادی که اندازه های آنها بیشتر از 3 - 4 mm نباشد تحت صنف بندی هایدرولیکی قرار می گیرند

صنف بندی هایدرولیکی در ماشین ها و آلاتی صورت می گیرد که بنام صنف بندی کننده ها یاد می گردند. پروسه صنف بندی در جریان آبی صورت می گیرد که می تواند افقی، عمودی و یا منحنی الخط باشد. مشخصات جریان و خواص مایع تأثیر فوق العاده زیاد را در پروسه صنف بندی ایفا می نمایند.

چون پروسه صنف بندی هایدرولیکی بر مبنای تفاوت در سرعت های سقوط دانه های منرالی در آب اساس گذاری شده است بنابراین فکتور های که این سرعت ها را معین می سازند مورد مطالعه قرار می دهیم.

قانون مندی سقوط دانه های منرالی در آب

با تفاوت از خلا هر محیط (آب، هوا و غیره) با افتادن جسم در آنها از خود مقاومت نشان می دهد. سرعت افتادن (سقوط) دانه در محیط مربوط به اندازه ها، اسکال، کثافت دانه و کثافت محیط می باشد. دانه های بزرگ تر با کثافت زیاد نسبت به دانه های کوچک با کثافت کمتر زود تر پائین می افتد. لیکن سرعت افتادن دانه بزرگ با کثافت زیاد می تواند به مراتب کاهش یابد، اگر دانه دارای شکل هموار باشد زیرا در این صورت مقاومت محیط بیشتر می گردد.

دو نوع اساسی مقاومت محیط را از هم فرق می نمایند؛ مقاومت دینامیکی و مقاومت غلظتی (مقاومت ستاتیکی).

بالای سرعت افتادن دانه ها هنگام صنف بندی هایدرولیکی هر دو نوع مقاومت عمل می نمایند، لیکن درجه به میان آمدن این مقاومت ها هنگام افتادن دانه های مختلف یکسان نمی باشد.

هنگام افتادن دانه های بزرگ با سرعت زیاد مقاومت دینامیکی به میان می آید که برای رژیم توربولنتی حرکت دانه توسط آب مشخص می گردد. در چنین حالت در عقب دانه زون فشار پائین ایجاد می گردد که باعث به میان آمدن گرد آب می گردد.

افتادن ذرات کوچک با سرعت کم مربوط به مقاومت غلظتی گردیده که برای رژیم حرکت دانه در آب (حرکت موازی جریان آب) مشخص می‌گردد. با افزایش غلظت محیط مقاومت افتادن ذرات کوچک نظر به دانه‌های بزرگ به سرعت افزایش می‌یابد.

در آغاز افتادن تحت عمل قوه جاذبه زمین دانه‌های منزالی در محیط با تعجیل می‌افتد. در صورت افزایش سرعت حرکت دانه، مقاومت محیط بیشتر گردیده و در زمان بسیار کوتاه حرکت آن به اندازه‌ی می‌رسد که نظر به قوه جاذبه زمین حرکت می‌کند. از همین زمان دانه منزالی با سرعت ثابت حرکت می‌کند که بنام سرعت نهایی افتادن دانه داده شده یاد می‌گردد. چون زمان رسیدن دانه‌ها به سرعت نهایی افتادن فوق العاده کم می‌باشد (طور مثال برای دانه‌های کروی شکل با قطر 1mm مساوی به 0.01 تا 0.1 ثانیه می‌باشد)، بناءً عملاً جدا نمودن مواد خام منزالی به کلاس‌ها هنگام صنف بندی هایدرولیکی نظر به تفاوت سرعت نهایی افتادن صورت می‌گیرد.

به صورت تیورتیکی دریافت سرعت نهایی افتادن دانه‌ها برای شرایط واقعی که در آن پروسه صنف بندی هایدرولیکی انجام می‌پذیرد، مشکل می‌باشد زیرا در پروسه صنف بندی هایدرولیکی تعداد کثیر دانه‌ها اشتراک نموده و تأثیر متقابل آنها روی یکدیگر (تصادم نمودن، اصطکاک و غیره) محاسبه دقیق را میسر نمی‌سازد.

ازین لحاظ سرعت نهایی افتادن دانه‌ها در محیط به صورت تیورتیکی صرف برای دانه واحد کروی شکل دریافت گردیده است که در شرایط آزاد در محیط می‌افتد، یعنی در عدم موجودیت سایر دانه‌ها و به قدر کافی دور از جدار ظرف.

سرعت نهایی افتادن دانه در آب (v_0 به m/sec) بزرگتر از 1mm میتواند توسط فرمول ریتنگر (ритеңгеп) دریافت گردد.

$$v_0 = R \sqrt{d(\delta - 1000)} \dots \dots \quad (1)$$

در اینجا R – ضریب عددی (برای آب $R=0.16$ ، برای هوا $R=4.6$)؛ d – قطر دانه کروی شکل به متر؛ δ – کثافت دانه به Kg/m^3 می‌باشد.

برای دانه‌ها با جسامت کمتر از 0.1mm سرعت نهایی افتادن (به m/sec) توسط فرمول ستوكس دریافت می‌گردد.

$$v_0 = sd^2(\delta - 1000) \dots \dots (2)$$

در اینجا S - ضریب عددی (برای آب $S=545$ ، برای هوا $S=30278$) می باشد.

برای دریافت سرعت نهایی افتادن (به m/sec) دانه با جسامت های متوسط از 0.1 تا 1mm فورمول آلين (аллен) به کار می رود.

$$v_0 = Ad \sqrt[3]{(\delta - 1000)^2} \dots \dots (3)$$

در اینجا A - ضریب عددی (برای آب $A=1.145$ ، برای هوا $A=40.6$) می باشد.

دربیافت سرعت های نهایی افتادن دانه های منزالی کروی شکل واقعی در آب نظر به فورمول های (1)، (2) و (3) در واقعیت مطابقت ندارد، زیرا تمام دانه های منزالی در صنف بندی هایدرولیکی بعد از خرد کردن و ریزه کردن وارد می گردند که دارای اشکال متفاوت هموار، مثلث شکل، دایروی شکل، مستطیل شکل و غیره می باشند. از این لحاظ سرعت واقعی افتادن چنین دانه ها به مراتب کمتر از سرعت تیورتیکی می باشد.

لیکن در نتیجه تحقیقات تجربی چنین بدست امده است که افتادن دانه های منزالی شکل غیر منظم در آب تابع همان قانونی می باشد که ذرات کروی شکل در آب می افتد و محاسبه سرعت نهایی افتادن آنها در آب طبق فورمول های (1)، (2) و (3) صورت می گیرد، لیکن باید در این فورمول ها ضرایب اصلاحی شامل گردند. طور مثال ضریب عددی در فورمول (1) برای دانه

های کوارتز و دانه های سرب معدنی بزرگتر از 1.6mm و شکل معمولی آن در عمل 0.092 و 0.104 را مطابقت می نماید. در این صورت به عوض قطر ذرات کروی شکل، قطر معادل در نظر گرفته می شود، یعنی قطر کره شرطی که حجم آن مساوی به حجم دانه شکل غیر منظم می باشد.

صنف های که هنگام صنف بندی هایدرولیکی بدست می آیند متخلک از دانه های سقوط مساوی می باشد، یعنی دانه های که در صورت کثافت و اندازه های متفاوت دارای عین سرعت نهایی افتادن در آب می باشند.

نسبت قطرهای دانه‌های دو منزال متفاوت که با عین سرعت سقوط می‌نمایند بنام ضریب سقوط همزمان یاد می‌گردد.

فرض میکنیم که: v'_0 - سرعت نهایی سقوط (افتادن) دانه بسیار بزرگ منزال سبک با قطر d_L و کثافت δ_L - و v''_0 - سرعت نهایی سقوط دانه بسیار کوچک منزال سنگین با قطر d_T و کثافت δ_T - باشد.

در این صورت در مطابقت به فرمول‌های (1)، (2) و (3) در صورت $v'_0 = v''_0$ و مساوی بودن ضرایب عددی، ضریب سقوط همزمان e در آب مساوی است به:

$$e = \frac{d_L}{d_T} = \frac{\delta_T - 1000}{\delta_L - 1000} : \dots \dots (4)$$

$$e = \frac{d_L}{d_T} = \sqrt{\frac{\delta_T - 1000}{\delta_L - 1000}} : \dots \dots (5)$$

$$e = \frac{d_L}{d_T} = \sqrt[3]{\left(\frac{\delta_T - 1000}{\delta_L - 1000}\right)^2} : \dots \dots (6)$$

ضریب سقوط مساوی (همzman) نشان می‌دهد که چند مرتبه دانه منزال سبک بزرگتر از دانه منزال سنگین می‌باشد که دارای عین سرعت نهایی افتادن می‌باشند.

قانون مندی فوق الذکر افتادن دانه‌های منزالی مجزا از سایر دانه‌ها در شرایط آزاد نمیتواند به صورت کل پروسه صنف بندی هایدرولیکی ای را مشخص سازد که در آن صورت حرکت انبوه دانه‌های منزالی در فضای محدود انجام می‌پذیرد. در چنین حرکت هر دانه تأثیر دانه‌های دیگر را متحمل می‌شوند. علاوه بر آن خود محیط تأثیر دینامیکی هر دانه و تمام کتله دانه‌ها را در مجموع متحمل می‌شود.

افتادن دانه‌ها در چنین شرایط بنام افتادن (سقوط) ضيق یاد می‌گردد. سرعت افتادن ضيق دانه‌ها همیشه کمتر از سرعت افتادن آزاد بوده و مربوط به غلظت محیطی می‌باشد که با افزایش مقدار دانه‌های سخت در آن، غلظت آن بیشتر می‌گردد.

بنابر مغلق بودن این پدیده که هنگام افتادن ضيق دانه ها به ميان مى آيد، سرعت افتادن ضيق نظر به فورمول های تجربوي دريافت می گردد.

طور مثل П. В. Лященко ارتباط سرعت افتادن ضيق را نظر به درجه نرم بودن و يا قابلیت تعليق ذرات منالي در جريان صعودی آب چنین دريافت ميدارد.

$$v_{ct} = v_0 \sqrt{\theta^n} \dots \dots \quad (7)$$

در اينجا v_{ct} - سرعت نهايی افتادن ضيق به m/sec ، v_0 - سرعت نهايی افتادن آزاد به m/sec ؛ θ - ضريب نرم بودن (ضريب پوكی) بوده که مربوط به سرعت جريان صعودی می باشد ($1 < \theta$) ؛ n - درجه نما بوده که مربوط به اندازه، كثافت و شکل ذرات می باشد ($n = 5 \div 7$).

اگر $n=6$ قبول گردد، پس

$$v_{ct} = v_0 \theta^3 \dots \dots \dots \quad (8)$$

محاسبه سرعت نهايی افتادن ضيق نظر به فورمول فوق صرف برای دانه ها با حسامت کمتر از 0.2mm واقعیت دارد.

تصنيف کننده ها

تصنيف کننده های هایدروليکی که در فابريکه های غنى سازی مورد استفاده قرار می گيرند نظر به پرنسپ کار شرطاً به دو گروپ منقسم می گردد:

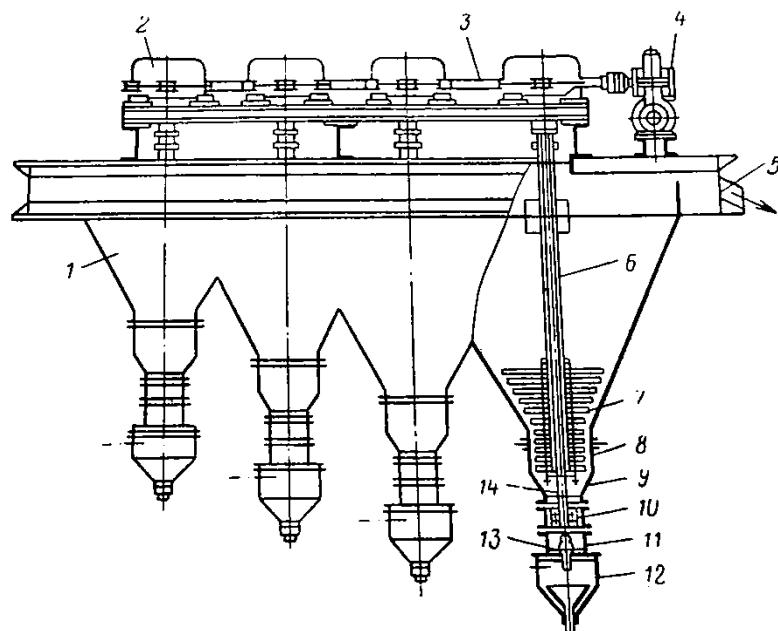
1 - تصنیف کننده های که در آنها جدا ساختن دانه های منالي تحت تأثير قوه جاذبه زمين و قوه مقاومت محیط صورت می گیرد، مانند تصنیف کننده های حوروی، مخروطی، مارپیچی، هرم شکل و غیره.

2 - تصنیف کننده های که در آنها علاوه از قوه های فوق الذکر، قوه های فرار از مرکز نیز عمل می نمایند، مانند هایدروسيكلون و غیره.

تصنيف کننده های حوروی: اين نوع تصنیف کننده ها به منظور صنف بندی مقدماتی مواد قبل از غنى سازی جاذبوی مورد استفاده وسیع دارند. اين تصنیف کننده ها متشکل از چهار، شش

حجره و بیشتر از آن بوده که هر کدام آنها در سرعت صعودی مختلف نگهداری شده و باعث بدست آوردن چندین کلاس سقوط همزمان می‌گردند.

تصنیف کننده‌های هایدرولیکی حجره‌ی که در شکل زیر نشان داده شده است متشکل از 4 حجره (1) بوده که اندازه هر کدام از محل بارگیری مواد اولیه به امتداد ناوه آبریز 5 افزایش می‌یابد. قسمت تحتانی هر حجره دارای زون استوانه‌ی (8) بوده که به مخروط قطع شده (9)، نل تصنیف کننده (10)، نل فشار آب (11) که به شبکه نل آب و محل پذیرش (12) که برای تخلیه مواد از طریق سوراخ بکار می‌رود، وصل می‌گردد. این سوراخ تخلیه به صورت متواتر توسط چکوال کروی (13) باز و بسته می‌گردد. چکوال کروی در میله (14) که از میان میله عمودی (6) عبور می‌نماید محکم گردیده است. در صورت دوران میله افقی (3) به کمک محرکه (4)، میله‌های به چکوال‌ها به کمک میکانیزم بادامک دار که در هر ریدوکتور مارپیچی موقعیت دارند به صورت متواتر دریچه تخلیوی را باز می‌نمایند. باز شدن متواتر دریچه‌های تخلیوی حجره‌ها، مختلف می‌باشد. آنها در حجره‌های کلاس بزرگ به مراتب زیادتر باز گردیده و کمتر در حجره کلاس کوچک باز می‌گردند.

تصنیف کننده هایدرولیکی حجره

در انجام تحتانی میله عمودی (6) مخلوط کننده (7) قرار داشته که مواد را نرم نموده و از فرونشستن آن در حجره جلوگیری می نماید. میله عمودی با مخلوط کننده ها به کمک میله افقی (3)

به دوران می آید. فریکونسی دوران میله عمودی به C/min 1.2 می رسد.

سرعت صعودی جریان در هر حجره تصنیف کننده به وسیله تغییر مقدار آبی که با فشار داده می شود تنظیم می گردد. تنظیم نمودن به کمک شیر دهن درجه دار که در محل نل فشار آب (11) نصب گردیده است صورت می گیرد.

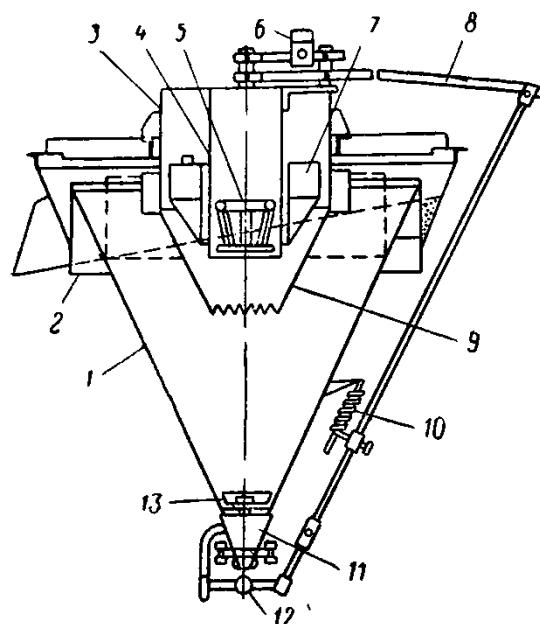
آب در نل فشاری به شکل مماسی داده شده که در نتیجه آن جریان صعودی دورانی آب به میان آمده و ذرات خرد را از مواد تهشیین شده بالا می برد. بر علاوه درجه کثیف شدن دانه های تهشیین شده توسط ذرات کوچک کاهش می یابد. تنظیم جسامت مواد که از هر حجره تخلیه می گردد توسط تغییر سرعت جریان صعودی صورت می گیرد. تخلیه مواد فرو نشسته از محل پذیرش (12) به صورت بلاوقه انجام می پذیرد.

در صنایع غنی سازی چندین انواع تصنیف کننده های هایدرولیکی تولید می گردند که عبارت اند از: $4 - K\Gamma - 6$ ، $K\Gamma - 8$ ، $K\Gamma - 160 - 30$ به t/h متر می رسد. ارتفاع آنها از هر حجره (در پلان) از محل بارگیری مواد به امتداد ناوه آبریز افزایش می یابد.

طول تصنیف کننده های حجری نظر به مارک از 3.7 تا 7.4 متر می رسد. ارتفاع آنها از 2.8 تا 4.2 متر را در بر می گیرد. بهره دهی این تصنیف کننده ها در صورت جسامت مواد کمتر از 2mm با در نظر داشت مصرف آب L/min 15-25 میرسد.

مزایای تصنیف کننده های هایدرولیکی عبارت است از: دقت بلند صنف بندی مواد، تخلیه اتوماتیکی مواد فرو نشسته به کمک میله بلند شونده میخانیکی با چکوال کروی و امکان تنظیم پروسه صنف بندی.

تصنیف کننده های مخروطی: این چنین تصنیف کننده ها برای جدا ساختن مواد به دو کلاس یعنی کلاس ریگ و کلاس آبریز به کار می روند. نظر به جسامت مواد آنها به تصنیف کننده های ریگی و لوشی منقسم می گردد. در تصنیف کننده های ریگی صنف بندی مواد با جسامت $\frac{0.15}{2mm}$ در تصنیف کننده های لوشی صنف بندی مواد با جسامت کمتر از 0.15mm صورت می گیرد.

تصنیف کننده ریگی مخروطی

تصنیف کننده ریگی مخروطی طوریکه در شکل فوق نشان داده شده است عبارت از بادی غیر متحرک 1 بوده که از فولاد ورقه بی ساخته شده و در قسمت فوقانی ناوه آبریز 2 ولدنگ گردیده است. در قسمت تحتانی مخروط، کلگی 11 با فلنچ برای محکم نمودن نل خروجی ولدنگ گردیده که قطر سوراخ آن برای شرایط مشخص صنف بندی انتخاب می گردد. در قسمت فوقانی مخروط به امتداد محور آن نل تغذیوی 4 با لوش تقسیم کننده 5 قرار دارد.

برای خروج مواد تهنشین شده به کلگی 11 دریچه ساقمه بی 12 طورچپر استی نصب گردیده که در یقه خروجی کلگی تخلیوی را مسدود می سازد. توسط سیستم رادهای 8 دریچه با شناور 7 (حلقه میان خالی) ارتباط داشته که در داخل مخروط 9 قرار دارد. مسدود کردن دریچه خروجی کلگی تخلیوی توسط اسپرنگ 10 و ضد وزنه 6 تأمین گردیده که باعث تنظیم قوه فشردن دریچه ساقمه بی می گردد. برای تنظیم نمودن خروج مواد تهنشین شده، پرده 13 به کار می رود که متشكل از چهار شاخه با صفحات تعویضی می باشد.

مواد اولیه از طریق نل تغذیوی 4 و لوش تقسیم کننده 5 وارد مخروط پایین تر از سطح آبشار (سد) ناوه آبریز می گردد. در مخروط جریان صعودی لوش ایجاد گردیده که در نتیجه آن ذرات کوچک به قسمت فوقانی مخروط انتقال نموده و از طریق سد ناوه آبریز خارج می گردد. دانه های بزرگ (ریگ) در پائین تهنشین گردیده و مخروط 1 را پُرمی سازد.

زمانیکه مواد تهشین شده به اندازه لبه تحتانی مخروط داخلی 9 می رسد، خروج لوش از آن به طرف پایین به مشکل مواجه گردیده و جریان لوش تمایل به طرف بالا به فضای حلقوی بین نل های 3 و 4 می نماید. در این صورت شناور 7 بلند شده و از طریق سیستم راد ها دریچه ساقمه یی ساختمان تخلیوی باز می گردد.

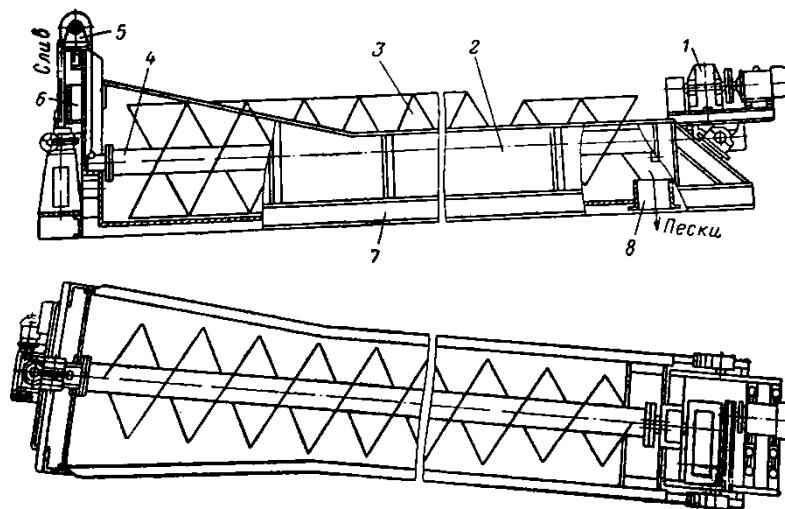
تصنیف کننده مخروطی لوشی نظر به ساختمان و پرسنیپ کار عیناً مانند تصنیف کننده ریگی بوده و صرف با ساختمان شناور از آن فرق می شود.

تصنیف کننده های مخروطی با قطر قاعده مخروط الی 2.5 تا 3.5 متر تولیده گردیده و دارای بهره دهی نظر به مواد سخت از 5 تا 22 ton/h (ریگی) و از 5 تا 11 ton/h برای مواد لوشی می باشد.

مزایای تصنیف کننده های هایدرولیکی عبارت است از: تخلیه اتوماتیکی ریگ، عدم موجودیت قسمت های متحرک و مصرف انرژی.

نواقص این تصنیف کننده ها: تخلیه متواتر ریگ، تراکم ریگ در جدار مخروط که باعث برهم زدن پروسه صنف بندی می گردد؛ نسبتاً دارای ابعاد زیاد نظر به ارتفاع می باشد.

تصنیف کننده های مارپیچی: این تصنیف کننده ها مربوط به تصنیف کننده ها با تخلیه میخانیکی ریگ می گردد. ساختمان ترانسپورتی در آن ها عبارت از اله مارپیچی گند دوران می باشد که موازی به کف بادی اخد موقعیت نموده است. ذرات کوچک یکجا با آب (آب خت) از طریق سد آبریز خارج شده و ریگ توسط مارپیچ روی کف به سوراخ تخلیوی انتقال می یابد. تصنیف کننده های مارپیچی با یک یا دو مارپیچ تولید می گردد.

شیمای تصنیف کننده یک مارپیچی

در شکل فوق شیمای تصنیف کننده یک مارپیچی نشان داده شده است. عناصر اساسی تصنیف کننده عبارت است از: ناوه نیمه استوانوی 2 که طور سخت به چوکات اتکائی 7 محکم شده؛ مارپیچ 3 که در میله میان خالی 4 نصب گردیده؛ محرکه 1 میکانیزم بلند کننده مارپیچ 5. مواد اولیه به قسمت تحتانی تصنیف کننده از طریق مجرای پذیرش به جدار جانبی ناوه پایین تر از سطحی که در آن لوش وجود دارد داده می شود. ذرات بزرگ (ریگ) در کف ناوه تهشین شده و توسط مارپیچ به قسمت فوقانی تصنیف کننده به سوراخ تخلیوی 8 انتقال می نماید. ذرات کوچک به شکل لوش از طریق بند آبریز تخلیوی 6 خارج می شود.

محركه تصنیف کننده باعث دوران میله مارپیچ نیز در چنان حالتی می گردد که از سمت قسمت تحتانی تصنیف کننده، مارپیچ به کمک میکانیزم بلند کننده 5 بلند می گردد. از این لحظه هنگام اضافه باری کوتا مدت ناوه از مواد، توقف عاجل تصنیف کننده ضروری نمی باشد. برای این منظور باید صرف مارپیچ را بلند نموده و به تدریج آنرا پایین کرده و ریگ تراکم یافته را بیرون می آوریم.

تصنیف کننده مارپیچی نظر به سادگی ساختمان و خدمات، اطمینان در کار و بهره دهی بلند مشخص می گردد.

پروسه صنف بندی در تصنیف کننده‌های مارپیچی با تغییر پارامترهای ذیل تنظیم می‌گردد:

فریکونسی دوران مارپیچ، ارتفاع نل سرریز، کثافت لوش.

اگر ضرورت به بست آوردن جریان لوش باریک باشد، پس سرعت دوران مارپیچ باید پایین باشد، زیرا در چنین حالت مخلوط شدن لوش در نتیجه‌ی دوران کم مارپیچ کاهش می‌یابد. بر عکس در صورت بست آوردن دانه‌های بزرگ‌ریگ باید سرعت دوران مارپیچ بیشتر باشد. تصنیف کننده‌های که در آن‌ها مواد سنگین صنف بندی می‌گردند دارای فریکونسی بلند مارپیچ می‌باشند. فریکونسی دوران مارپیچ در آن‌ها از ۱ تا 25 C/min تغییر می‌نماید. کثافت لوش در تصنیف کننده روی سرعت تهنشین شدن ذرات تأثیر دارد. با افزایش کثافت لوش، تهنشین شدن آن‌ها به کندی مواد گردیده و در شیره خمیره بزرگترین ذرات بیرون می‌شود.

بهره‌دهی تصنیف کننده‌های مارپیچی نظر به دو محصول ذیل دریافت می‌گردد:

نظر به سرریز و نظر به ریگ.

بهره‌دهی نظر به سرریز (شباهه روز/ ton) میتواند به اساس فورمول‌های تجربی ذیل دریافت گردد :

برای تصنیف کننده‌ها با سرریز بلند

$$Q = m k_1 k_2 (94D^2 - 16D); \dots \dots \quad (10)$$

برای تصنیف کننده‌ها با مارپیچ زیر لوش

$$Q = m k_1 k_2 (75D^2 - 10D); \dots \dots \quad (11)$$

در اینجا m – تعداد مارپیچ‌های تصنیف کننده؛ K_1 – ضریبی است که مربوط به جسامت ذرات سرریز می‌گردد [در فورمول (10) $K_1 = 0.46 \div 1.95$] در فورمول (11) $K_1 = 0.36 \div 29$ ؛ K_2 – ضریبی است که مربوط کثافت مواد سرریز $1.9-1.0$ و D – قطر مارپیچ به متر می‌باشد.

بهره‌دهی تصنیف کننده‌های مارپیچی نظر به ریگ (شباهه روز/ ton) طبق فورمول ذیل دریافت می‌گردد.

$$Q = 135 m k_2 n D^3 : \dots \dots \quad (12)$$

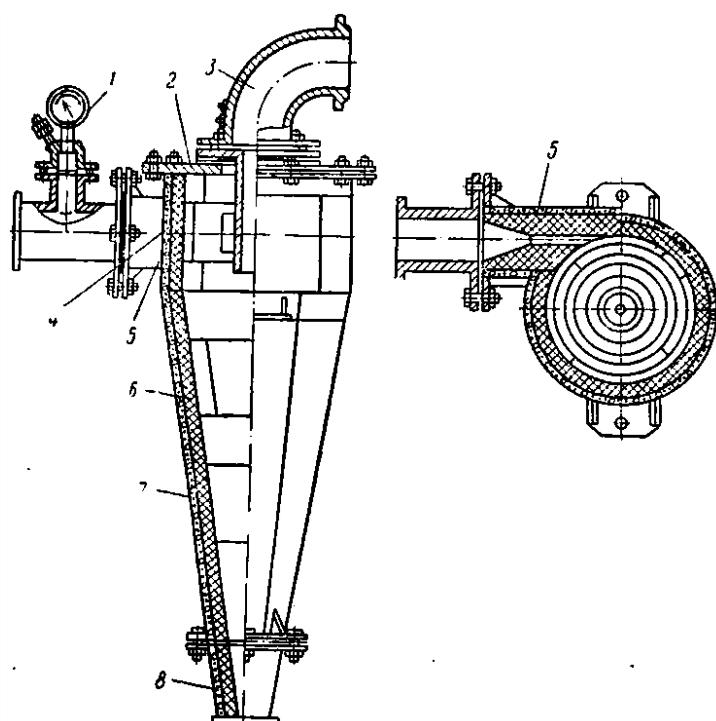
در اینجا n – فریکونسی دوران مارپیچ به C/min می‌باشد.

فابریکه های تولیدی تصنیف کننده های مارپیچی را با قطر مارپیچ از 0.3 تا 3 متر و طول ناوه از 2.9 تا 15.1 متر تولید می نمایند.

هایدرو سیکلون: مربوط به دستگاه های تصنیف کننده می گردد که پرنسیپ کار آن بر مبنای کاربرد قوای فرار از مرکز که بالای ذرات منزال ها هنگام دوران آن ها روی مسیر مارپیچ شکل در داخل دستگاه عمل می نماید استوار می باشد. در این صورت قوای فرار از مرکز که بالای ذرات عمل می نماید به مراتب بیشتر از قوه جاذبه زمین میباشد. از این لحاظ پروسه صنف بندی در هایدرو سیکلون ها در مقایسه با دستگاه های که جداسازی مواد در آن ها صرف بر مبنای پرنسیپ جازبوبی استوار میباشد، شدت بیشتر دارد. هایدرو سیکلون ها دارای بهره دهی زیاد و موثریت کافی بلند صنف بندی دارد.

در پرکتیک غنی سازی هایدرو سیکلون ها برای جدا سازی مواد پودر شده به شیره لوش و ریگ، برای دور ساختن ذرات کوچک و دور ساختن آب از مواد و همچنان برای غنی سازی بعضی انواع سنگ های معدنی به کار می روند.

هایدرو سیکلون طوریکه در شکل زیر نشان داده شده است عبارت از دستگاهی می باشد که مشکل از قسمت استوانوی 4 و قسمت مخروطی 7 می باشد. قسمت داخل دستگاه به منظور

هایدرو سیکلون

جلوگیری از فرسایش و خورنده‌گی دارای روپوش رابری می‌باشد. قسمت استوانوی دستگاه از طرف بالا توسط سرپوش 2 مسدود گردیده و در قسمت مرکزی سرپوش سوراخ وجود داشته که در این سوراخ فلنچ جهت نصب نل خروجی 3 به ملاحظه می‌رسد. از طرف پایین به قسمت مخروطی هایدروسیکلون همچنان توسط بولت‌ها کلگی مخروطی 8 برای ریگ نصب گردیده است. قسمت استوانوی هایدروسیکلون دارای نل ربطیه 5 می‌باشد که در آن با فشار مواد اولیه داده می‌شود. فشار لوش حین دخول به هایدروسیکلون توسط فشار سنج 1 کنترول می‌شود.

پرنسیپ کار هایدروسیکلون قرار ذیل است: از طریق نل تغذیوی (خوارک دهنده) 5 لوش با سرعت زیاد به شکل مماسی به سطح داخلی قسمت استوانوی 4 داده می‌شود. ذرات بسیار سنگین و بزرگ تحت عمل قوه فرار از مرکز به جدار دستگاه پرتاپ گردیده و توسط جریان نزولی مارپیچ به کلگی 8 بطرف پایین برای ریگ حرکت می‌نماید. ذرات کوچک یکجا با آب جریان داخلی را ایجاد نموده، به طرف بالا بلند شده و توسط نل 3 بیرون می‌شود.

بهره دهی هایدروسیکلون و موثریت جدا سازی مواد مربوط به فکتورهای زیاد می‌گردد که عمدت ترین آنها عبارت اند از: فشار لوش در دخول به هایدروسیکلون؛ اندازه‌های داخلی مقطع نل تغذیوی، کلگی‌های سرریز و ریگی، قطر قسمت استوانوی و زاویه مخروطی بودن هایدروسیکلون؛ کثافت لوش که به هایدروسیکلون داده می‌شود و خواص مواد جدا شونده. معمولاً لوش به هایدروسیکلون با فشار از 5 تا 50 نیوتن ($0.5 - 5 \text{ kgf/cm}^2$) داده می‌شود. هایدروسیکلون‌ها با قطر قسمت استوانوی ای 1000mm تولید می‌گردند. بهره دهی آنها به طور تقریبی می‌تواند توسط فرمول ذیل دریافت گردد.

$$Q = 5d_{\pi}d_c\sqrt{gh} : L/min \quad \dots \dots \dots \quad (9)$$

در این جا d_{π} - و d_c - به ترتیب قطر نل تغذیوی و نل آبریز خروجی می‌باشد به cm ؛ g - m/sec^2 ؛ h - فشار لوش در دخول به هایدروسیکلون به kg/cm^2 تعجیل سقوط آزاد به می‌باشد.

مزایای هایدروسیکلون: سادگی ساختمان؛ عدم موجودیت قسمت‌های متحرک، داشتن اندازه‌های کم، امکان ایجاد شیماهای تکنالوژی کم ابعاد و پروسه صنف‌بندی اتوماتیکی. **نواقص هایدروسیکلون :** فرسایش سریع سطح داخلی بادی و نل‌های خروجی، بندش نل‌ها.

فصل پنجم

میتود های خاص غنی سازی

تمام میتودهای غنی سازی به دو گروپ عمدہ تقسیم می گردد:

- 1- طریقه مرطوب.
- 2- طریقه خشک.

طریقه مرطوب غنی سازی موجودیت این و یا آن مایع را در پروسه غنی سازی مطالبه می نماید در صورت طریقه خشک غنی سازی موجودیت مایع در آن ضروری نمی باشد.

جدا کننده ها و یا آلاتی که به طریقه خشک غنی سازی مربوط می شوند عبارت اند از:

الف - غنی سازی توسط دست

تفاوت در رنگ اجزای متشکله مواد مفیده و احجار بیکاره شرایط مناسب را برای جدا نمودن احجار بیکاره از مواد مفیده مساعد میسازد. غنی سازی توسط دست و یا جدا نمودن احجار بیکاره توسط دست طوری است که توتنه های مخلوطات مضره (احجار بیکاره و گلچیدان) در زغال سنگ از مواد مفیده توسط دست به اساس تفاوتی که بین رنگ زغال سنگ و احجار بیکاره وجود دارد انجام می پذیرد. طور مثال زغال سنگ عمدتاً دارای رنگ سیاه بوده و احجار بیکاره دارای رنگ خاکستری و یا رنگ دیگر می باشد .

جدا نمودن زغال سنگ از احجار بیکاره به طریقه فوق رزمات دستی زیاد را مطالبه می نماید که از این لحاظ استفاده چندانی در صنایع غنی سازی ندارد.

ب- جدا کننده ها به اساس تفاوت درجه سختی

احجار بیکاره و مواد مفیده

تفاوت در سختی مواد مفیده و احجار بیکاره امکان استفاده از شکستن و خرد کردن انتخابی را مساعد می سازد که به اساس آن مواد نرم خرد و ریزه شده از طریق غربال پائین می افتد و مواد سخت که خرد و ریزه نمی شود در غربال باقی می ماند.

غنى سازى که روی اين پرنسپ اساس گذاري شده است بالاي غربال استوانه يى مخصوص صورت مى گيرد که در آن عمدتاً مواد نرم طور مثال زغال خرد و ريزه شده از طريق شبکه پائين افتاده و احجار بيكاره روی غربال باقى مانده و به محل جداگانه جمع آوری مى شود.

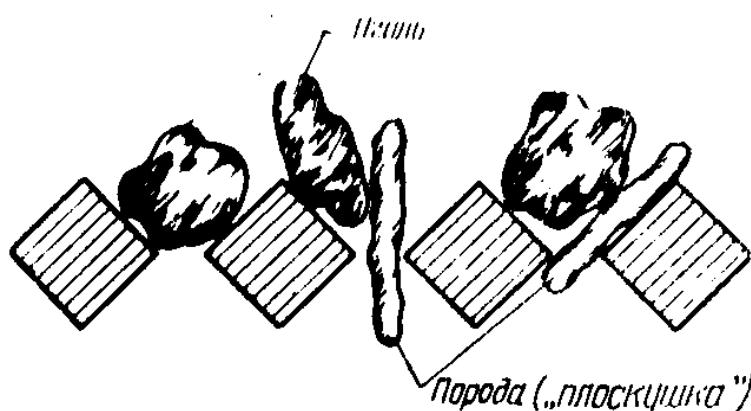
ج- جدا کننده ها به اساس تفاوت در اشكال

توته های مواد مفید و احجار

عمدتاً شکل توتنهای اجار بيكاره و مواد مفید که با هم به شکل میخانیکی مخلوط میباشند از هم مقاومت بوده و باعث جدا شدن این توتنهای نظر به اشكال آن میگردد. طور مثال در بين توتنهای زغال نوع انتراسیت (زغال نصواری) به صورت عموم شکل توتنهای هرم مانند و یا مکعب شکل بوده در حالیکه توتنهای احجار بيكاره در چنین شرایط مسطح شکل میباشند که به آسانی می توانند در غربال های مخصوص جدا شوند.

اين نوع غربالها از ميله های موازي داراي شکل خاص ساخته شده اند که شيمای ساختماني آن در شکل زير ترسیم گردیده است.

توتنهای احجار بيكاره با داشتن شکل هموار از طريق دریچه بين ميله ها پائين می افتد و توتنهای زغال سنگ با داشتن شکل دور مانند نمی توانند از بين ميله ها عبور نمايند. بدین ترتیب جدا نمودن احجار بيكاره از زغال سنگ به اساس تفاوت در شکل توتنهای آن صورت می گيرد.

جدا کننده به اساس تفاوت در اشكال مواد مفید و احجار بيكاره

د- جدا کننده ها به اساس تفاوت در اصطکاك

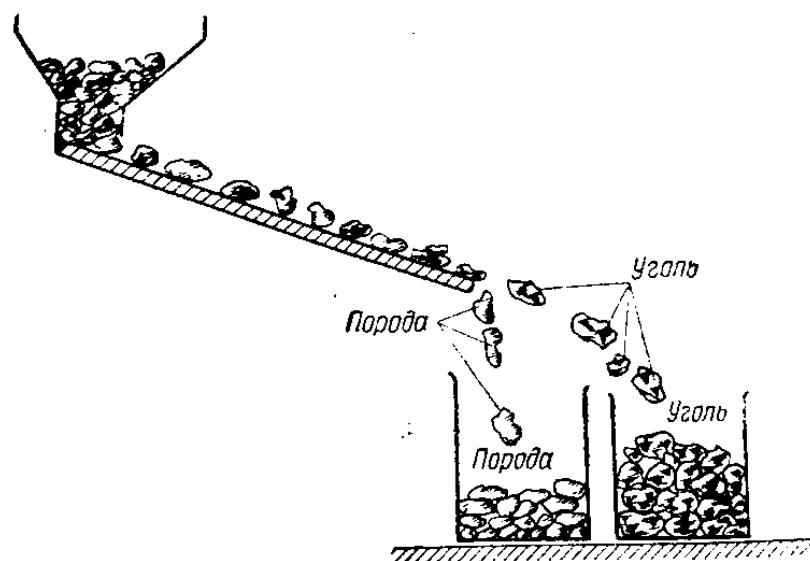
مواد مفیده و احجار بیکاره

در بعضی حالات در پروسه غنی سازی از تفاوت ضریب اصطکاک مواد مفیده و احجار بیکاره استفاده بعمل می آید. این جدا کننده ها دارای اشکال مختلف بوده که عمدۀ ترین آن ها عبارتند از:

1- جدا کننده های روی سطح مایل غیر متحرک

پرسنیب کار این نوع جدا کننده ها طوری است که بالای سطح مایل توته های زغال و احجار با داشتن ضرایب اصطکاک مختلف حرکت می نمایند. توته های زغال با داشتن ضریب اصطکاک کمتر بالای سطح مایل با سرعت بیشتر حرکت نموده و توته های احجار بیکاره با داشتن ضریب اصطکاک بیشتر به کندی روی سطح مایل حرکت می نمایند. شیمای ساختاری این نوع جدا کننده در شکل زیر ترسیم گردیده است.

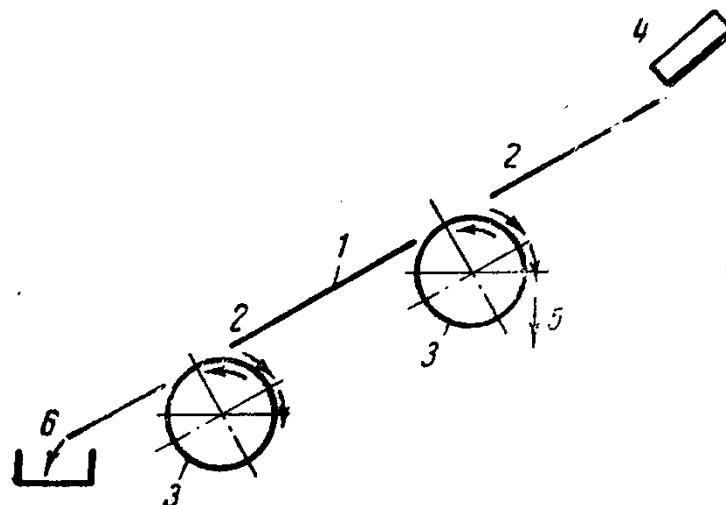
در قسمت انجامی سطح مایل دو صندوق وجود دارد که توته های زغال در صندوقی که دورتر از سطح مایل قرار دارد اخذ موقعیت نموده و توته های احجار بیکاره در صندوقی که نزدیکتر به سطح مایل قرار دارد تجمع می نمایند. بدین ترتیب زغال از احجار جدا می گردد.

شیمای جدا کننده روی سطح مایل غیر متحرک

2 - جدا کننده های استوانه‌بی اصطکاکی

جدا کننده های استوانه یی طوریکه در شکل زیر ترسیم گردیده است متشکل از ناوه مایل (1) که دارای قسمت قطع شده (2) که در این قسمت قطع شده استوانه (3) اخذ موقعیت نموده است میباشد. مواد اولیه بالای ناوه توسط تغذیه کننده (4) انداخته می شود. استوانه ها خلاف عقرب ساعت حرکت می نمایند. زمانی که مواد مفیده طور مثال زغال به قسمت قطع شده (2) می رسد توسط استوانه به امتداد سطح مایل بالای ناوه انتقال می نماید و احجار بیکاره توسط استوانه به امتداد ناوه حرکت کرده نتوانسته وروی استوانه به جهت ایکه در شکل زیر نشان داده شده است می افتد و ذغال سنگ در صندوق (6) جمع آوری میگردد بدین ترتیب ذغال سنگ از احجار بیکاره جدا می گردد.

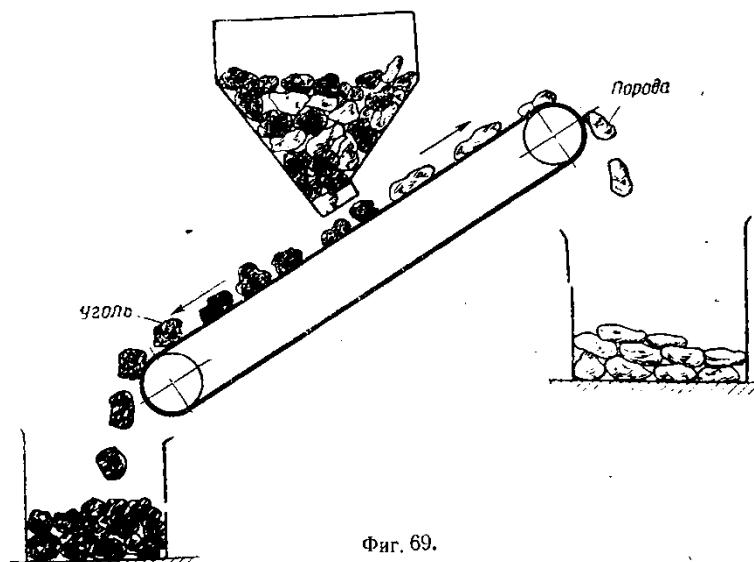

شیمای جداکننده استوانه یی اصطکاکی

3 - جداکننده های تسمه یی اصطکاکی

جدا کننده های تسمه یی اصطکاکی که در شکل زیر نشان داده شده است عبارت از تسمه فلزی و یا رابری مایل می باشد که تحت چنان زاویه استقرار می یابند که توتنه های زغال با داشتن اشکال مدور به قسمت انجامی کنویر پائین آمده و احجار بیکاره با داشتن شکل هموار بالای تسمه باقی مانده و به جهت مخالف انتقال می یابد.

زاویه میل تسمه در جریان کار تنظیم می گردد. از این لحاظ تسمه طوری جاگزین می گردد تا بتوانیم زاویه میل آن را تغییر دهیم.

Фиг. 69.

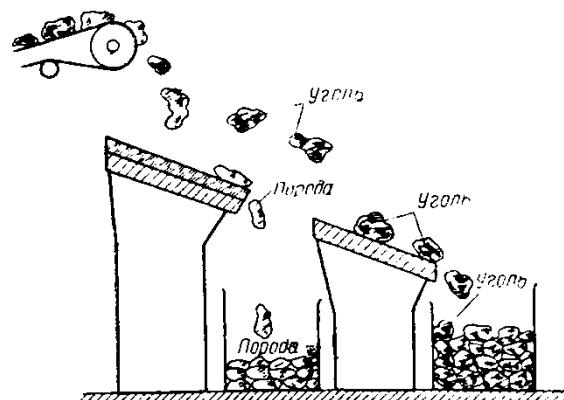
شیمای جدا کننده تسمه بی اصطکاکی

ع- جدا کننده به اساس تفاوت

قابلیت ارجاعیت جسم معنی

پرنسیب کار چنین جدا کننده ها قرار ذیل می باشد:

بالای سطح مایل شیشه بی تونه های مواد مفیده و احجار بیکاره از ارتفاع معین می افتد طوریکه در شکل زیر نشان داده شده است. طور مثال تونه های زغال و احجار بیکاره. تونه های زغال با داشتن قابلیت ارجاعیت بیشتر بعد از افتادن بالای سطح دوباره بلند شده و از بالای دریچه اولی گذشته بعد از عبور از سطح مایل به دریچه اولی جمع آوری می شوند. تونه های احجار بیکاره به خصوص گل بعد از افتادن بالای سطح به جای خود باقی مانده و به دریچه اولی می افتد. بدین ترتیب احجار بیکاره از زغال جدا می گردد. در رسم زیر شیمای چنین جدا کننده نشان داده شده است.

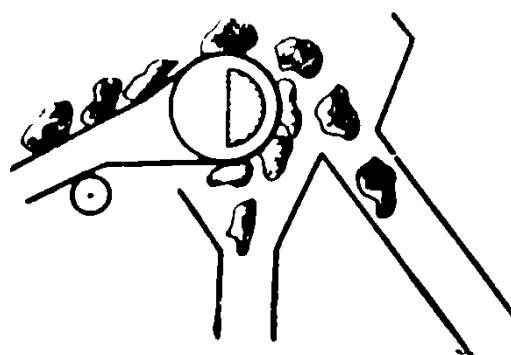

جدا کننده به اساس تفاوت قابلیت ارجاعیت جسم معدنی

د- جدا کننده های الکترومagnetیسی

جدا کننده های الکترومagnetیسی طوریکه در شکل زیر به ملاحظه میرسد جدانمودن مواد مفیده و اجزای مشکلهای آن را به وسیله جذب مغناطیس انجام می دهد .

این میتواند غنی سازی طوری است که بالای کنویر تسمه بی مخلوطات میخانیکی مواد مفیده و احجار بیکاره طور مثال ذغال سنگ و احجار بیکاره حرکت می کند در قسمت انجامی کنویر قوه الکترومagnetیسی وجود دارد و باعث میشود تا توتنه های که توسط استوانه جذب می گردد به دریچه مخصوص تخلیه گردیده و توتنه ها یکه توسط استوانه جذب نمی گردد به دریچه مخصوص دیگر تخلیه می گردد . بدین ترتیب ذغال سنگ از احجار بیکاره جدا می گردد.

شیمای جدا کننده الکترومagnetیسی

1- کنویر تسمه بی؛ 2- ذغال؛ 3- احجار بیکاره؛ 4- الکترومagnetیس

فصل ششم

میتود های غنی سازی جاذبی

میتود غنی سازی جاذبی در تفاوت وزن مخصوص مواد جدا شونده اساس گذاری شده است. مخلوط میخانیکی ذرات منرالها با وزن مخصوص مختلف و جسامت در تعادل غیر پایدار قرار دارند.

تعادل پایدار سیستم وقتی بدست می آید که ذرات مواد با افشار دارای وزن مخصوص مساوی به ترتیب افزایش آن از بالا به طرف پائین اخذ موقعیت نمایند. در این صورت در قشر تحتانی مواد تهنشین شده ذرات سنگین تر اخذ موقعیت نموده و در قشر فوکانی ذرات سبک قرار میگیرند. این وضعیت سیستم با ذخیره اصغری انرژی پوتاشیل مشخص می گردد. تبدیل سیستم از حالت غیر منظم به حالت متعادل راه قوه اصطکاک بین ذرات مانع میشود

هنگام حرک دادن به سیستم، ذرات مواد صنف بندی مجدد گردیده و پایداری آن بیشتر میگردد. برای صنف بندی مجدد و تهنشین شدن ذرات سیستم باید یک مقدار انرژی بوسیله قوای خارجی به مصرف برسد تا ارتباط میخانیکی بین ذرات را از بین برده و به سیستم حرکت مورد ضرورت تامین گردد.

تمام میتود های غنی سازی جاذبی با استفاده از پروسه تهنشین شدن مخلوط منرالها نظریه وزن مخصوص تحت تاثیر قوای که حرکت آنرا تامین نماید اساس گذاری شده اند. هر میتود متشكل از دو پروسه مسلسل می باشد:

- 1- تهنشین شدن مواد نظریه وزن مخصوص.
- 2- جمع آوری فرآکسیون بدست آمده محصول غنی شده از آله غنی سازی.

تهنشین شدن ذرات منرالها در صورت دادن یکنواخت انرژی به تمام حجم مخلوط به موفقیت انجام می پذیرد.

اگر انرژی به شکل یکنواخت داده نشود در این صورت مخلوط شدن ذرات صورت گرفته و باعث خراب شدن پروسه تهنشین شدن نظر به وزن مخصوص می گردد.

روی این اصل میتوود غنی سازی جاذبیت به غنی سازی مرطوب که در آن محیط میتواند آب باشد (ویا مایع دیگر) و غنی سازی خشک که در آن منحیث محیط از هوا استفاده می شود، منقسیم می گردد.

در پروسه غنی سازی جاذبیت بالای ذرات منرال ها قوه های فعال ذیل عمل می نماید:

- 1- قوه کشش زمین.
- 2- قوه بیرون کننده ارشیدس.
- 3- قوه اصطکاک.
- 4- قوه تاثیر دینامیکی جربان محیط.

استفاده از مایع منحیث محیط، تهنشین شدن ذرات را آسان میسازد زیرا تفاوت نسبی وزن مخصوص آنها بیشتر گردیده و اصطکاک بین آنها کمتر می شود. در تجارت غنی سازی از چندین میتوود جاذبیت استفاده می گردد که باداشتن این و یا آن قوه از همدیگر تفکیک گردیده و تهنشین شدن ذرات منرالها را نظر به وزن مخصوص مساعدت می نماید.

میتوود های اساسی غنی سازی جاذبیت عبارت اند از:

- 1- غنی سازی در محیط سنگین؛
- 2- غنی سازی با عمل فرو رفتن و بلند شدن مواد در آب؛
- 3- غنی سازی در ناوه ها؛
- 4- غنی سازی روی میز کنسنتراسیون؛
- 5- غنی سازی در آله جداکننده پنوماتیکی (پروسه خشک).

غنی سازی در محیط سنگین

غنی سازی مواد مفیده در مایع سنگین در حال حاضر برای غنی سازی زغال سنگ و سنگ های معدنی فلزات رنگه و سیاه از قبیل سنگهای معدنی سرب، جست، سنگ های معدنی ولفرام دار، قلعی دار، آهن دار، مگنیزیم دار وغیره توسعه زیاد حاصل نموده اند. ماهیت این میتوود غنی سازی قرار ذیل است:

مواد مفیده که متشکل از ذرات منوال های دارای وزن مخصوص مختلف میباشند وارد مایعی میگردند که وزن مخصوص متوسط را دارا می باشد. در این صورت ذرات سبک روی آب شنا نموده اما ذرات سنگین تهشین می گردد که موضوع بعدی عبارت از بارگیری جدا گانه مواد شناکننده و تهشین شده می باشد.

برای جدا ساختن احجار بیکاره از زغال اکثراً از محیط آبی با وزن مخصوص ($\delta=1.8$) استفاده میگردد. برای غنی سازی سنگهای معدنی از محیط آبی با وزن مخصوص بیشتر استفاده میگردد(تا 4).

قوه فعال اساسی که تهشین شدن را تامین می نماید عبارت از قوه ارشیمتس بوده که دارای خواص ستاتیکی بوده و مربوط به فکتورهای دیگر علاوه بروزن مخصوص مایع نمی باشد. از این لحظه پروسه تهشین شدن بسیار دقیق انجام می پذیرد. این میتواند غنی سازی زمانی مورد استفاده قرار می گیرد که وزن مخصوص منوال ها دارای تفاوت از ($0.1 - 0.01$) باشد.

حد پائینی جسامت منوالهای غنی شونده از 3-6mm (در حالت جداگانه تا 0.5mm) رسیده و حد فوقانی جسامت منوالهای غنی شونده نظر به جسامت آله غنی کننده محدود میگردد.

از اینکه مایع سنگین واقعی گران بها بوده و یا سمی می باشد بنابراین منحیت محیط سنگین از سوسپنسیون آبی استفاده به عمل می آید. منحیت فاز سخت (سنگین کننده) اکثراً از اکساید آهن مقناطیسی ($\delta=4$)، ریگ سنگ کوارتز ($\delta=2.6$)؛ فیروسیلیسیم (الیاژی است از آهن و سلیسیم که مقدار سلیسیم آن بین 10- 90 فیصد است) ($\delta=7$)، سلفاید سرب ($\delta=7.5$) و غیره استفاده بعمل می آید.

زمانیکه ذرات سنگین کننده در حالت تعليق قرار داشته باشند، سوسپنسیون ممکن است شباهت به مایعی داشته باشند که کثافت مورد نیاز را مطابقت می نماید.

تفاوت بین مایع سنگین و سوسپنسیون در آن است که مایع سنگین در نتیجه محل شدن یکی از انواع مواد سنگین در آب بدست می آید. اما سوسپنسیون عبارت از مخلوط میخانیکی آب با ذرات بسیار کوچک مواد سنگین می باشد که باید در حالت تعليق قرار داشته باشد.

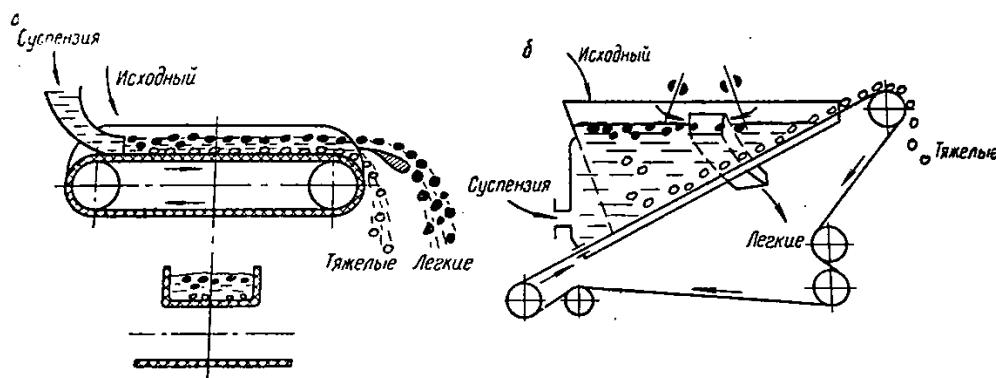
به منظور استحصال مواد سنگین از کلسیم کلوراید جست ($ZnCl_2$), $CaCl_2$

وغیره استفاده می‌شود. برای آماده نمودن سوسپسیون اکساید آهن مقناطیسی از ذرات این مواد با جسامت 0.15mm استفاده می‌گردد. کثافت موثر آن در این حالت میتواند به (2.6) برسد.

برای آماده نمودن سوسپسیون ریگ و آب از ریگ واقعی، کوارتز با جسامت(0.5mm) استفاده می‌گردد.

در حال حاضر به منظور غنی سازی مواد مفیده توسط سوسپسیون سنگین، ساختمان‌های مختلف جدا کننده‌ها و جود دارند که هر کدام به نوبه خود نظر به خواص جریان سوسپسیون و طرق تخلیه محصولات غنی سازی از هم تفکیک می‌گردد.

در شکل زیر شیمای آله جدا کننده که بسیار توسعه حاصل نموده، ترسیم گردیده است. در این نوع جدا کننده ناوه افقی با جریان سوسپسیون به نظر می‌رسد که در این صورت مواد مفیده طور مثال زغال سنگ روی آب شنا نموده و احجار بیکاره روی کف ناوه حرکت نموده که با حرکت تسمه به محلات مطلوبه تخلیه می‌گردد.

شیمای پرنسبی ا نوع اساسی جدا کننده ها
برای غنی سازی در سوسپسیون سنگین

غنی سازی در ماشین‌های جست و خیز

(Jigging machine)

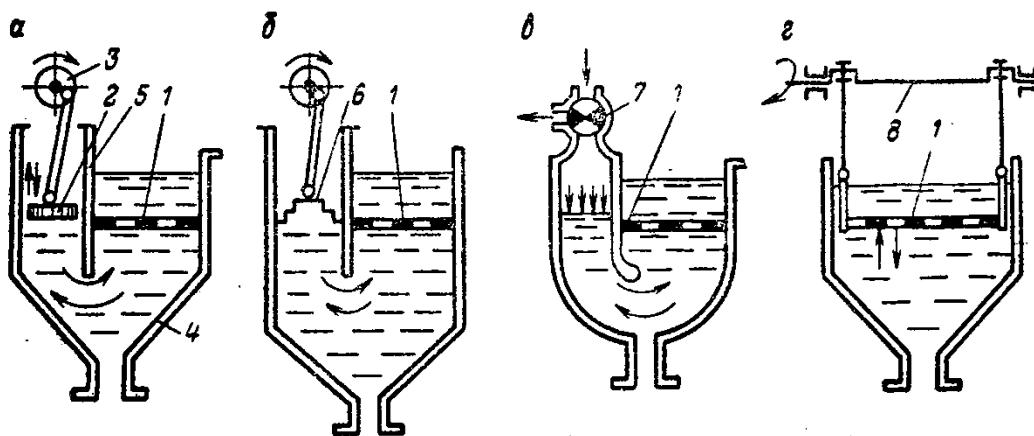
در ماشین های نامبرده جدا نمودن احجار از مواد مفیده تحت عمل جریان صعودی و نزولی آب صورت میگرد.

در نتیجه تاثیر چنین جریان آب مواد مفیده و احجار بیکاره گاه بالا و گاه پائین می آید. هنگام بلند رفتن ذرات که دارای وزن مخصوص بیشتر اند از ذرات سبک عقب مانده و در صورت پائین آمدن، بر عکس ذرات سنگین نسبت به ذرات سبک زود ترسقوط می نمایند. بدین ترتیب هنگام حرکت به طرف پائین ذرات سبک از ذرات سنگین احجار هرچه بیشتر عقب میماند که در نتیجه ترسپ باید موقعیت پائین تر را روی شبکه اخذ نموده و ذرات سبک موقعیت فوقانی را به خود اختیار می نماید. بدین ترتیب مواد مفیده از احجار بیکاره جدا میگردد.

فراکسیون بسیار سبک (کنسنترات) با جریان آب از طریق ناوه مخصوص تخلیه گردیده و مواد سنگین که بالای شبکه قرار می گیرد از دریچه مخصوص تخلیه می شود و علاوه بر ذرات کوچک از طریق سوراخ های ماشین تخلیه می گردد. در حال حاضر به منظور غنی سازی ذغال عمدتاً از ماشین های جست و خیز دهنده بدون پستون با استفاده از هوا فشرده کار گرفته می شود. ماشین های جست و خیز دهنده برای غنی سازی ذغال با جسامت 100(250) تا 0.5 میلی متر مورد استفاده قرار می گیرند و ضمناً برای غنی سازی سنگ های معنی فلزات سیاه و رنگه با جسامت 0.25-50 میلی متر مورد استفاده وسیع دارند.

جست و خیز کلاس های بزرگ ذغال در چنین ماشین ها با فریکانس 30 تا 70 ضربان آب در یک دقیقه با دامنه تقریباً 50-100mm صورت می گیرد. ذرات خرد مواد در صورت فریکانس بلندتر لیکن با کاهش دامنه اهتزاز صورت میگیرد. رژیم فریکانس بلند در این ماشین ها (الی 1000 ضربان در یک دقیقه) با عث می گردد تا ذرات بسیار خرد خارج صنف بندی را تا اندازه های 0.1-0.2mm مورد غنی سازی قرار داد.

صرف آب هنگام غنی سازی در این ماشین ها از $1-4m^3/ton$ را تشکیل می دهد. در شکل زیر انواع اساسی ماشین های جست و خیز دهنده نشان داده شده است.

انواع اساسی ماشین های جست و خیز دهنده

a- پیستون دار؛ 6- پرده دار؛ B- بدون پیستون؛ 2- با شبکه متحرک؛ 1- شبکه؛ 2- پیستون، 3- وال اکسنتریکی؛

4- بادی ماشین؛ 5- پارتیشن؛ 6- پرده رابری؛ 7- بدنه؛ 8- میکانیزم اکسنتریکی شاتون دار

غنى سازی در ناوه ها

ناوه های شستشو یکی از آلات بسیار قدیمی غنى سازی بوده و برای غنى سازی زغال انرژیکی مورد استفاده قرار می گیرد.

زغال یکجا با آب روی ناوه مایل با کف هموار (زاویه میلان 2° تا 12°) حرکت مینماید. بر مبنای تهییشین شدن طبیعی توته های احجار در قشر تحتانی قرار گرفته و بنابر اصطکاک روی کف ناوه سرعت کمتر دارد.

در کف ناوه دریچه های عرضی قرار دارد که از طریق آن توته های احجار به ساختمان تخلیوی می افتد، توته های ذغال با سرعت بیشتر حرکت نموده و از روی دریچه های عرضی می گذرند.

در ناوه ها برای زغال با توته های بزرگ، تخلیه فراکسیون سنگین همچنان توسط دریچه های اهتزازی تنظیم می گردد.

ناوه ها برای زغال میده دانه دارای طول بیشتر و تعداد زیاد ساختمان تخلیوی نوع جریان خودی بدون دریچه اهتزازی میباشد.

شیمای ساده برای غنی سازی زغال که به آسانی غنی می شوند عبارت از یک ناوه با دو سه ساختمان تخلیوی می باشد. برای غنی سازی زغال که دارای قابلیت غنی شدن متوسط و یا مشکل باشد از آله استفاده میگردد که دارای (2 یا 3) ناوه باشد. ناوه ها با عرض از 300 mm 700 ساخته می شوند. بهره دهی ناوه ها برای زغال با توتنه های بزرگ نزدیک به 1.5 ton/h در یک سانتی متر عرض ناوه می باشد. مصرف آب از 4 تا 5.5 مترمکعب در فی تن زغال غنی شده می رسد. نظر به شاخص های کیفی ناوه ها با ماشین های تربیی برابری کرده نمی توانند.

غنی سازی روی میز کنسنتراسیون (میز لرزان)

میز کنسنتراسیونی برای غنی سازی سنگ های معنی قلعی دار، ولفرام دار، مگنیزیم دار و غیره به کار می روند.

پروسه غنی سازی به ترتیب ذیل انجام می پذیرد: مواد با آب بالای سطح که دارای میلان چندان زیاد تا 10^0 به جهت عرضی می باشد می افتد. سطح مستوی توسط روپوش موج دار (جویه دار) طولی پوشانیده شده و باعث ایجاد تعداد زیاد ناوه های کوچک شده است. این سطح (تخته) به جهت طولی رفت و برگشت متفاوت را انجام میدهد که مشابه به حرکت کنویرهای اهتزازی بوده و در صورت حرکت بطرف جلو با تعجیل کمتر نسبت به طرف عقب این حرکت صورت می گیرد. طول رفت تخته از 30 mm - 10 رسیده و فریکانس رفت برگشت به 300 تا 450 مرتبه دریک دقیقه می رسد.

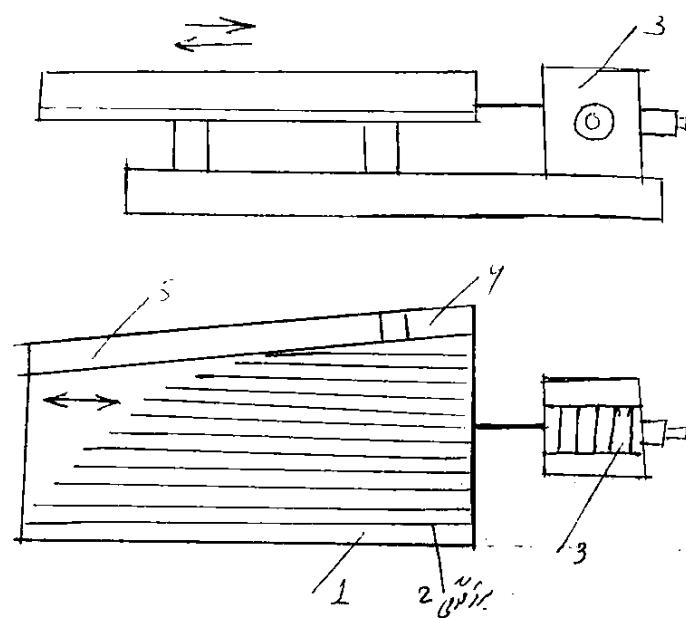
بالای ذرات مواد که روی تخته قرار دارد قوه های خارجی ذیل عمل می کند:

- 1- قوه کششی زمین؛
- 2- قوه اصطکاک روی تخت؛
- 3- قوه جریان آب.

در نتیجه عمل قوه های فوق الذکر مواد روی تخته بشکل شعاعی (کمانی قوسی) حرکت میکند. ذرات سبک که در قسمت فوقانی مواد قرار دارند توسط آب به آسانی شستشو گردیده و به جهت میلان عرضی حرکت می نمایند

ذرات دارای وزن مخصوصی زیاد در قشر تحتانی مواد اخذ موقعیت نموده و تا حد زیاد بالای آن عمل حرکت رفت و برگشت تخته عمل نموده و این ذرات به جهت طولی تغییر مکان می نمایند. پرسه تکالوژی به وسیله تغییر مقدار آب و مواد، زاویه میلان و موقعیت ظروف پذیرش و همچنان توسط دامنه تخته اهتزازی تنظیم می گردد. میز کنسنتراسیونی کیفیت بلند شاخص های غنی سازی را تامین می نماید، لیکن بهره دهی مخصوص آن کم می باشد.

بهره دهی میز 4620 mm - 1800 هنگام آماده ساختن فراکسیون ریگ میده دانه سنگ معدنی فلزات کمیاب (نادره) به 0.7 تا 1 تن فى ساعت میرسد.

شیمای میز کنسنتراسیون

1-تخته؛ 2- برآمدگی؛ 3- میکانیزم لرزه دهنده؛ 4- ناوه برای مواد اولیه

5- ناوه برای تقسیمات آب روی تخته

غنی سازی پنوماتیکی

غنى سازى پنوماتيکى بر مبنای همان قانون مندی عمل متقابل ذرات منرالى با محیط اساس گذاری شده است که در صنف بندی هايدروليکى و عمل جست وخیز هايدروليکى به ملاحظه می رسد. كثافت هوا تقریباً به اندازه 80 مرتبه و غلظت آن به اندازه 50 مرتبه كمتر نسبت به آب میباشد. از این لحاظ برای تاثیر قابل ملاحظه میخانیکی بالای ذرات منرالى ضرور است تا از سرعت های زياد جريان هوا استفاده شود. ارجاعیت هوا امکان ایجاد جريان هوا را با جهات متغير مانند جست و خیز هايدروليکى از بين می برد. در آلات غنى سازى پنوماتيکى از ضربان رسانیدن هوا استفاده میگردد. از اين لحاظ دقت تقسيمات نظر به وزن مخصوص نسبت به پروسه مرطوب جانبی كمتر می باشد . كنسنترات مواد مفید که هنگام غنى سازى پنوماتيکى زغال بدست می آيد دارای خاکستر داری زياد بوده و ضایعات فراکسیون سبک در احجار بلند میروند.

غنى سازى پنوماتيکى اساساً برای غنى سازى زغال قهوه‌ی و زغال سنگ بکار رفته و همچنان برای غنى سازى بعضی از مواد مفید دیگر از قبيل اسبست، ابرک و غيره بکار میروند.
مزایای اساسی غنى سازى پنوماتيکى عبارت از بدست آوردن محصولات غنى شده بدون ضرورت آب میباشد.

برای غنى سازى ذغال قهوه‌ی و زغال سنگ با جسامت تا 50 ملی متر جدا کننده پنوماتيکی که نظر به پرسنیپ کار میز کنسنتراسیونی را به خاطر می آورد توسعه زياد حاصل نموده است. در جدا کننده های پنوماتيکی زغال بالای تخته برآمدگی دار که دارای میلان به جهت طولی و عرضی میباشد انداخته میشود. تخته حرکت اهتزازی را به جهت طولی که دارای میلان 4 تا 11 درجه میباشد انجام داده و مواد را مجبور میسازد تا با این زاویه روی تخته بلند شود. تخته به جهت عرضی دارای میلان 2 تا 30° میباشد. حرکت اضافی مواد روی تخته در نتیجه وزش بلاوقفه جريان سعودی و یا جريان ضربان دهنده حاصل میگردد. برای این منظور سطح تخته جدا کننده را به شکل غربال ساخته و در زیر تخته هوا توسط باد پکه داده میشود.

توته های سنگین احجار در قشر تحتانی حرکت نموده و از تخليه جانبی توسط برآمده گی ها نگهداری میشوند. این توته های احجار به امتداد تمام تخته حرکت نموده و از انجام نهايی آن تخليه میشود. فراکسیون سبک و كنسنترات روی افشار احجار تغيير مكان نموده و از تخته از طريق کنار های لبه طولی تخليه میگردد.

کار آله جدا کننده به وسیله تغییرات ذیل تنظیم میگردد.

1- بارگیری مواد اولیه

2- مقدار هوای که داده شده و فریکانس ضربان

3- زاویه میلان تخته به جهت طولی

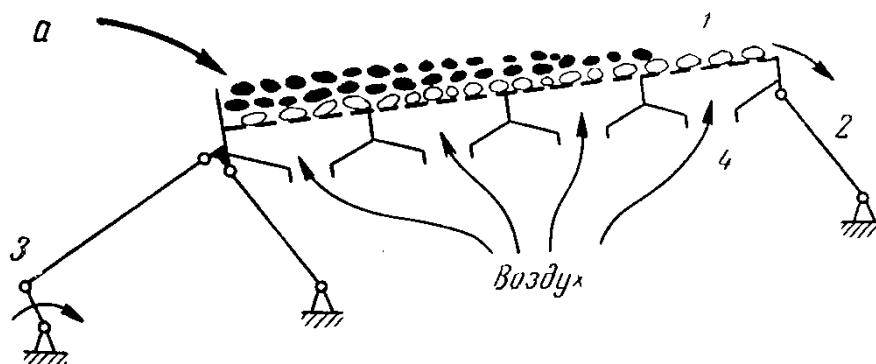
4- زاویه میلان اتكای تخته (عرضی)

5- ارتفاع برآمدگی های تخته

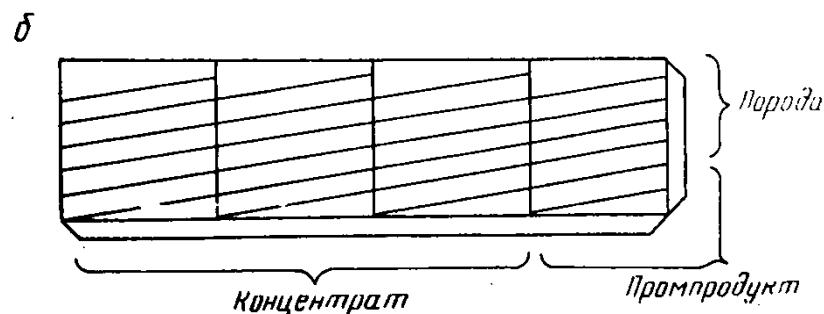
6- دامنه اهتزاز تخته

در شکل زیر شیمای جداکننده پنوماتیکی مارک 100 OCP با مشخصات ذیل داده شده است: بهره دهی آن 100ton/h ، مساحت تخته 12m^2 ، فریکانس اهتزاز از 200 تا 450 اهتزاز در فی دقیقه، دامنه اهتزاز 16mm، فریکانس ضربان هوا تا 200 ضربان فی دقیقه، طاقت معینه 256 کیلووات.

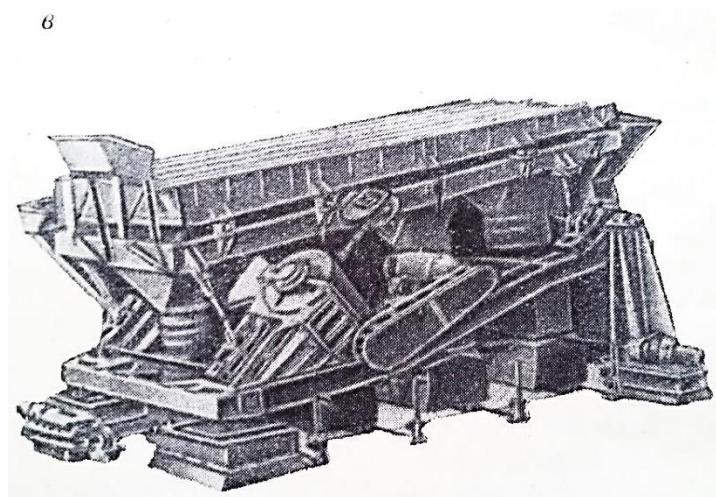
کار دستگاه غنی سازی پنوماتیکی با ایجاد گرد و خاک زیاد همراه بوده و مطالبات زیاد را در قسمت گرد گیری، مسدود کردن بیرنج ها و مدافعه‌ی سایر قسمت های اصطکاکی تجهیزات حرکی تقاضا مینماید. در شکل (a) شیمای سینماتیکی آله عنی کننده پنوماتیکی، در شکل (b) شیمای تخلیه محصولات غنی سازی و در شکل (c) نمای عمومی آله جداکننده پنوماتیکی نشان داده شده است.

شیمای سینماتیکی آله غنی کننده پنوماتیکی

شیمای تخلیه محصولات غنی سازی از تخته

نمای عمومی آله جداسازی پنوماتیکی

فصل هفتم

آب گیری مواد مرطوب

در تجارت غنی سازی مواد مفیده معدنی از همه بیشتر طریقه مرطوب غنی سازی توسعه بیشتر حاصل نموده است. محصولات نهایی غنی سازی (کنسنترات و فضولات اتوالی) در این حالت قاعدهاً دارای مقدار زیاد رطوبت می باشد. رطوبت زیاد در کنسنترات مشکلات زیاد را هنگام ترانسپورت این مواد در فابریکات غنی سازی بخصوص در موسم زمستان به میان آورده، مصارف انتقالات بلند رفته و مصارف کار مجدد و میتالورژی بعدی را افزایش می دهد.

فضولات اتوالی فابریکات غنی سازی در بسیاری حالات دارای مقدار زیاد آب بوده که انتقال آن در محل انبار مواد فاضله مصارف بیشتر را در قبال داشته (در صورت عدم موجودیت جریان خودی) و ایجاد ذخایر انبار مواد فاضله را با حجم بیشتر مطالبه می‌نماید.

به منظور کاهش رطوبت در محصولات غنی سازی بالای این مواد آب گیری صورت می‌گیرد. آب گیری نه فقط بالای محصولات نهایی غنی سازی صورت می‌گیرد، بلکه بالای محصولات وسطی غنی سازی زمانی که نظر به رژیم پروسه تکالوژی، کاهش رطوبت در این مواد مطالبه گردد نیز انجام می‌پذیرد. طور مثال دور ساختن کامل رطوبت از مواد زمانی ضروری می‌باشد که پروسه غنی سازی مرطوب این مواد به پروسه خشک بعدی غنی سازی مبدل گردد. در بسیاری حالات آبگیری قسمی محصولات هنگام ارسال این مواد به عملیات بعدی غنی سازی مرطوب صورت می‌گیرد، که در آن جا رفیق سازی کم لوش مطالبه می‌گردد.

پروسه آب گیری نظر به جسامت مواد و سایر خواص آن به طریقه‌های مختلف انجام می‌پذیرد. برای آبگیری مواد بزرگ دانه عملیات آبکشی کافی می‌باشد که در این صورت آب اضافی با جریان خودی از طریق بونکرها و غربال‌ها بیرون می‌شود. آب تحت تاثیر قوه جاذبه زمین روی افشار مواد در سوراخهای بین آنها آزادانه به طرف پائین حرکت می‌نماید. زغال با جسامت بیشتر از (10mm) بعد از آبگیری در بونکر مدت 6 - 8 ساعت دارای رطوبت 6-7 فیصد خواهد بود. زغال با جسامت 0.5-10mm در بونکرها برای مدت 20 - 24 ساعت نگهداری می‌شود و در این صورت رطوبت آن بعد از آبگیری به (10 - 13) فیصد می‌رسد.

پروسه جداکردن رطوبت هنگام تکان دادن مواد شدت بیشتر را به خود می‌گیرد. بهره دهی مخصوص غربال‌های تند رو هنگام آب گیری توته‌های بزرگ زغال از (14 تا 20ton/h.m²) میرسد. آب گیری مواد کوچک دانه بالای غربال‌های غیر متحرک و متحرک در چندین مرحله صورت می‌گیرد.

هنگام آبگیری کلاس‌های کوچک مواد در بسیاری حالات این مواد توسط آب صاف آبکش می‌گردد که در نتیجه ذرات بسیار کوچک گلی که رطوبت را نگهدارند از آن دور می‌شود. برای آب گیری از غربال‌های اهتزازی تند رو و غربال‌های لرزشی استفاده می‌گردد.

آب گیری مواد کوچک دانه در غربال های افقی با لرزش توجیه شده به موفقیت انجام می پذیرد. از مواد میده دانه رطوبت به مشکل بیرون می شود و برای خشک ساختن آن چندین عملیه مسلسل مطالبه میگردد. برای آبگیری چنین مواد از شیمایی ذیل استفاده می گردد:

-1- غلیظ ساختن این مواد الی رطوبت (30 تا 50) فیصد؛ 2 فلترنموند با بدست آوردن این مواد الی رطوبت (10 تا 15) فیصد؛ 3 - خشک سازی.

نظر به مطالبات مصرف کننده ها به کنسنترات و یا تکنالوژی غنی سازی بعدی محصولات صنعتی در فابریکه، رطوبت مواد خشک شده در محدوده (0.5-5) فیصد میرسد.

آب گیری از مواد لوش و خمیره

هنگام کاهش جسامت دانه های منرالی سطح عمومی ذرات و مقدار آب به شکل رطوبت مؤئنه بی در آن بیشتر می گردد. بیرون نمودن آب از لوش و خمیره بسیار رقیق معمولاً در چندین مرحله صورت می گیرد. در قدم اول غلیظ ساختن این مواد انجام می پذیرد که در این صورت از این مواد مقدار معین رطوبت به شکل آب صاف خارج می گردد. خمیره غلیظ شده مقدار 25 تا 50 فیصد آب با خود دارد.

افزایش کنسنترات فازهای سخت و بیرون نمودن آب صاف از آن اکثراً به وسیله رسوب دادن ذرات در محیط نسبتاً آرام صورت می گیرد. سرعت رسوب ذرات منرالی اساساً مربوط به جسامت و خواص منرالی آنها می باشد (ذرات آب دوست زودتر رسوب می نماید).

پروسه رسوب نمودن می تواند سرعت بیشتر را به خود بگیرد اگردر این صورت در خمیره یک مقدار الکترولیت و یا موادی که سطح منرال ها را فعال ساخته و باعث بهم چسبیدن یعنی ایجاد لخته های بزرگ مواد می شود، اضافه گردد که بسیار سریع رسوب می نماید. منحیث لخته کننده های مواد کوچک از نشایسته و غیره مواد استفاده می نمایند. برای غلیظ ساختن خمیره از دستگاه های غلیظ سازی فرار از مرکز استفاده به عمل می آید.

بعد از آنکه غلیظ ساختن لوش و خمیره انجام می پذیرد، مجدداً این مواد غلیظ شده تحت پروسه آب گیری قرار می گیرد. معمولاً این مرحله آب گیری با فلترنموند خمیره از طریق

جدارهای متخلخل که ذرات سخت را نگهداری نموده و آب را از خود عبورمی دهد انجام می‌پذیرد. بعد از فلتر نمودن مواد غلیظ شده، رطوبت آن به (7 تا 18) فیصد می‌رسد.

فلتر نمودن به منظور بdest آوردن آب صاف تخنیکی هنگام اتصال سیکل آب و لوش اهمیت زیاد دارد، زیرا این موضوع باعث گرفتن ذرات بسیار کوچکی که در حالت تعليق قراردارد می‌گردد. بیرون نمودن بعدی رطوبت از مواد کوچک دانه به طریقه میخانیکی عملًا غیر ممکن می‌باشد. رطوبت باقی مانده صرف می‌تواند با خشک سازی حرارتی صورت گیرد.

خشک سازی محصولات مرطوب

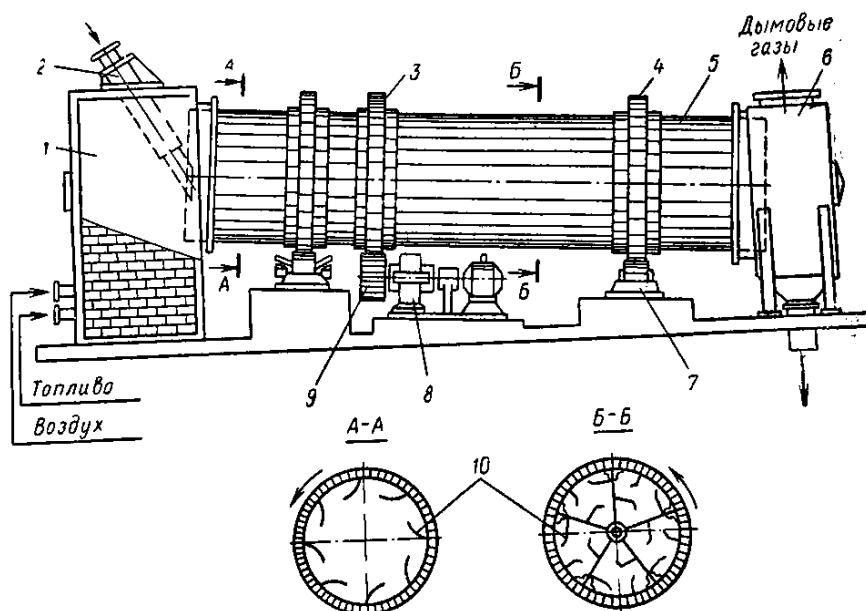
خشک سازی محصولات مرحله نهایی آبگیری می‌باشد و در حالتی محصولات غنی سازی تحت پروسه خشک سازی قرار می‌گیرند که از پخت زدن کنسنترات جلوگیری به عمل آمده، انتقال آن را کم مصرف ساخته و یا زمانی که مصرف کننده‌های کنسنترات مقدار رطوبت را طوری محدود سازند که توسط غلیظ سازی و فلترکاری میسر نگردد.

برای خشک سازی محصولات غنی سازی از دستگاه‌های مختلف خشک سازی استفاده بعمل می‌آید که عبارت اند از: بخاری‌های پف کننده، نل‌های خشک کننده، خشک کننده‌های معادن زیرزمینی زغال، خشک کننده‌های برقی، استوانه‌یی و غیره . در فابریکات غنی سازی از همه بیشتر دستگاه‌های خشک سازی استوانه‌یی مورد استفاده وسیع دارد.

خشک کننده‌های استوانه‌یی نوع جریان مستقیم طوری که در شکل زیر نشان داده شده است، عبارت از استوانه (5) با طوقه دندانه دار(4) می‌باشد که بالای رولیک اتکائی (7) قراردارد. استوانه تحت زاویه میلان (1 تا 7) درجه با جهت حجره تخليوی (6) اخذ موقعیت می‌نماید. دوران استوانه از طریق موتور برقی به کمک ریدوکتور(8)، گراری کوچک (9) و طوقه دندانه دار(3) صورت می‌گیرد. بارگیری مواد از طریق نل بارگیری (2) از طرف سوختگاه (1) انجام می‌پذیرد. سطح داخلی استوانه مجهز با پره‌های (10) می‌باشد که نرم ساختن و بلند نمودن مواد را به به یک ارتقاء انجام می‌دهد.

مواد مرطوب روی نل بارگیری به استوانه داده شده و در آنجا از سوختگاه گاز منتقله حرارت نیز وارد می‌گردد. هنگام تماس گازهای داغ با مواد مرطوب، تبخیر رطوبت صورت گرفته که یکجا با گاز به صورت طبیعی و یا اجباری (توسط پکه) خارج می‌گردد.

هنگام دوران استوانه، مواد به صورت تدریجی به حجره تخليوی انتقال نموده و زمانی که از آن خارج می‌شود رطوبت آن به (۱ تا ۵) فیصد می‌رسد. در شکل زیرشیمای دستگاه خشک سازی استوانه ئی نشان داده شده است.

دستگاه خشک سازی استوانه بی

فصل هشتم

فلوتیش ن

یکی از میتدوهای بسیار مهم غنی سازی مواد مفیده به شمار رقته که برمنای تفاوت خواص فزیکی و کیمیاوی سطوح منRAL ها استوار بوده و در تفاوت قابلیت ترشدن منRAL ها در آب خلاصه می‌شود. زمانیکه ذرات پورشده منRAL های مختلف در آب قرار بیگیرند ذرات یکی از منRAL ها در آب تر نشده و خود را در حباب های هوا که در آب قرار دارد چسبانده و در سطح آب حرکت می‌کند و در عین زمان ذرات منRAL های دیگر در آب ترشده یا تهنيشين ميگردند و یا در حالت تعليق قرار می‌گيرند.

قابلیت فلوتیشن منرال‌ها یعنی درجه ترشدن منرال‌ها را در آب می‌توان به طور مصنوعی تغییرداد. برای این منظور سطح منرال‌ها توسط معرفه‌ای فلوتیشنی عیار می‌گردند.

فلوتیشن هنگام غنی سازی مواد مفیده مختلف توسعه زیاد حاصل نموده است. استفاده از می‌تود غنی سازی فلوتیشنی باعث می‌گردد تا کار مجدد بالای سنگ‌های معنی که از لحاظ داشتن مواد مفیده فقیر محسوب گردیده و منرال‌های مواد مفیده آغشته در احجار بیکاره بسیار خرد باشند و غنی سازی آن به طرق دیگر نا ممکن باشد انجام پذیرد. نمونه آن می‌تواند محصول کنسنترات مس، سرب و نکل از سنگ‌های معنی با استفاده از آن می‌تود باشد.

در ابتدا پروسه فلوتیشن به شکل فلوتیشن روغن دار ایجاد گردیده که با اضافه نمودن مقدار زیاد روغن در لوش صورت گرفته که کثافت آن کمتر از کثافت آب بوده است. ذرات منرال‌های که توسط آب تر نمی‌شوند با قطرات روغن که روی آب قرار می‌گیرند فوراً چسبده و روی لوش تجمع می‌نمایند. ذرات منرال‌های که توسط آب تر می‌شوند با قطرات روغن نه چسبده و در خود لوش قرار می‌گیرند. در حال حاضر برای غنی سازی سنگ‌های معنی این چنین پروسه مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.

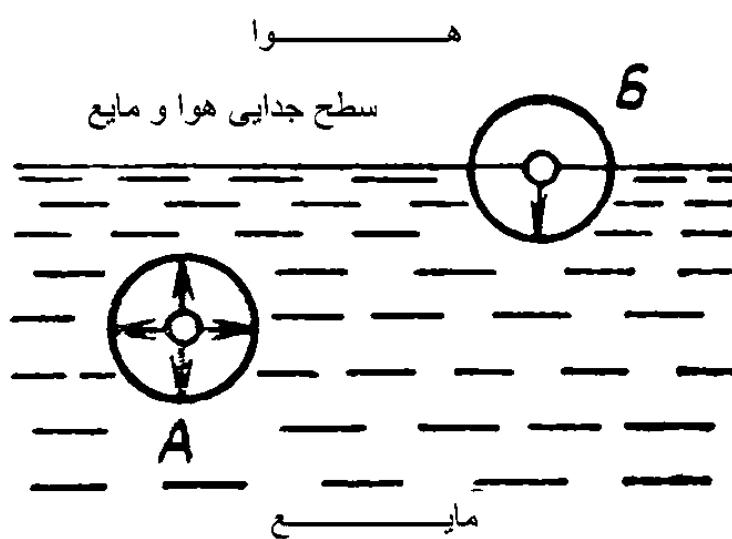
انواع پروسه‌های فلوتیشنی عبارت از فلوتیشن قشری می‌باشد که در آن صورت روی سطح جریان آب به احتیاط قشر منرال‌های بسیار کوچک بعد از پاشیدن ایجاد می‌گردد. ذرات منرال‌های که در آب تر نمی‌شوند روی آب نگهداری شده و توسط جریان آب برده می‌شوند و ذرات منرال‌های که تر می‌شوند در زیر آب تنهیشین می‌شوند. پروسه فلوتیشن معمولاً به ندرت مورد استفاده قرار گرفته و عمدتاً برای حصول کنسنترات سرب، ولفرام و بعضی از کنسنترات‌های فلزات کمیاب مورد استفاده قرار می‌گردد.

اساسات تیوری پروسه فلوتیشن

در پروسه فلوتیشن حباب دار، سه فازه (حالت) اشتراک می‌نمایند که عبارت انداز:

- 1- فاز سخت (منرال).
- 2- فاز مایع (آب).
- 3- فاز گازمانند (هوای).

برای دانستن میکانیزم فلوتیشن، خواص سطوح این فازها و حوادثی را که در سر احداث جدایی این فازها صورت می‌گیرد، مورد مطالعه قرار می‌دهیم. قشر سطحی اجسام مایع و جامد دارای بعضی خواص فزیکی-کیمیاوی می‌باشند که در داخل حجم این اجسام آشکار نمی‌گردند. یکی از این خواص، موجودیت انرژی آزاد سطحی در سطح جدایی فازها می‌باشد و عبارت از انرژی اضافی ای می‌باشد که در نتیجه عدم تلافی قوای که بین سطوح فازها عمل می‌نمایند ایجاد می‌گردد. گفته‌های فوق را در مثال تماس دو فاز مایع و گاز طبیعی در شکل زیر واضح می‌سازیم.

مالیکول (A) که در داخل مایع قرار دارد تحت عمل قوه‌های کششی مالیکول‌های هم‌جوار قرار می‌گیرد که آن را از هر طرف احاطه نموده‌اند. از این لحاظ قوه‌های چسبشی داخل مایع بین مالیکول‌های آن متقابلاً متعادل می‌باشند. اگر مالیکول (B) روی سطح مایع قرار بی‌گیرد در این صورت تمام قوه‌های چسبشی بین مالیکول‌ها متعادل نمی‌باشند و این مربوط به آن است که مالیکول‌های هوا که روی سطح مایع قرار می‌گیرند از یک دیگر به فاصله بسیار زیاد قرار داشته و قوه کشش متقابله آنها و تاثیر بالای مالیکول‌های سطحی مایع بسیار ناچیز است. در نتیجه‌ی این کار مالیکول‌های که روی سطح مایع قرار دارند قوه کشش را صرف از طرف همه مالیکول‌های مایع منتقل گردیده و قوه‌های غیرمتعادل باقی مانده توانائی انجام کار را دارند.

بدین ترتیب تمام مالیکول های مایع در سطح آن دارای اندازه معین ذخیره انرژی آزاد میباشد. قوه های غیر متعادل در قشرسطحی به سمت داخل مایع تمایل داشته و کوشش مینمایند تا اندازه این سطح به حد اقل کاهش یابد. از طرف دیگر برای این که این سطح افزایش یابد، یعنی برای اینکه قسمت از مالیکول ها از حجم مایع به سطح آن جگزین گردد، لازم است تا یک مقدار کار به مصرف برسد.

کاری که برای ایجاد واحد مساحت سطح جدایی فازها به مصرف می رسد بنام کشش سطحی یاد می گردد. اندازه این کار معادل انرژی آزادی می باشد که بالای واحد مساحت سطح جدایی فازها عمل می نماید.

مقدار انرژی آزاد سطحی ای که هنگام جاگزین شدن مالیکول از قشرسطحی به داخل حجم مایع آزاد میگردد و میتواند به کار میخانیکی مبدل گردد، معمولاً مربوط به واحد مساحت قشر سطحی بوده و به نیوتن بر مترافاده می گردد. اصطلاح (کشش سطحی) برای مایعات بکار رفته و آنرا نیز به (N/m) افاده می نمایند.

انرژی سطحی در سطح جدایی دوفاز به طور مثال در سطح جدایی مایع و گاز این طور نشان داده می شود σ_{ss} . سطح اجسام جامد (سخت) همچنان دارای انرژی آزاد می باشند. اتم های (آیون های) قشر سطحی اجسام سخت عمل قوه های کششی بسیار زیاد را در مقایسه با مالیکول های مایع متقابل میشوند.

اندازه انرژی آزاد سطحی، طبعت و خصوصیت سطح این و آن منRAL را مشخص ساخته و قابلیت عمل کرد آن را با آب و اتحال آن را در آن معین می سازد.

حادثه ترشدن سطح منRALها توسط آب

حادثه ترشدن سطح منRALها توسط آب یکی از فکتورهای اساسی فزیکی - کیمیاوی پروسه فلوتیشن به شمار می رود. بالای درجه ترشدن نه فقط اندازه انرژی آزاد سطحی منRAL (قوه کشش) تاثیر می نماید بلکه انرژی عملکرد آیون ها و مالیکول های آب نیز تاثیر دارد.

کشش متقابل مالیکول های عین مواد (طور مثال مایع) بنام هم چسبشی یاد گردیده و توسط کاری مشخص می گردد که برای جدا ساختن ستون مایع به مصرف می رسد.

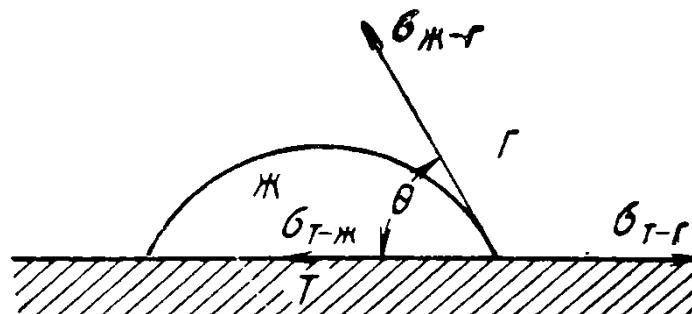
کشش متقابل دو فاز (طور مثال آب و منزال) بنام چسبندگی یاد گردیده و همچنان توسط کاری که برای جداساختن واحد مساحت سطح جدائی فازها به مصرف می رسد مشخص می گردد. کار چسبندگی دو فاز مختلف مساوی به مجموع انرژی های سطحی آزاد هر دو فاز، منفی انرژی سطحی در سرحد جدائی این فازها می باشد یعنی

$$W = \sigma_{\gamma-\Gamma} + \sigma_{T-\Gamma} - \sigma_{\gamma-T}$$

در اینجا $\sigma_{\gamma-\Gamma}$, $\sigma_{T-\Gamma}$, $\sigma_{\gamma-T}$ - به ترتیب انرژی سطحی در سرحد جدائی فاز مایع - گاز، جامد - گاز و مایع - جامد می باشد.

برای اینکه آب سطح منرالها را تر نماید، قوه کشش بین مالیکول های منزال و آب باید بیشتر از قوه های کشش بین مالیکول های آب باشد. به عبارت دیگر شرط لازمی تر شدن سطح منزال توسط آب عبارت از بیشتر بودن کار جدائی آب و منزال نسبت به کار جدائی خود آب می باشد. منزال های طبیعی نظر به قابلیت تر شدن توسط آب بسیار از همدیگر متفاوت می باشند.

منرالهای که سطح آنها به ساده گی توسط آب تر می شوند بنام منزال های هایدرووفیلی (آب دوست) یاد می گردد مانند کوارتز، کلسیت (کاربنات کلسیم طبیعی) وغیره. منرالهای که توسط آب به خوبی تر نمیشنوند بنام منرالهای هایدروفوباسیونی (آبگریز) یاد می گردد. مانند گرافیت، تلک، مولبدون وغیره. بسیاری از منرالها موقعیت وسطی را به خود اختیار می نمایند و به سویه های مختلف هایدرووفیلی قرار میگیرند. تشید قابلیت هایدرووفیلی تعداد کثیر منرالها (طور مثال منرالهای سلفاید دار) مربوط به اکساید شدن سطح آنها می باشد. در شکل زیر شیمایی عمل قوه های سطحی هنگام ترشدن سطح منزال ها (فاز جامد T) و آب (فاز مایع γ) در محیط هوائی (فاز گاز مانند Γ) نشان داده شده است. در این شکل کشش سطحی (انرژی سطحی) در سرحد جامد و مایع به $\sigma_{\gamma-T}$ در سرحد مایع و گاز $\sigma_{\gamma-\Gamma}$ در سرحد جامد و گاز مانند به $\sigma_{T-\Gamma}$ نشان داده شده است.

شیمای تاثیر قوای سطحی هنگام ترشدن سطح جسم سخت توسط آب

درجه ترشدن سطح جسم جامد به شکل مقداری توسط اندازه زاویه کناری θ ارزیابی می

گردد که اندازه این زاویه معمولاً به سمت فاز مایع محاسبه می گردد. اندازه تیوریکی زاویه کناری می تواند از $0 - 180^\circ$ برسد. در حالت اولی ترشدن کلی سطح منرالها توسط آب (منral مطلقاً آب دوست بوده) و در حالت دومی قطره آب روی سطح منral جاری نه شده و روی آب به شکل کروی باقی می ماند (منral مطلقاً هایدروفوپاسیون می باشد). حادثه اخیر در عمل به نظر نمی رسد. زیرا اجسامی که مطلقاً آب گریز یا هایدروفوپاسیون باشند در طبیعت وجود ندارند. حالت تعادل سیستم سه فازه طوری که در شکل فوق ترسیم گردیده است طبق شرط ذیل ایجاد می گردد.

$$\delta_{\text{K}-\Gamma} \cdot \cos \theta + \delta_{\Gamma-\text{K}} - \delta_{\Gamma-\Gamma} = 0$$

از اینجا قیمت متعادل کوساین زاویه کناری ترشدن مساوی است به

$$\cos \theta = \frac{\delta_{\Gamma-\Gamma} - \delta_{\Gamma-\text{K}}}{\delta_{\text{K}-\Gamma}}$$

اگر به عوض قطره آب حباب هوا در حلقه محیط مایع (آب) قرار داشته باشد پس زاویه کناری ترشدن نیز باید به سمت فاز مایع محاسبه شود.

قابلیت فلوتیشن منرالها مربوط به درجه ترشدن سطح آنها توسط آب می باشد. به هر اندازه که منral توسط آب خرابتر تر شود به همان اندازه حباب های هوا به آسانی از سطح آن آب را

بیرون نموده، روی منرال محکم قرار گرفته و منرال را روی سطح بیرون می کند. چسبش بسیار محکم ذرات منرالها به حباب های هوا با کمیت بیشتر زاویه کناری ترشدن مشخص می گردد.

کوساین زاویه کناری تر شدن عبارت از معیار ترشدن جسم سخت توسط آب می باشد. در اشکال زیر پنج حالت تر شدن منرال ها نشان داده شده اند:

- مطلقاً آب دوست، یعنی زاویه $\theta = 0^\circ$ ؛ $\cos\theta = 1$ ؛

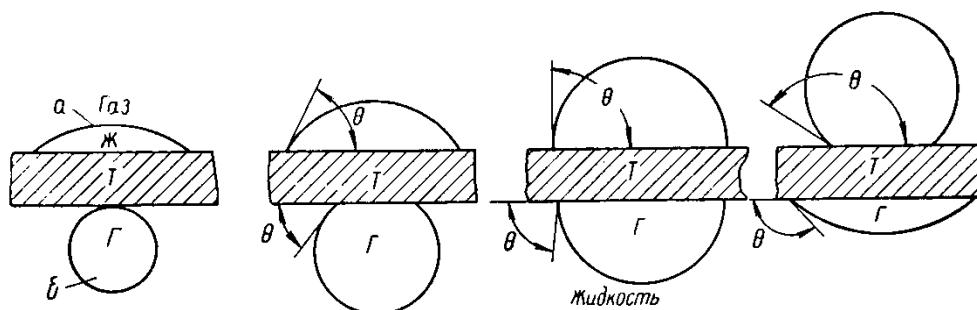
-**6**- حالت عمومی آب دوستی، یعنی زاویه θ از 0° تا 90° تغییر نموده و $\cos\theta$ از 1 تا 0 ؛

-**6**- حالت تعادل، یعنی زاویه $\theta = 90^\circ$ ؛ $\cos\theta = 0$ و $\theta = 90^\circ$ ؛

-**6**- حالت عمومی غیر آب دوستی، یعنی $90^\circ < \theta < 180^\circ$ ؛ $\cos\theta = -1$ و $(-1) < \theta < 180^\circ$ ؛

-**6**- مطلقاً غیر آب دوست، یعنی حالت غیر واقعی زیرا در اجسام بسیار غیر آب دوست

$\cos\theta = -1$ و $\theta = 180^\circ$ ، $\theta = 111^\circ$

حالات متفاوت قابلیت تر شدن

- قطره آب که روی سطح خشک قرار دارد؛ 6- حباب هوا که در زیر سطح منرال قرار دارد؛ 7- فاز سخت (منرال)؛ 8- فاز مایع (آب)؛ 9- فاز گازی (هوا)؛ θ - زاویه کناری تر شدن

این شیما تفاوت بین اجسام آب دوست و غیر آب دوست را به خوبی نشان می دهد. باید گفت که منرال های می توانند فلوتیشن (شناور) شوند که دارای زاویه کناری تر شدن کمتر از 90° باشند که در صنایع فلوتیشن در بسیاری حالات به ملاحظه می رسد. منرال های مطلقاً آب دوست ($\theta = 0^\circ$) به صورت عموم شناور نمی شوند. اندازه نمودن زوایای کناری ترشدن دریافت قابلیت فلوتیشن منرال ها را به طور مقایسوی و تاثیر معرف های فلوتیشنی را روی منرال ها

مساعدت می نماید. زیرا منرال های که دارای زوایای کناری زیاد می باشند، بهتر شناور شده و در صورت آماده نمودن سطوح منرال ها توسط معرف ها آن ذرات منرال ها بهتر روی آب شناور می شوند که زاویه کناری تر شدن آن ها بیشتر افزایش یابد.

واضح است که در مایع، آبیون ها و مالیکول های ذرات فاز سخت توسط قشر مالیکول فاز مایع تحت پوشش قرار می گیرند. بخصوص در حالت بسیار توسعه یافته یعنی زمانی که فاز مایع آب باشد، این قشر بنام قشر آب دیده می گردد. هر قدر این قشر بیشتر باشد، یعنی به هر اندازه که درجه آب دار بودن سطح جسم سخت زیاد باشد به همان اندازه جسم سخت داده شده قابلیت تر شدن (آب دوستی) بیشتر دارد. بدین ترتیب قابلیت فلوتیشن منرال ها مربوط به خواص فزیکی - کیمیاوی سطوح منرال ها و در قدم اول مربوط به قابلیت شکل گیری قشر آب دار با ضخامت های متفاوت روی سطح منرال می باشد.

درجه آب دار بودن منرال می تواند طور مصنوعی به کمک مواد خاص، یعنی معرف های جمع کننده های فلوتیشنی و تنظیم کننده ها کاهش یابد.

در فلوتیشن حباب دار عصری همچنان پروسه های از اهمیت خاص برخوردار اند که در سطح جدایی فاز مایع و گاز صورت می گیرد، یعنی پروسه های تشکیل شدن حباب های کوچک. برای این که حباب های کوچک هوا که روی سطح خمیره بلند می شوند از هم نپاشیده و بدین ترتیب بار منرالی خود را از دست ندهند، سعی می گردد تا حباب های پایدار حاصل گردد. برای این منظور در خمیره فلوتیشنی معرف های مخصوص، یعنی حباب تولید کننده ها (یا گاز تولید کننده ها) را اضافه می نمایند. این معرف های مخصوص، مواد عضوی بوده که روی سطح جدایی مایع و گاز جذب شده و در نتیجه کشش سطحی آب را کاهش داده و با ایجاد افشار آب دار به دور مالیکول های حباب تشکیل کننده ها، غشای حباب ها را مستحکم می سازد.

در نتیجه این قشر مستحکم، حباب های هوا یکی با دیگری مدمغ نگردیده و حباب های کوچک پایدار تشکیل می گردد.

معرف های فلوتیشنی

موادی که پروسه فلوتیشن را مساعدت مینماید بنام معرف های فلوتیشنی یاد میگردد. معرف های فلوتیشنی به سه کلاس اساسی منقسم میشوند که عبارت اند از:

1- جمع کننده ها (کلکتورها) 2- تنظیم کننده ها (ریگولاتورها) 3- حباب تولید کننده ها.

1- جمع کننده ها: مواد عضوی بوده که چسبیدن ذرات منزال ها را به حباب های هوای مساعدت می نمایند. جمع کننده ها در سطح منزال ها تجمع نموده و پایداری قشر هایدراتی (جسم مرکب آب دار) را که ذارت را احاطه نموده است کاهش داده و بدین ترتیب چسبیدن ذرات را به حباب ها کمک می نماید.

مالیکول های جمع کننده ها معمولاً از دو گروپ تشکیل گردیده اند که عبارت از گروپ قطبی و غیر قطبی می باشند که روی این اصل این مواد بنام هتروقطبی (مختلف القطبی) یاد می گردد.

معرف های جمع کننده به چهار گروپ تقسیم می شوند که عبارت اند از:

- (1) تیزاب ها با رادیکال های هایدروکاربنات و نمک های آنها
- (2) مرکبات با سلفر دو ولانس
- (3) مرکبات با کتایون فعال فلوتیشنی
- (4) روغن و مخلوط مرکباتی که در نتیجه کار مجدد نفت، زغال سنگ، سلیت و چوب بدست می آیند.

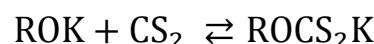
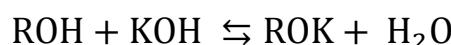
گروپ اولی اساساً تیزاب های چرب و صابون های آنها می باشد که به کمک آنها تقریباً تمام منزال های غیر سلفاید دار ذیل فلوتیشن می شوند: سنگ های معدنی تنگستن CaWO_4 ، سنگ معدنی باریم سلفاید BaSO_4 ، کلسیم فلوراید CaF_2 ، فاسفوریت (فاسفات طبیعی آهک)، اپاتیت (ترکیب طبیعی فاسفات فلوراید و کلسیم که در تهیه کودهای کیمیاوی به کار می روند) و سایر منزال ها. نماینده این گروپ عبارت از اولئیک اسید (oleic acid) یعنی $\text{C}_{17}\text{H}_{33}\text{COOH}$ می باشد. اکثرأ به عوض اولئیک اسید از نمک آن (نمک oleat $\text{C}_{17}\text{H}_{33}\text{COONa}$) یعنی سودیم اولئیک استفاده می شود

نماینده گروپ دوم عبارت از کسانتوگنات ها (کسانتات ها) می باشد که دارای فورمول عمومی ROCS_2Me می باشد. در اینجا: R- رادیکال هایدروجن کاربونیت بوده که فورمول

عمومی آن C_nH_{2n+1} می باشد و Me می تواند K و یا Na باشد. کسانتوگنات های پوتاشیم و سودیم ایتایلی، پروپایلی، بیوتایلی و امیلیکی مورد استفاده قرار می گیرند.

کسانتوگنات ها از جمله جمع کننده های مکمل منرالهای سلفاید دار به شمار می روند. به کمک کسانتوگنات ها منرالهای کالکوپیریت (سلفر طبیعی آهن و مس است) $CuFeS_2$ ، بورنیت Cu_3Fes_3 ، کاپرسلفاید Cu_2S ، کوولین CuS ، سلفاید سرب PbS ، سلفاید جست ZnS ، پیریت FeS_2 و بسیاری از منرالهای دیگر سلفاید دار که دارای فلزات رنگه و کمیاب کلچیدان سلفر) باشند فلوتیشن می شوند.

کسانتوگنات ها از قلوی ها (KOH و $NaOH$)، الکول ها و سلفاید کاربن طبق تعامل ذیل دریافت می گردد.

کسانتوگنات ها می توانند برای فلوتیشن فلزات خالص از قبیل طلا، نقره و مس بکار روند.

مرکباتی که شامل دو گروپ اولی می باشد بعضًا بنام جمع کننده های انیونی یاد می گردند زیرا قسمت فعال فلوتیشنی مالیکول آنها عبارت از آیون می باشد. طور مثال آیون اولیت (oleate) و یا کسانتوگنات. معرفه های جمع کننده های گروپ سوم بنام کتایون ها یاد می گردند زیرا در آنها کتایون از نظر فلوتیشن فعال می باشد. معرفه های کتایونی در سال 1935 مورد استفاده قرار گرفته اند. این نوع معرفه ها برای فلوتیشن سلیکات ها، اکساید ها و نمک های قابل حل به کار می روند.

در گروپ چهارم معرفه های جمع کننده، روغن غیرقطبی شامل می باشد که اساساً عبارت از محصولات تقطیر نفت و قیر زغال سنگ می باشد. این معرفه ها از نظر کیمیاوی بالای سطوح منرالها تاثیر نداشته و در منرال ها صرف قشری را تشکیل می نماید که توسط قوه واندروالس نگهداری می شود. این معرفه ها هنگام فلوتیشن زغال، گرافیت، سلفر، سلفاید مولبدون MoS_2 و سایر منرال ها بکار می روند. بعضًا این معروف ها با روغن منحیث معرفه های علاوه گی هنگام فلوتیشن با سایر جمع کننده ها بکار می روند.

به معرف های روغن غیر قطبی مواد ذیل ارتباط می گیرند: تیل خاک روشنایی، مازوت (نفت سیاه)، روغن متوسط زغال سنگ، قیر یا چرک سلیت، گند چوب وغیره. نفت خام در گذشته به حیث معرف استفاده می گردید لیکن به نیست اینکه این ماده نظر به انتخاب کمتر عمل می نمایند در حال حاضر مورد استفاده قرار نمی گیرند.

قابل تذکر است که اکثرأ روغن غیر قطبی دارای فینول ها بوده که سمی می باشند و از این لحاظ فضولات اتوالی گند آب فابریکات غنی سازی زهر آگین می باشند و این چنین مواد نباید به محلات باز ذخیره آب انداخته شود تا محیط زیست را متضرر نسازد. روی این اصول از معرف های غیرقطبی بدون فینول استفاده می گردد.

معرف های جمع کننده اکثرأ کمتر دلخواه بوده و چندین منوال را به یکبارگی فلوتیشن می نمایند. به منظور عملکرد بهتر جمع کننده ها از معرف های تنظیم کننده فلوتیشن استفاده به عمل می آید.

2- تنظیم کننده های فلوتیشن: عبارت از موادی میباشند که بهتر شدن فلوتیشن منوال ها را با معرف های بسیار مهم جمع کننده ها و حباب ایجاد کننده ها مساعدت می نمایند.

معرف های تنظیم کننده روی پروسه فلوتیشن متفاوت عمل می نمایند که یکی از آن ها تاثیر جمع کننده ها را با منوال معین (معرف های عامل تشید) بهتر می سازد و دیگر آن قابلیت فلوتیشن گروپ معین منرالها را مانع شده و قابلیت آب دار کردن سطح منوال ها را بلند می برد (معرف های مانع شونده) و سومی خواص حباب ها را بهتر می سازد و چهارمی سرعت فلوتیشن را زیاد ساخته و پنجمی مصرف معرف های اساسی را کاهش می دهد. در گذشته معرف های تنظیم کننده را به سه گروپ تقسیم نموده بودند که عبارت بودند از: تشید کننده ها، مانع شونده ها و خود تنظیم کننده ها. چنین تقسیمات شرطی می باشند زیرا اکثرأ عین معرف چندین وظایف مختلف را انجام می دهد

تنظیم کننده ها جدا کردن منوال ها را که در شرایط معمولی یکسان فلوتیشن می شوند مساعدت می نمایند. طور مثال سلفایدهای که هنگام استفاده منحیث جمع کننده های کسان توگنات ها مورد استفاده قرار می گیرند به کنسترات دسته جمعی مبدل می گردند و یا منوال های کلسیم دار که به شکل غیر دلخواه توسط تیزاب اولئیک و یا اولئیک سودیم فلوتیشن می شوند.

معرفهای تنظیم کننده می‌توانند مواد مختلف باشند که عمدت ترین آنها عبارت اند از: چونه آب رسیده، سودیم (سودا)، شیشه مایع (سلیکات سودیم)، سودیم سلفاید، تیزاب گوگرد و تیزاب نمک، سودیم سیاناید، کاپرسلفاید وغیره

3- حباب تولید کننده ها: حباب تولید کننده ها مواد عضوی بوده و در سرحد آب و هوا جذب گردیده و تولید حباب های فلوتیشنی پایدار را مساعدت می‌نمایند. باید متذکر شد که در حباب های فلوتیشنی معمولاً غنی سازی اضافی کنسترات صورت می‌گیرد (ممکن است دومی کنسترات دومی پاد می‌گردد) که در آن صورت ذرات احجار بیکاره که به صورت میخانیکی با حباب ها انتقال گردیده است، داخل لوش می‌گردد.

باب تولید کننده های که در عمل توسعه زیاد حاصل نموده اند عبارت از: ترپینیول $C_{10}H_{17}OH$ ، روغن صنوبر که دارای 44% الکول نوع $C_{10}H_{17}OH$ می‌باشد، روغن های چوبی قیردار مختلف که تعویض کننده های ارزان روغن اساسی به شمار می‌روند، کریسول(cresol)، پیریدین(pyridine)، C_5H_5N ، $CH_3C_6H_4OH$ ، C_9H_7N ، نتیجه کار *H.I.Плаксина* نشان داده است که گاز های که به شکل منحل در هوای لوش فلوتیشنی قرار داشته باشند همچنان از جمله معرفهای شمار رفته و روی سطح منراها تاثیر دارند.

ماشینهای فلوتیشنی

پروسه فلوتیشن در آلات غنی سازی ای صورت می‌گیرند که بنام ماشینهای فلوتیشنی یاد می‌گردند.

اگر از خصوصیات ساختمانی و ساحه مورد استفاده ماشینهای فلوتیشنی صرف نظر گردد پس خواص عمومی تمام ماشینهای فلوتیشنی در این موضوع خلاصه می‌گردد که منحیت محیط کاری، خمیره‌ی (لوش) هوا داده شده یعنی خمیره‌ی که با حباب های هوا مشبوع شده باشند به کار برده می‌شود.

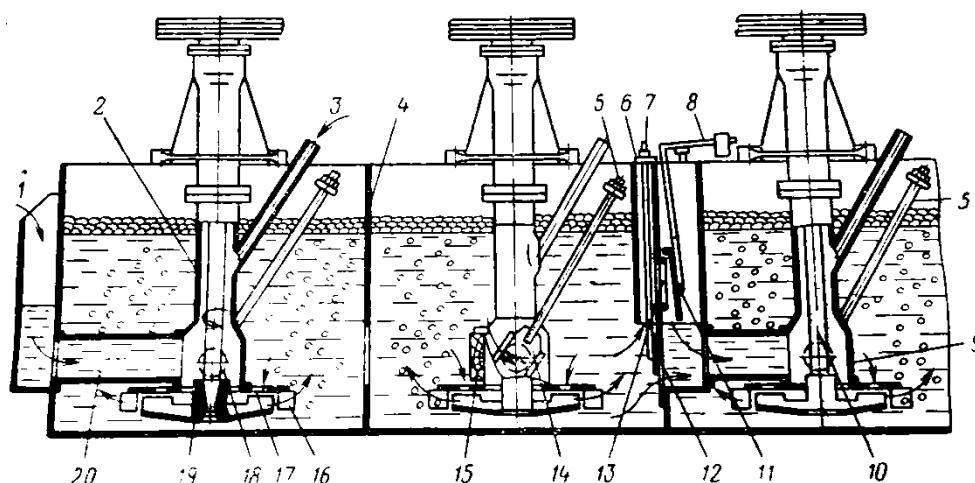
نظر به طریقه هوا دهی و مخلوط کردن خمیره، تمام ماشینهای فلوتیشنی به سه گروپ منقسم می‌شوند که عبارت اند از: 1- میخانیکی. 2- پنوماتیکی. 3- و پنوماتیکی - میخانیکی.

در ماشین های فلوتیشنی میخانیکی هوا دهی به خمیره در نتیجه چوش نمودن هوا از اتموسفر را هنگام دوران چرخ کاری (مخلوط کننده که ساختمان خاص دارد) که به کمک آن همچنان تغییر مکان خمیره صورت می گیرد انجام می پذیرد.

در ماشین های فلوتیشنی پنوماتیکی هوا دهی و تغییر مکان خمیره توسط هوای فشرده صورت می گیرد که به ماشین از پف کننده هوا داده می شود.

در ماشین های فلوتیشنی پنوماتیکی - میخانیکی (مركب) هوای فشرده از پف کننده هوا داده می شود و پراکندگی و انتقال خمیره توسط چرخ کاری صورت می گیرد.

ماشین های فلوتیشنی میخانیکی در جهان توسعه زیاد حاصل نموده اند. ساختمان و پرنسیپ کار این ماشین ها در شکل زیر نشان داده شده است.

ماشین فلوتیشنی میخانیکی

ساختمان و پرنسیپ کار ماشین های فلوتیشنی میخانیکی: این ماشین ها عبارت از ظرف حوض مانند بوده که توسط جدارهای (4) به حجره های مستطیلی متعدد جدا گردیده اند. این ماشین از سکشن ها تشکیل گردیده که هر کدام آنها دارای دو حجره می باشد که یکی آن چوش کننده بوده و دیگر آن غیر چوش کننده می باشد. در شکل فوق دو حجره چوش کننده (اولی و سومی) و یک حجره غیر چوش کننده (وسطی) ماشین فلوتیشنی نشان داده است.

در هر حجره نل مرکزی (2) وجود دارد که در داخل آن میله (10) با چرخ کاری (مخلوط کننده) (19) دوران می‌نماید. چرخ کاری به شکل روتور تصور می‌شود که دارای پره‌های رادیالی (فرار از مرکز) بوده و این پره‌ها در میله عمودی (10) وصل می‌باشد. این میله حرکت دورانی خویش را از موتور بر قبی به کمک انتقال دهنده تسمه می‌ذوزنقه می‌آخذ میدارد. قسمت پائینی نل مرکزی فراختر بوده و به گیلاس (9) مبدل گردیده که در آن تابه (دسک) افقی (17) بالاتر از چرخ کاری نصب گردیده و این دسک دارای سوراخ برای دوران خمیره و پره‌های جهت دهنده (16) می‌باشد. پره‌ها با زاویه 60° نسبت به شعاع تا به قرار دارند. تابه با پره‌ها بنام ستاتور ماشین یاد می‌گردد. در صورت متوقف شدن مخلوط کننده، ستاتور آنرا از زیر بار ترسیباتنگهداری می‌نماید. گیلاس (9) دارای سه سوراخ می‌باشد. در یکی از این سوراخ‌ها در حجره‌های چوش کننده پیپ چوش کننده (20) وصل می‌گردد و در حجره غیرچوش کننده این سوراخ توسط کاک (15) مسدود گردیده است. دو سوراخ (18) دیگر که یکی مقابله دیگری قرار دارند برای بازگشت محصولات وسطی به حجره جهت فلوتیشن مجدد اختصاص یافته‌اند. اگر محصولات وسطی بازگشت ننماید در این صورت یکی از سوراخ‌های (18) توسط کاک مسدود گردیده و دیگری توسط وال قید کننده (14) با حرکت راد (5) بند می‌شود.

وال قید کننده مقدار خمیره را که به چرخ کاری می‌رسد، تنظیم می‌نماید. حجره‌های چوش کننده و غیر چوش کننده بین هم توسط جدار (4) که در قسمت تحتانی آن سوراخ قرار دارد مجزا می‌گردند که در نتیجه‌ی این سوراخ سطح خمیره در حجره‌ها پیکسان می‌باشد.

عناصر اساسی ماشین‌های فلوتیشنی میخانیکی عبارت از چرخ کاری بوده که چوش نمودن و پراکنده نمودن هوا را تامین نموده و خمیره را توسط هوا مشبوع می‌سازد. به هر اندازه که سرعت دوران چرخ کاری بیشتر باشد به همان اندازه مقدار بیشتر هوا چوش می‌شود. لیکن این سرعت باید فوق العاده زیاد نباشد تا بنابر تغییر مکان شدید خمیره جدا شدن ذرات منرال‌ها از حباب‌های هوا صورت نگیرد. ستاتور قابلیت گازدهی (هوا دهی) چرخ کاری را افزایش داده و از آن خمیره را به عمق حجره رسانیده، از پیچش جلوگیری نموده که در نتیجه در قسمت فوقانی حجره زون نسبتاً آرام جدا کردن ایجاد می‌گردد. چرخ کاری و ستاتور توسط مواد پلاستیکی بخارج جلوگیری از فرسوده شدن پوشانیده شده‌اند.

این ماشین ها قرار ذیل فعالیت می نمایند: خمیره از حجره بارگیری (1) توسط نل (20) در فضای بالای چرخ کاری (19) چوش شده و از آنجا این مواد با سرعت زیاد در بین پره های ستاتور داخل حجره می افتد. در زون چرخ کاری خلا ایجاد گردیده و از طریق نل مرکزی (2) و پیپ (3) هوای اتموسферی چوش گردیده که این هوا به حباب های کوچک مبدل گردیده و در تمام حجم خمیره تقسیم می گردد.

حباب های هوا که با ذرات منرال ها تماس می نمایند بعد از گرفتن این مواد روی سطح خمیره بیرون گردیده و بعد از آن به شکل حباب ها (محصول حباب دار) توسط حباب گیر در ناوه جدا می گردد. ذرات منرال ها که روی سطح خمیره توسط حباب ها بلند شده نتواسته اند، منجمله منرال های که هنگام بلند شدن از حباب ها جدا گردیده اند مجدداً به زون چرخ کاری از طریق سوراخ که در تابه (17) ستاتور قرار دارد چوش می شود. ذرات منرال های که در حجره اولی فلوتیشن نگردیده اند (محصول حجره بی) از طریق سوراخی که در جدار (4) قرار دارد وارد حجره غیر چوش کننده گردیده و در آنجا پروسه فلوتیشن تکرار می شود. در حجره غیر چوش کننده خمیره از طریق سوراخ (18) که توسط وال قید کننده (14) تنظیم می گردد وارد چرخ کاری می شود.

خمیره از حجره غیر چوش کننده وارد حجره چوش کننده بعدی دو سکشه (و یا از حجره اخیر خارج می شود) از طریق سوراخهای (12) و (13) می گردد که توسط وال قید کننده با میله (7) و سرپوش (11) تنظیم گردیده و موقعیت آن توسط راد (8) با ضدوزنه تغییر می نماید. سوراخ (13) از حجم حجره توسط محفظه (6) که از طرف بالا و پائین باز می باشد جدا گردیده است. از طریق سوراخ تحتانی (12) از حجره غیر چوش کننده توته های بزرگ خارج گردیده و قسمت اساسی خمیره که از طرف پائین محفظه 6 را پر نموده است، از طریق سوراخ فوقانی (13) خارج می گردد. ضد وزنه در راد (8) طوری قرار می گیرد تا به کمک سرپوش (11) سطح معین خمیره نگهداری شود.

ذرات منرالهای که فلوتیشن نمی شوند از حجره اخیر از طریق ساختمانی تخلیه می گردد که در فوق به عین شکل شرح داده شده است. مزیت ماشین های فلوتیشنی میخانیکی عبارت ساده بودن ترمیم و خدمات آن می باشد. زیرا تمام میکانیزم حرکی با چرخ کاری و ستاتور طوری

در یک بدن با هم یکجا شده اند که به آسانی و به زودی می توانند تعویض گردند و یا در هریک از دیگر حجره ها نصب گردند.

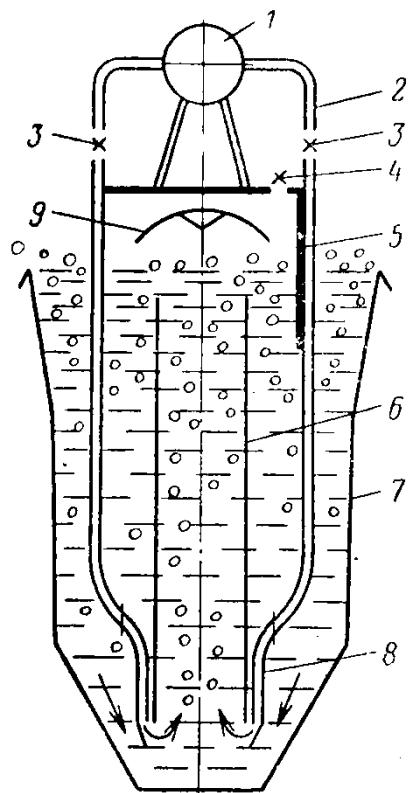
تنظیم بار (مواد) سرکلوشنی که به چرخ کاری می رسد امکان کار متوازن چرخ کاری را در صورت تغییر مقدار خمیره که به ماشین می رسد میسر می سازد.

مزیت خوب این ماشین ها عبارت از امکان تشكیل شیماهای مختلف فلوتیشن بوسیله استقرار نل های چوش کننده و بیرون کننده در جدارهای جلوی و عقبی حجره می باشد.

حجم حجره ای این ماشین های فلوتیشنی میخانیکی نظر به مارک ها از 0.16 تا 6.3 مترمکعب بوده و بهره دهی آن نظر به خمیره از $0.15 \text{ m}^3 \text{ min}$ تا $12 \text{ m}^3 \text{ min}$ می رسد.

ماشین های فلوتیشنی پنوماتیکی (آیرولیفتی): این ماشین ها دارای ساختمان بسیار ساده بوده و هنگام بهره برداری بسیار اقتصادی بوده و برای فلوتیشن سنگ های معدنی که از نگاه ترکیب منوالوژی مغلق نباشد به کار می روند. این ماشین ها نظر به پرنسيپ آیرولیفت (بلند کننده هوایی) کار نموده که از این جا نام خویشرا اخذ نموده اند. نظر به عمق ظرف، ماشین های آیرولیفت کوچک (عمق ظرف تا 0.9m) و عمیق (عمق ظرف از 2.4 تا 3 متر) را از هم فرق می تمایند. در شکل زیر شیمای ماشین آیرولیفت عمیق نشان داده شده است.

این ماشین متشکل از ظرف (7)، آیرولیفت (6)، آله هوا دهنده (آیراتور) 8 می باشد. آیرولیفت عبارت از قسمت از ظرف بوده که توسط دو جدار عمودی که به ته ماشین نمی رسد ایجاد گردیده است. آیراتور به شکل محفظه فولادی ولدنگ شده ساخته شده و در قسمت تحتانی آن دریچه‌ی وجود دارد که از طریق آن هوا وارد آیرولیفت می شود. هوا از کلکتور (جمع کننده مرکزی (1) به آیراتور (8) به کمک دو نل هوای (2) داده شده و در تمام عرض دریچه پراکنده می شود. تل های هوا با شیردهن های 3 اكمال گردیده اند.

شیمای ماشین فلوتیشن آیرولیفتی

خمیره از دریچه پذیریش که به یک انجام ماشین قرار دارد به ظرف بارگیری وارد می‌شود. هوا به آیرولیفت از دو طرف داده می‌شود. چون خمیره در قسمت‌های پهلوی ماشین کمتر از هوا مشبوع بوده و دارای کثافت زیاد در مقایسه با قسمت‌های مرکزی می‌باشد. بنابراین خمیره به حجره آیرولیفت هجوم می‌آورد. پراکنده شدن هوا در حجره آیرولیفت باعث خواص حرکت توربولنتی مخلوط هوا و خمیره می‌گردد. حباب‌های هوای منرال دار در حجره آیرولیفت بطرف بالا بلند شده و توسط دیوار جهت دهنده (5) به قسمت‌های جداه شده‌ی کناری انداخته می‌شود که این کار را آله (9) که در بالای حجره‌های هوایی قرار دارد مساعدت می‌نماید. هوای که برای مخلوط نمودن، انتقال خمیره و دور انداختن مخلوط خمیره از حجره آیرولیفت ضروری می‌باشد از طریق سوراخ (4) به اتموسفر پرتاب می‌گردد.

استفاده از این ماشین‌های آیرولیفت برای فلوتیشن سنگ‌های معنی که دارای یک منرال قیمتی بوده و شیمای مغلق فلوتیشن مطالبه نگردد، مناسب می‌باشد.

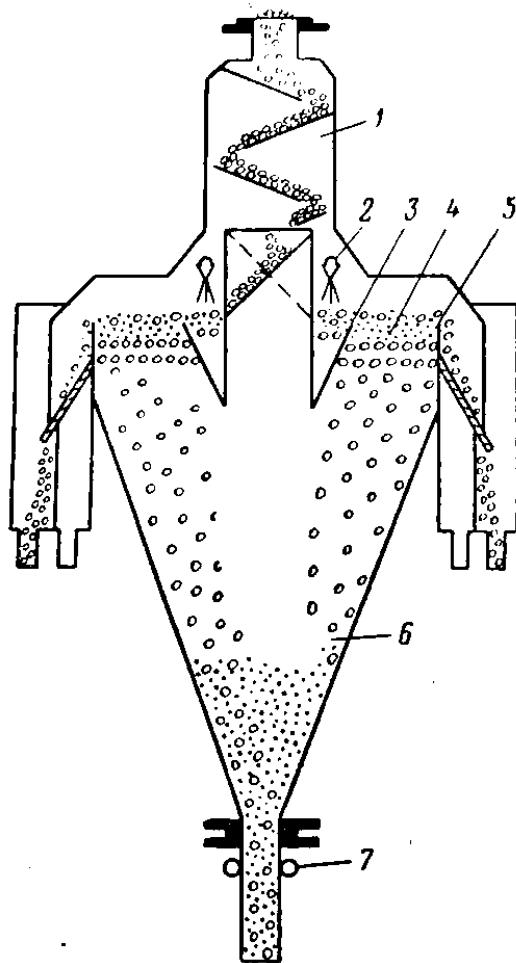
در کشور روسیه برای فلوتیشن مواد بزرگ دانه، پروسه جدا کننده کف دار (حباب دار) و ماشین های فلوتیشنی پنوماتیکی ای تولید گردیده اند که بنام ماشین های جدا کننده کف دار (حباب دار) فلوتیشنی یاد می گردد.

ماهیت پروسه جدا کردن کف دار (حباب دار) در آن است که موادی که بطور مقدماتی توسط معرف ها آماده گردیده اند از طرف بالا روی قشر حباب ها که به جهت افقی حرکت می نمایند بارگیری می شوند.

ذرات هایdrofوب در قشر حباب ها نگهداری شده و یکجا با آن از سطح خمیره دور می شوند و ذرات هایdrofیلی تحت تاثیر قوه جازبه رسوب می نمایند. مزیت پروسه جدا کردن حباب دار در آن است که در نتیجه تماس بسیار طولانی ذرات با حباب های هوا احتمال چسبیدن آن ها و حد فوقانی جسامت دانه های تحت فلوتیشن بیشتر می گردد.

در شکل زیر شیمای ماشین جدا کننده حباب دار فلوتیشنی نشان داده شده است. موادی که توسط معرف ها آماده گردیده اند به شکل خمیره که دارای 60% مواد سخت می باشد به ساختمان بارگیری(1) داده می شود که این ساختمان تقسیمات یکنواخت خمیره را در تمام طول ماشین فلوتیشنی یعنی به سمت راست و چپ میسر می سازد. از ساختمان بارگیری خمیره به ناوہ (3) می رسد که در آنجا در نتیجه هوا دهی به جریان مایع که با فشار از مجرای (2) جریان مینماید این مایع توسط حباب های بسیار کوچک هوا مشبوع می گردد. خمیره که بطور مقدماتی به آن هوا داده شده است وارد قشر حبابداری می شود که در ماشین توسط آیرانتور(4) (نل رابری سوراخ شده) ایجاد می گردد. محصول حباب دار از طریق سد آبریز (5) بیرون شده اما محصول حجره یی در ظرف (6) متراکم شده و از طریق دریچه (7) لوش تخلیه می گردد.

میتود جدا کردن حباب دار برای فلوتیشن نمک های پوتاشیمی، سنگ های معدنی سلفردار، فاسفوریت دار، فلزات نادره و غیره بکار می روند.

شیمای ماشین جدا کننده حباب دار فلوتیشنی

- 1- ساختمان بارگیری، 2- آله هواز فشار دار، 3- ناوه، 4- آیراتور،
5- شرشره، 6- ظرف، 7- دریچه تخلیوی

ماشین‌های فلوتیشنی میخانیکی پنوماتیکی نظر به پرنسیب کار عیناً مانند ماشین‌های فلوتیشنی میخانیکی می‌باشند و تفاوت آن‌ها از ماشین‌های میخانیکی در موجودیت ساختمان بدنه‌ی آیراتور خلاصه می‌شود که در آن‌ها این ساختمان نه برای چوش نمودن هوای اتموسفر اختصاص یافته بلکه برای پراکنده کردن هوای فشرده که به طور اجباری به حجره داده می‌شود و ضمناً برای نگهداری ذرات سخت خمیره در حالت تعليق اختصاص یافته است.

فکتورهای که روی پروسه فلوتویشن تاثیر می‌نمایند

موثیریت پروسه فلوتویشن مربوط به فکتورهای اساسی ذیل می‌باشد. ۱- جسامت مواد اولیه. ۲- کثافت و حرارت خمیره. ۳- رژیم معرف. ۴- ترکیب آب. ۵- مدت دوام فلوتویشن. ۶- درجه هوا دهی به خمیره در ماشین.

جسامت مواد اولیه هنگام فلوتویشن باید طوری باشد که مقدار اعظمی ذرات منزالهای مفیده از آغشته بودن با سایر منزالهای آزاد بوده و اندازهی ذرات تحت فلوتویشن باید قوه بلند کردن حباب های هوا را مطابقت نماید. معمولاً پروسه فلوتویشن در صورتی که جسامت منزالهای مفیده در حدود ۰.۵ تا ۰.۰۲ میلی متر بر سر انجام می‌پذیرد. اندازه اعظمی ذرات تحت فلوتویشن مربوط به قابلیت های در و فوب بودن، کثافت و شکل آن می‌باشد. هنگام پودر ساختن جسم معدنی قبل از فلوتویشن لازم است تا در مواد اولیه دانه های بزرگ که فلوتویشن آنها ناممکن بوده و همچنان ذرات بسیار کوچک گرد و خاک مانند (اندازه ذرات کمتر از ۰.۰۲ میلی متر) که به شدت جدا ساختن مواد مفیده را خراب ساخته و مصرف معرفها را بلند می‌برد وجود نداشته باشد.

در تجارب فلوتویشن کثافت خمیره از ۱۵ تا ۴۰% مواد جامد (نظر به کتله) تغییر می‌نماید. در یکی از پروسه‌ها، فلوتویشن با رقیق بودن خمیره برتری داشته و در سایر پروسه‌ها بر عکس غلیظ شدن خمیره صورت می‌گیرد. در صورتی که کثافت خمیره زیاد باشد در این صورت درجه اشباع شدن خمیره توسط حباب‌های هوا کاهش یافته، قابلیت فلوتویشن ذرات بزرگ منزالهای خراب شده و در نتیجه‌ی فلوتویشن بسیار شدید ذرات بسیار کوچک احجار بیکاره کیفیت کنستراتات پائین می‌آید. فلوتویشن در خمیره رقیق زمانی صورت می‌گیرد که ضرورت به کنستراتات با کیفیت عالی باشد.

افزایش درجه حرارت خمیره در بسیاری حالت روی پروسه فلوتویشن تاثیر مثبت دارد. در این صورت قابلیت انحلال تعداد زیاد معرفها (بخصوص تیزاب‌های چرب و صابون) افزایش یافته و مصرف آن‌ها کاهش می‌یابد. در عین زمان در صورت استفاده از کساننتوگنات‌ها منحیت جمع کننده‌ها چنین تاثیر به نظر نرسیده و در این حالت گرم کردن صرف در موسم زمستان معقول می‌باشد.

رژیم معرف هنگام فلوتیشن با کاربرد انواع گوناگون معرف‌ها، مصرف آن‌ها، ترتیب

دادن معرف در پروسه و مدت دوام تماس معرف‌ها با خمیره معین می‌گردد. رژیم معرف به اساس تجربه بر مبنای مطالعه خواص فلوتیشنی منزال‌های سنگ‌های معدنی داده شده، جسامت ذرات منزال‌ها، ترکیب آب و سایر فکتورها تعین می‌گردد.

معمولًاً معرف‌ها در پروسه فلوتیشن با تسلسل ذیل داده می‌شود: معرف‌های تنظیم کننده، معرف‌های کاهنده (depressor)، معرف‌های جمع کننده، معرف‌های حباب تولید کننده.

معرف‌های تنظیم کننده در آسیاب‌ها و یا در مخلوط کننده‌های میخانیکی داده می‌شوند. جمع کننده‌ها همچنان به مخلوط کننده‌های میخانیکی داده شده و یا مستقیماً به ماشین‌های فلوتیشنی داده می‌شوند. اکثرًا جمع کننده‌ها دفعتاً داده نمی‌شوند بلکه به مقدار معین طور جدأگانه داده می‌شوند. حباب تولید کننده‌ها به حجره ماشین فلوتیشنی داده می‌شود.

آب تاثیر بسیار زیاد روی پروسه فلوتیشنی دارد، زیرا آب می‌تواند دارای آیونهای مختلف، گاز‌های منحل و سایر مخلوطاتی که PH محیط را تغییر داده، تولید حباب‌ها را خراب ساخته و مصرف معرف‌ها را بلند ببرد باشد.

دوام فلوتیشن با حصول عناصر فلوتیشن شونده و کیفیت کنسترات معین می‌گردد. تجارب فلوتیشن نشان میدهد که مدت دوام معین مناسب فلوتیشن مواد وجود دارد که افزایش این زمان فلوتیشن از نگاه اقتصادی غیرمفید می‌باشد. زیرا افزایش کم محصول مواد مفیده در کنسترات باعث دوام زیاد پروسه فلوتیشن گردیده، کیفیت کنسترات را خراب ساخته و بهره برداری ماشین فلوتیشنی را پائین می‌آورد.

درجه هوا گرفتن خمیره بالای مدت دوام فلوتیشن و شاخص‌های تکالوژی غنی سازی تاثیر دارد. با هوا دهی بیشتر به خمیره مدت دوام فلوتیشن که برای حصول عین مقدار جز مفیدی که تحت فلوتیشن قرار داشته و به کنسترات مبدل می‌گردد، کاهش می‌یابد. اما مشبوع شدن فوق العاده زیاد خمیره توسط حباب‌های هوا پروسه یکجا شدن آن‌ها را تقویه می‌نمایند. حباب‌های بزرگ باسرعت بیشتر شنا نموده که امکان جدا شدن ذرات منزال‌ها را از آنها بیشتر می‌سازد. در خمیره باید حباب‌های نسبتاً بزرگتر هوا ($d \approx 1\text{mm}$) برای بلند کردن ذرات منزال‌ها وجود داشته باشد و همچنان موجودیت حباب‌های کوچک هوا که سطح ذرات منزال‌ها را فعال ساخته و زود چسبیدن

ذرات را به حباب های بزرگ مساعدة نماید نیز ضروری می باشد. روی موثریت پروسه فلوتیشن همچنان شرایط کار ماشین فلوتیشنی تاثیردارد. کثافت خمیره و مقداری که به ماشین فلوتیشنی می رسد باید ثابت باشد. این موضوع باعث تامین سطح ثابت خمیره در ماشین گردیده و داره پروسه بسیار ساده می شود. اضافه باری ماشین های فلوتیشنی باعث کاهش حصول جز مفید در کنسترات می گردد. زیرا دوام مدت پروسه فلوتیشن کاهش می یابد. در صورت کم باری ماشین بر عکس مدت دوام پروسه فلوتیشن زیاد گردیده و در محصول حباب دار ذرات احجار بیکاره داخل گردیده، کیفیت کنسترات را خراب می سازد.

محاسبه پارامترهای اساسی پروسه فلوتیشنی

تعداد حجره های مورد ضرورت ماشین فلوتیشنی از رابطه ذیل دریافت می گردد.

$$n = \frac{V \cdot t}{V_k \cdot K}$$

در اینجا V - مقدار خمیره می باشد که وارد عملیه فلوتیشن می گردد به m^3/min ؛

t - زمان عملیه فلوتیشن بوده که توسط تجربه و یا در شرایط لابراتوار دریافت می گردد به دقیقه؛

V_k - حجم حجره به m^3 می باشد.

k - نسبت حجم خمیره که در حجره قرار دارد بر حجم هندسی حجره می باشد ($0.65 \div 0.75$).

طول ماشین تشت مانند از رابطه ذیل دریافت می گردد.

$$L = \frac{V \cdot t}{S \cdot R}, m$$

دریجا 5- مساحت مقطع عرضی ظرف پر از خمیره به m^2 می باشد.

طول اعظمی یک ماشین تشت مانند نباید بیشتر از 10 متر باشد.

مقدار خمیره که برای فلوتیشن وارد می گردد از رابطه ذیل دریافت می شود

$$V = Q(R + \frac{1}{\delta}), m^3 / \text{شبانه روز}$$

در این جا: Q - بهره دهی نظر به مواد سخت به تن فی شبانه روز،

R - نسبت وزن مایع و مواد سخت ($T : K$) در خمیره؛

δ - وزن مخصوص مواد به $\frac{ton}{m^3}$ می‌باشد.

شیماهای فلوتیشن

در تجارب فلوتیشن مواد مفیده از شیماهای تکنالوژی مختلف استفاده بعمل می‌آید. انتخاب شیمای فلوتیشن مربوط به خواص فلوتیشنی جسم معدنی، مطالباتی که به کیفیت کنسترات ارائه می‌گردد و سایر فکتورهای تехنیکی و اقتصادی می‌باشد.

در بسیاری حالات در یک عملیه غنی سازی فلوتیشنی محصول نهایی کنسترات و مواد فاضلۀ مناسب بدست نمی‌آید. از این لحاظ شیمای فلوتیشن از چندین عملیه غنی سازی تشکیل می‌گردد. نظر به وظیفه عملیات ذیل فلوتیشن را از هم تفکیک می‌نمایند:

1 - فلوتیشن اساسی؛

2 - فلوتیشن تصفیه کننده؛

3 - فلوتیشن کنترول کننده.

فلوتیشن اساسی

عبارة از عملیه اولی فلوتیشن به منظور جدا نمودن منرالهای با ارزش از منرالهای احجار بیکاره می‌باشد.

فلوتیشن تصفیه کننده

عبارة از عملیه فلوتیشن می‌باشد که در آن کنسترات عملیه قبلی مجدداً به منظور بالا بردن کیفیت آن بار دیگر غنی سازی می‌شود.

فلوتیشن کنترولی

عبارة از عملية فلوتیشن می‌باشد که در آن مواد فاضله‌ی عملیات قبلی مجدداً به منظور حصول منزال‌های مفید غنی سازی می‌شود.

شیماهای فلوتیشنی نظر به تعداد مراحل و سیکل‌های فلوتیشنی از هم فرق می‌شوند:

مراحل فلوتیشن عبارت از قسمت از شیمای تکنالوژی می‌باشد که شامل پودر ساختن مواد الی جسامت معین و عملیات بعدی فلوتیشن که با این جسامت‌ها انجام می‌بایند می‌گردد. نظر به خواص منزال‌های مفید و خواص آغشته بودن از شیماهای یک مرحله‌یی و یا چندین مرحله‌یی فلوتیشن کار گرفته می‌شود. در شکل (a) شیما دو مرحله‌یی فلوتیشن نشان داده شده است.

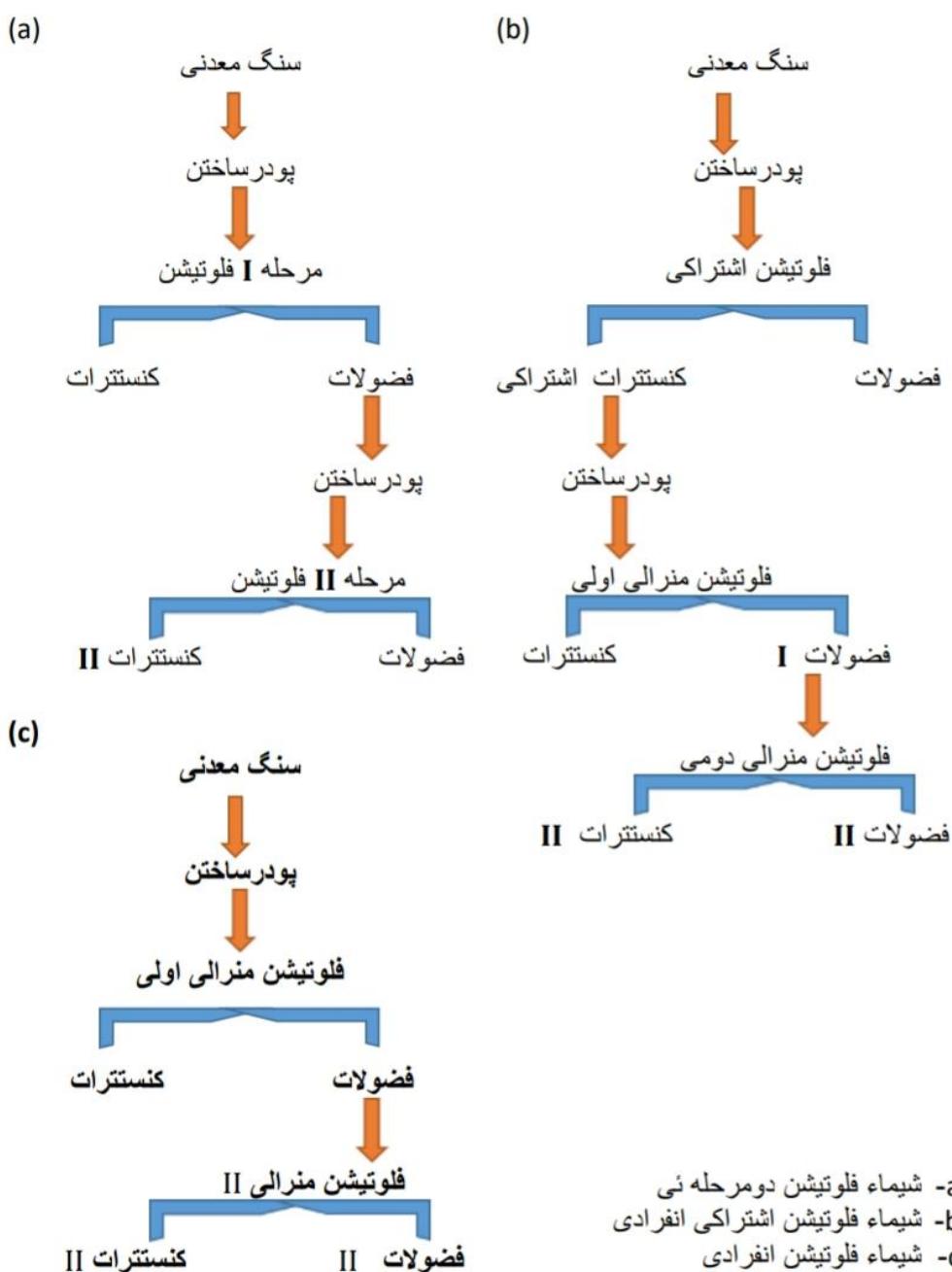
سیکل فلوتیشن

سیکل فلوتیشن عبارت از گروپ عملیات فلوتیشنی می‌باشد که در آن یک یا چندین محصول آماده جدا گردیده و ضرورت به فلوتیشن بعدی ندارد. نظر به تسلسل جادشدن منزال‌های مفیده هنگام غنی سازی سنگ‌های معدنی چندین فلزی، شیماهای فلوتیشن اشتراکی (عمومی)، انفرادی و اشتراکی – انفرادی را از هم تفکیک می‌نمایند.

اگر در کنسترات نهایی دفعتاً چندین منزال حاصل گردد (طور مثال سلفایدهای مس و نکل در کنسترات مس و نکل) این چنین فلوتیشن بنام فلوتیشن اشتراکی یاد می‌گردد.

اگر از جسم معدنی منزال‌های مفید طور مسلسل یکی بعد از دیگر جدا شوند در این صورت فلوتیشن بنام فلوتیشن انفرادی و یا انتخابی یاد می‌گردد طوریکه در شکل (c) ترسیم گردیده است.

هنگام فلوتیشن اشتراکی - انفرادی ابتدا در کنسترات اشتراکی تمام منزال‌های مفید بدست آمده و سپس از آن منزال‌های جداگانه فلوتیشن می‌شوند طوریکه در شکل (b) ترسیم گردیده است.

- شیمای فلوتیشن دو مرحله ئی
- شیمای فلوتیشن اشتراکی انفرادی
- شیمای فلوتیشن انفرادی

شیمای فلوتیشن

a- شیمای فلوتیشن دو مرحله بی؛ b- شیمای فلوتیشن اشتراکی انفرادی؛

c- شیمای فلوتیشن انفرادی

فصل هشتم

میتوود های مقناطیسی غنی سازی

اساسات فزیکی میتوود غنی سازی مقناطیسی

غنی سازی مقناطیسی بر مبنای تفاوت در خواص اجزای جدا شونده سنگ‌های معدنی فلزات رنگه و نادره اساس گذاری شده است. ماهیت میتوود غنی سازی مقناطیسی عبارت از تاثیر قوای مقناطیسی و میخانیکی روی ذرات سنگ‌های معدنی می‌باشد که در نتیجه ذرات با داشتن خواص مختلف مقناطیسی مسیرهای مختلف حرکت را به خود می‌گیرند. در نتیجه‌ی حرکت روی مسیر معین، ذرات مقناطیسی و غیر مقناطیسی از ساحه مقناطیسی به شکل محصولات جدگانه جدا گردیده و این مواد نه فقط نظر به خواص مقناطیسی از هم فرق می‌شوند بلکه نظر به ترکیب حقیقی نیز از هم مقاومت می‌باشند.

نظر به خواص مقناطیسی، منرال‌ها می‌توانند در ساحت مقناطیسی ثابت و متغیر غنی سازی شوند. در حال حاضر از همه بیشتر غنی سازی منرال‌ها در ساحه مقناطیسی ثابت مورد استفاده وسیع دارند،

غنی سازی مقناطیسی در جدا کننده‌های مقناطیسی صورت می‌گیرد. برای جدا کردن مقناطیسی در فضای معین جدا کننده مقناطیسی که زون کاری نامیده می‌شود ایجاد ساحه مقناطیسی ای ضروری می‌باشد که شدت آن باید در نقاط مختلف از هم متفاوت باشد. هنگام غنی سازی مقناطیسی صرف از ساحه غیر متجانس استفاده می‌گردد که باعث ایجاد قوای مقناطیسی گردیده و بالای ذرات مقناطیسی عمل می‌کند.

علاوه بر غیر متجانس بودن، ساحه مقناطیسی باید برای مواد اولیه داده شده دارای شدت کافی باشد. نظر به قابلیت مقناطیس شدن ذرات سنگ معدنی، جدا کردن آنها در ساحه مقناطیسی ضعیف و شدید صورت می‌گیرد.

ساحه مقناطیسی و خواص آن

ساحه مقناطیسی عبارت از فضای می‌باشد که در آن تاثیر قوای مقناطیسی بالای جسم مقناطیس شده به ملاحظه می‌رسد. تاثیر این قوه‌ها بالای جسم مقناطیس شده در موجودیت چارچهای تند رو داخل مالیکول‌ها توضیع می‌گردد. ساحه مقناطیسی توسط خطوط قوه‌ی ترسیم می‌گردد که

تعداد عمومی این خطوط که بالای سطح ارتوگونالی (سطح قائم) نفوذ می‌نماید بنام سیلان مقناطیس یاد گردیده و به حرف Φ نشان داده می‌شود. واحد سیلان مقناطیسی در سیستم SI و پیر Maxwell (Web) و در سیستم CGS ماکسیول (Maxwell) می‌باشد.

شاخص اساسی ساحه مقناطیسی عبارت از انداختن مقناطیسی (القای مقناطیسی) (B) می‌باشد که عددآتاً مساوی به تعداد خطوط قوای ساحه مقناطیسی ای می‌باشد که در ساحه (S) مساوی به $(1\text{ cm}^2)1\text{ m}^2$ مقطع داده شده نفوذ می‌نماید.

واحد انداختن (القای) مقناطیسی در سیستم SI عبارت تسلای (T) و در سیستم CGS گاووس (Gs) می‌باشد. مطابق به تعریف، انداختن مقناطیسی و سیلان مقناطیسی قرار ذیل باهم ارتباط دارند.

$$B = \frac{\Phi}{S}$$

برای تشخیص مقناطیسی شدن مواد، در ساحة مقناطیسی مومنت مقناطیسی (P_M) به کار برده می‌شود که عددآتاً مساوی به مومنت میخانیکی ای می‌باشد که مواد آنرا در ساحة مقناطیسی با انداختن 1 tesla و یا 1 Gauss متوجه می‌شود.

مومنت مقناطیسی واحد حجم مواد، شدت مقناطیس شدن (J) آنرا مشخص می‌سازد که از رابطه ذیل دریافت می‌گردد

$$J = \frac{P_M}{V}$$

- حجم مواد می‌باشد.

شدت مقناطیس شدن در سیستم SI به امپیر بر متر (A/m) و در سیستم CGS به Gauss اندازه می‌شود.

ساحة مقناطیسی توسط شدت ساحة مقناطیسی H مشخص می‌گردد. شدت ساحة مقناطیسی در نقطه داده شده عبارت از قوه می‌باشد که توسط آن ساحة بالای واحد کتله مقناطیسی مثبتی که در این نقطه ساحة قرار دارد عمل می‌نماید.

واحد شدت ساحه مقناتیسی در سیستم SI عبارت از A/m و یا امپیر-دور فی متر (Oe) می‌باشد.

برای تشخیص تغییر شدت ساحه مقناتیسی به جهت معینه χ ، کمیت گرادینت شدت (grad H) بوده و در سیستم CGS اورستد (Oersted) می‌باشد.

$$\text{grad } H = \frac{dH}{dx}$$

در اینجا d_H -تغییر شدت ساحه مقناتیسی به جهت X در ساحه‌ی به امتداد طول dx می‌باشد.

واحد اندازه گیری گرادینت شدت در سیستم SI (A/m^2) و یا امپیر دور فی متر مربع (Oe/cm²) بوده و در سیستم CGS-اورستد فی سانتی متر می‌باشد (A_B/m^2).

خواص مقناتیسی ماده نظر به قابلیت مقناتیس شدن χ (بدون واحد اندازه گیری) مشخص می‌گردد که توسط نسبت شدت مقناتیس شدن و شدت ساحه مقناتیس معین می‌گردد، یعنی

$$\chi = \frac{j}{H}$$

واحد قابلیت مقناتیس شدن در سیستم SI عددآ مساوی به مومنت مقناتیسی حجم $1m^3$ ماده در ساحه مقناتیسی با شدت $H = 1A/m$ بوده و در سیستم CGS مساوی به مومنت مقناتیسی $1cm^3$ ماده در ساحه مقناتیسی با شدت $H = 10e$ می‌باشد.

سیستم SI در ساحه‌ی که $H = 1A/m$ و یا $1gr$ ماده در سیستم CGS در ساحه‌ی که شدت آن $H = 1 Oe$ باشد، قابلیت مقناتیس شدن مخصوص ماده (χ) را مشخص ساخته و از رابطه ذیل دریافت می‌گردد.

$$\chi = \frac{x}{\delta}$$

در ایجا: ۸- کثافت ماده می‌باشد.

واحد اندازه گیری قابلیت مقناتیس شدن مخصوص در سیستم SI، m^3/Kg و در سیستم CGS، cm^3/gr می‌باشد.

قوهی که توسط آن ساحه مغناطیسی بالای ذره عمل نموده و این ذره دارای قابلیت مغناطیس شدن مخصوص $\chi = 1$ بوده و در نقطه داده شده ساحه قرار دارد بنام قوه ساحه مغناطیسی F یاد گردیده و از رابطه ذیل دریافت می‌گردد.

$$F = H \operatorname{grad} H$$

واحد اندازه گیری قوای ساحه مغناطیسی در سیستم SI، A^2/m^3 و یا امپیر دوره مربع فی متر مکعب ($A \cdot B^2/m^3$) می‌باشد و در سیستم CGS اورستد مربع فی سانتی متر می‌باشد (Oe^2/cm) .

قوهی که بالای ماده در ساحه مغناطیسی عمل می‌نماید بنام قوای مغناطیسی F_{mag} یاد گردیده و توسط فرمول ذیل دریافت می‌گردد.

$$F_{mag} = \mu_0 \chi H \operatorname{grad} H$$

درینجا μ_0 - ثابت مغناطیسی می‌باشد.

واحد اندازه گیری قوای مغناطیسی در سیستم SI، نیوتون فی کیلوگرام (N/Kg) می‌باشد. در جا کنده‌های مغناطیسی، ساحه مغناطیسی توسط سیستم‌های مغناطیسی ثابت و یا توسط سیستم‌های الکترومغناطیسی با کایلی که توسط جریان ثابت و یا متناوب تغذیه می‌گردد، ایجاد می‌شود.

ساحه مغناطیسی میتواند یکنواخت ($\frac{dH}{dx} = 0$) و غیر یکنواخت باشد ($\frac{dH}{dx} > 0$). ساحه مغناطیسی یکنواخت در صورت قطب‌های مغناطیسی سطوح هموار و موازی به نظر رسیده و ساحه مغناطیسی غیر یکنواخت در صورت قطب‌های نوک تیز به ملاحظه می‌رسد.

یکی از خواص بسیار مهم ساحه مغناطیسی عبارت از حادثه اندکشن الکترومغناطیسی می‌باشد. مفهوم این حادثه در آن است که با هر تغییر سیلان مغناطیسی که کدام دوره را قطع نماید در آن دوره نیروی محرکه برقی (E.D.C) به میان می‌آید. خواص دیگر ساحه مغناطیسی عبارت از عملکرد میخانیکی آن با جریان برق می‌باشد.

ذرات منزالی که در ساحه مغناطیس می‌افتد روی موقعیت خطوط قوه‌ی ساحه مغناطیسی تاثیر می‌گذارند. ذرات مغناطیسی مقاومت کمتر را روی خطوط قوای مغناطیسی (سیلان مغناطیسی)

وارد می‌نماید و از این لحظه این خطوط قوای مقناطیسی در آن ها متمرکز می‌گردد. با حجم بردن به کوتاه ترین فاصله، آنها ذرات مقناطیسی را در فضای بین قطب‌ها جذب می‌نمایند. ذرات غیر مقناطیسی قابلیت هدایت را خراب ساخته و از این لحظه خطوط قوه‌یی از آن‌ها عبور نموده و آن‌ها را از ساحه دور می‌سازند.

نظر به اندازه مخصوص قابلیت مقناطیسی شدن (χ) و امکان جاشدن در جدا کننده‌های مقناطیسی تمام منوال‌ها شرطاً به سه گروپ منقسم م‌شوند:

1- منوال‌های مقناطیسی قوی: این منوال‌ها دارای قابلیت مقناطیسی شدن مخصوص

$10^{-9} \cdot 3000 m^3/kg > \chi$ می‌باشد. این منوال‌ها (اکساید آهن مقناطیسی، مگمیت،

پیروتین و غیره) می‌توانند با فرآکسیون مقناطیسی در جداکننده‌ها با ساحه مقناطیسی نسبتاً ضعیف با شدت $120 \text{ KA/m} \div 70$ بدست آیند.

2- منوال‌های مقناطیسی ضعیف: این منوال‌ها دارای قابلیت مقناطیس شدن مخصوص

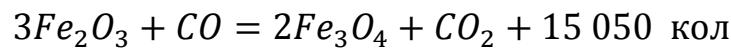
$10^{-9} \cdot 600 m^3/Kg \approx \chi$ می‌باشد. در این گروپ تعداد کثیر منوال‌ها مربوط بوده که

شامل تمام منوال‌های منگنیز دار (منگان)، اکساید آهن، تیتان، ولفرام و سایر منوال‌ها می‌باشد. برای بیرون نمودن این منوال‌ها در فرآکسیون مقناطیسی، شدت ساحه مقناطیسی جداکننده باید در محدوده‌ی $(1600 \text{ KA/m} \div 480)$ باشد.

3- منوال‌های غیر مقناطیسی با قابلیت مقناطیسی شدن $10^{-9} \cdot 10 m^3/Kg < \chi$

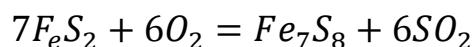
می‌باشد. منوال‌های این گروپ حتی در جدا کننده‌ها با ساحه مقناطیسی قوی به فرآکسیون مقناطیسی جدا نمی‌شوند.

برای افزایش خواص مقناطیسی سنگ‌های معدنی آهن دار و سنگ‌های معدنی آهن و منگان دار قبل از غنی سازی از گرم کاری مقناطیس شونده این استفاده به عمل می‌آید. در پروسه گرم کاری مقناطیس شونده ($550 \div 660 {}^\circ\text{C}$) و سرد سازی آن در اتموسфер، اکساید آهن مقناطیس ضعیف به اکساید آهن مقناطیس قوی مبدل می‌گردد، یعنی

درنتیجه‌ی گرم شدن، ارزش سنگ معدنی بنابر افزایش مقدار آهن و ایجاد تخلخل بیشتر می‌گردد.

سنگ معدنی که دارای پیریت می‌باشد در موجودیت درجه حرارت 400°C گرم کاری اکسیدیشنی می‌شود. در صورت گرم شدن اکسیدیشنی، پیریت به کلیچدان مقناطیسی مبدل می‌گردد، یعنی

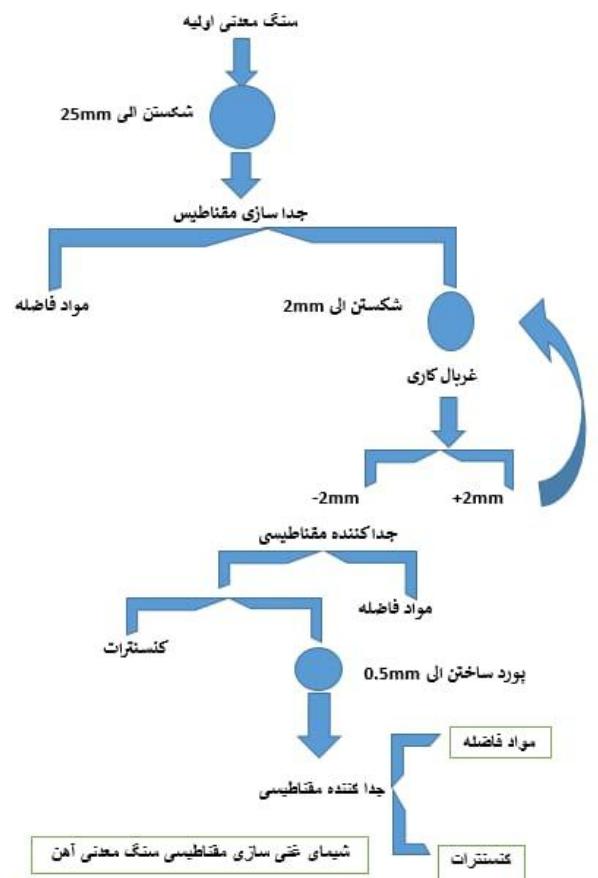
هنگام گرم کاری غیر دوامدار سطح باریک بدست آمده‌ی ماده مقناطیسی باعث جدا شدن منوال‌ها در ساحه مقناطیسی شدید می‌گردد.

گرم شدن مقناطیس شونده در داش‌های مخصوص گرم کننده صورت می‌گیرد. گرم شدن مقناطیس شونده می‌تواند با موقفيت برای غنی سازی کوارسيت آهن دار اکساید شده بکار رود.

شامل ساختن گرم نمودن مقناطیس شونده در شیمای آماده سازی سنگ‌های معدنی باعث می‌گردد تا مقدار آهن در کنسترات به اندازه 3 تا 8 فیصد افزایش یافته و ضایعات در مواد فاضله کمتر گرد

غنی سازی مقناطیسی در حال حاضر اساساً هنگام کار مجدد سنگ‌های معدنی فلزات سیاه بکار رفته و کمتر هنگام کار مجدد سنگ‌های معدنی فلزات رنگه و نادره به کار می‌روند.

استفاده از غنی سازی مقناطیسی برای سنگ‌های معدنی فلزات رنگه در بسیاری حالات پروسه غنی سازی را سهل می‌سازد زیرا بعضی از منوال‌های فلزات رنگه دارای آهن می‌باشند. در شکل زیر شیمای غنی سازی مقناطیسی سنگ آهن مقناطیسی (مگنتیت) نشان داده شده است.

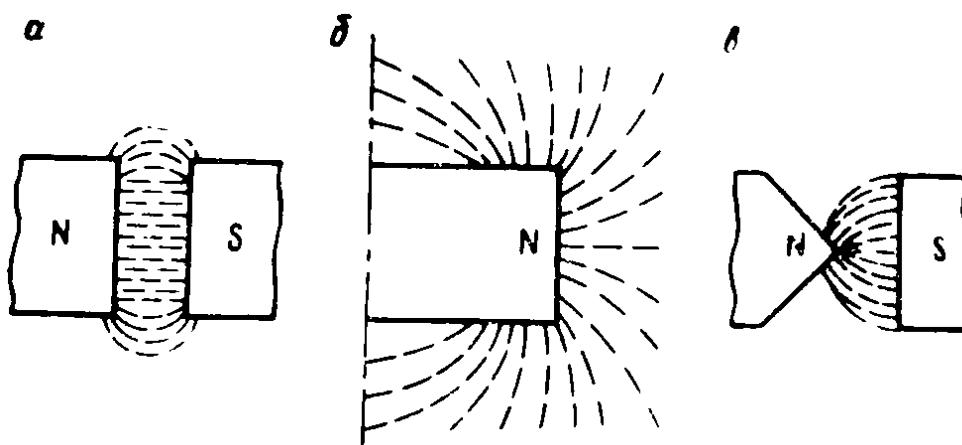

ساحه مقناطیسی جدا کننده های مقناطیسی

ساحه مقناطیسی می‌توانند متجانس و غیر متجانس باشد. در ساحه مقناطیسی متجانس، شدت در نقاط کیفی آن یکسان است ولی در ساحه غیر متجانس به صورت یکنواخت شدت آن به یک جهت یا بیشتر گردیده و یا کاهش می‌یابد. در شکل زیر (a) ساحه متجانس و در شکل 6 و 8 ساحه غیرمتجانس نشان داده شده است. در جدا کننده های مقناطیسی صرف ساحه مقناطیسی غیر متجانس بکار می‌رود.

در ساحه مقناطیسی متجانس ذرات صرف تحت تاثیر مومنت دورانی قرار گرفته و ذرات را موازی به خطوط قوه یی ساحه مقناطیسی قرار می‌دهند. لیکن تغییر مکان ذرات به قطب سیستم مقناطیسی صورت نمی‌گیرد. برای اینکه ذرات به یک جهت تغییر مکان نمایند لازم است تا قوای مقناطیسی توجیه شده داشته باشیم که مطابق به فورمول

$$F_{mag} = \mu_0 \chi H \operatorname{grad} H$$

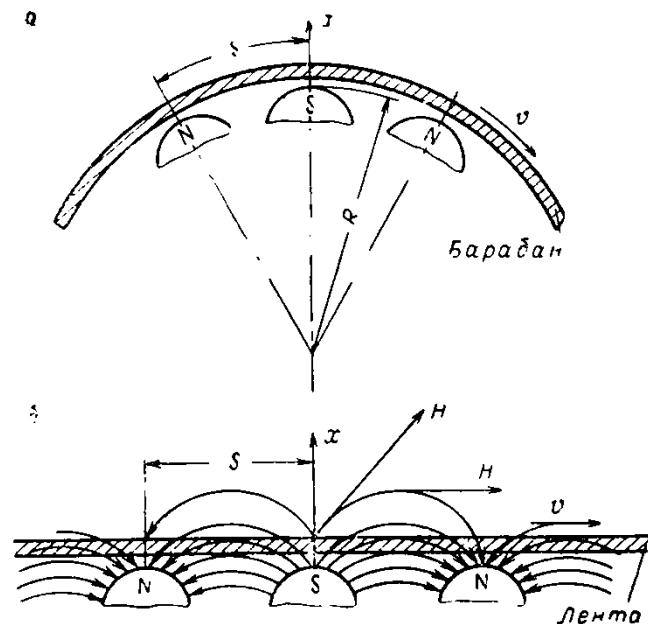
شیما های ایجاد ساحات مقناظیسی

a- ساحه مقناظیسی متجانس، 6 و 8 - ساحه مقناظیسی غیر متجانس

می تواند صرف در ساحه غیرمتجانس بسته آید. به هر اندازه که غیرمتجانس بودن ساحه بیشتر گردد به همان اندازه ذرات قوی تر به قطب مقناظیسی به جهت خطوط قوای مقناظیسی جذب می گرددند. به این ترتیب در جدا کننده های مقناظیسی لازم است تا حتی الامکان ساحه غیرمتجانس ایجاد گردد. علاوه بر آن شدت ساحه مقناظیسی باید بسته آوردن چنان قوای مقناظیسی را تأمین نماید که برای تغییر مکان ذرات با قابلیت معین مقناظیس پذیری به جهت شدت بلند ساحه کافی باشد.

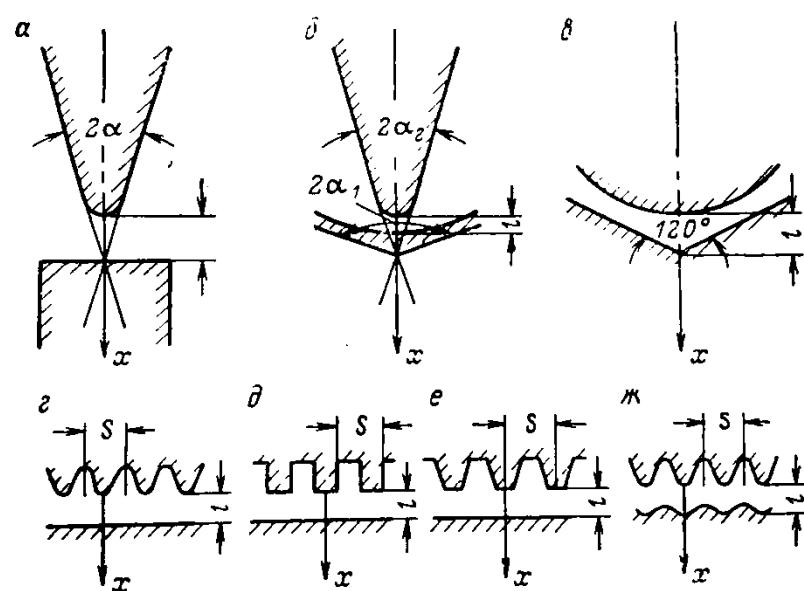
برای بسته آوردن ساحه مقناظیسی غیرمتجانس از سیستم های مقناظیسی باز و بسته استفاده به عمل می آید.

سیستم مقناظیسی باز: ساحه مقناظیسی باز دارای تعداد زیاد قطب ها بوده که قسمت انجامی آنها روی سطح استوانه ای شکل زیر (a) و یا روی سطح هموار شکل زیر (b) اخذ موقعیت می نمایند. چنین سیستم ها در جدا کننده ها با ساحه مقناظیسی ضعیف با شدت تا 240 KA/m (3000 Oe) برای سنگ های معدنی مقناظیس قوی بکار برده می شوند طوری که در اشکال زیر نشان داده شده اند.

شیماهای موقعیت قطب های باز سیستم مقناتیسی چندین قطبه روی سطح استوانوی (a) و مستوی (6)

سیستم مقناتیسی بسته: در سیستم مقناتیسی بسته، ساحه مقناتیسی در فضای بین دو قطب مختلف‌النوع که در مقابل همیگر قرار می‌گیرند، ایجاد می‌گردد طوریکه در اشکال زیر نشان داده شده اند.

انواع مختلف ترکیب قطب های اشکال متفاوت سیستم های مقناتیسی بسته

چنین سیستم‌ها در جدا کننده‌ها با ساحه مقناطیسی قوی برای سنگ‌های معدنی مقناطیسی ضعیف بکار می‌روند. شدت ساحه مقناطیسی آن به $20\,000 \text{ Oe}$ و 1600 KA/m می‌رسد.

در سیستم‌های مقناطیسی جدا کننده‌ها برای سنگ‌های معدنی مقناطیس ضعیف از انواع ذیل قطب‌های اشتراکی استفاده به عمل می‌آید.

1- قطب مقناطیسی هموار و در مقابل آن قطب مقناطیسی مخالف کروی (شکل فوق a)؛

2- قطب مقناطیسی مقرر و در مقابل آن قطب مخالف کروی (شکل فوق 6 و 8)؛

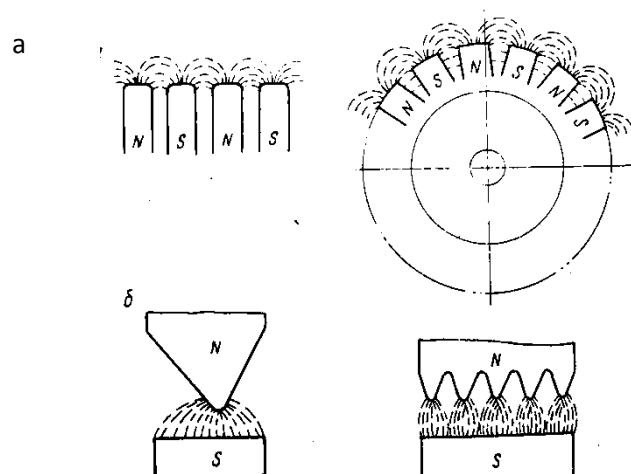
3- قطب مقناطیسی هموار و در مقابل آن قطب چندین دندانه دار (شکل فوق 2، δ)؛

4- قطب مقناطیسی جویه دار و در مقابل آن قطب مقناطیسی دندانه دار (شکل ۸).

جاداکننده‌ای مقناطیسی

تمام جدا کننده‌های مقناطیسی عبارت از ترکیب سیستم مقناطیسی با ساختمان ترانسپورتی برای انتقال جاداگانه محصولات غنی سازی می‌باشد.

نظر به پرنسیپ ایجاد ساحه مقناطیسی، جداکننده‌ها دارای سیستم مقناطیسی باز بوده یعنی زمانیکه انجام‌های قطب‌های مختلف النوع، سطح هموار و یا سطح استوانه‌یی را تشکیل می‌دهند (شکل a) و نیز دارای سیستم مقناطیسی بسته می‌باشند که در آن صورت قطب‌های دندانه دار

انواع سیستم مقناطیسی جدا کننده‌ای مقناطیسی

a- سیستم مقناطیسی باز، 6- سیستم مقناطیسی بسته

همنوع در مقابل قطب های هموار نوع دیگر اخذ موقعیت می نمایند(شکل 6).

سیستم مقناطیسی باز نمی تواند ساحه مقناطیسی شدت بلند را تامین نمایند. لیکن آن ها برای استقرار ساختمان ترانسپورتی بسیار مناسب می باشند. این نوع جدا کننده ها برای غنی سازی سنگ های معنی مقناطیس قوی بکار می روند.

سیستم های مقناطیسی بسته باعث بدست آمدن ساحه مقناطیسی شدت بلند می گردند.

آن ها در جدا کننده ها برای سنگ های معنی مقناطیسی ضعیف بکار می روند. جسامت سنگ های معنی نظر به پارامتر های ساختمانی جدا کننده ها محدود می گردد.

نظر به طریقه انتقال محصولات غنی سازی جدا کننده ها میتوانند استوانه ای، تسمیه ای، دسک مانند، رولیک مانند و غیره باشند. در شکل زیر شیماهای انواع اساسی جدا کننده ها با سیستم مقناطیسی باز نشان داده شده است.

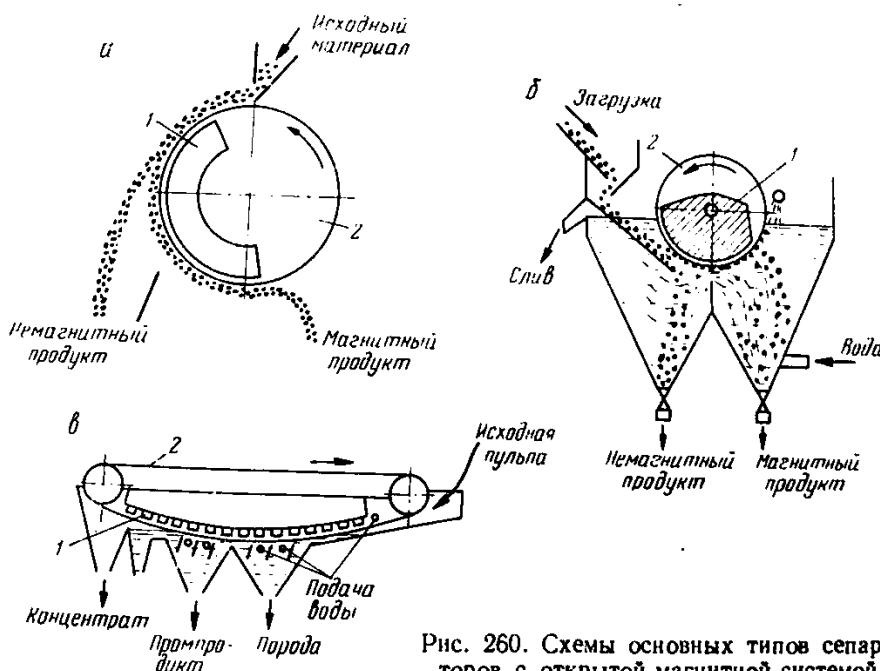

Рис. 260. Схемы основных типов сепараторов с открытой магнитной системой:

شیماهای انواع اساسی جدا کننده ها با سیستم مقناطیسی باز

- a- جدا کننده استوانه ای مقناطیسی برای غنی سازی سنگ های معنی مقناطیس قوی؛ 6 - جدا کننده استوانه ای مقناطیسی برای غنی سازی مواد مرطوب مقناطیس قوی با شدت ساحه مقناطیسی 700 - 1100 Oe؛ 6- جدا کننده استوانه ای مقناطیسی برای غنی سازی مرطوب سنگ های معنی مقناطیس قوی؛ 1- سیستم مقناطیسی غیر متحرک. 2 - ارگان ترانسپورتی متحرک (استوانه از فلز غیر مقناطیسی، تسمه رابری)

بهره دهی جدا کننده استوانه‌یی با قطر 800 mm و طول 900mm هنگام غنی سازی خشک سنگ های معدنی مقناطیس قوی با جسامت سنگ های معدنی 0 - 50 mm به $24 \div 32 \text{ ton/h}$ می‌رسد.

جدا کننده‌های استوانه‌یی برای غنی سازی مرطوب سنگ‌های معدنی مقناطیس قوی با قطر 900 و طول 1000 میلی متر در صورت جسامت سنگ‌های معدنی 6 - 0 mm، بهره دهی 5٪ را تأمین می‌نماید.

جدا کننده مقناطیسی تسمیه‌یی که دارای سیستم مقناطیسی به شکل یوگ مقناطیسی (magnetic yoke) بوده و با داشتن 11 تا 19 قطب که زوقطبین آن بطور متناوب در امتداد مسیر حرکت مدار تکرار می‌شوند برای غنی سازی مرطوب سنگ‌های معدنی مقناطیس قوی و اصلاح سوسپنژیون اکساید آهن مقناطیسی که برای غنی سازی زغال مورد استفاده قرار می‌گیرد، بکار می‌رود. بهره دهی جداکننده در صورت جسامت سنگ معدنی 1 - 0 mm به 25 ton/h می‌رسد.

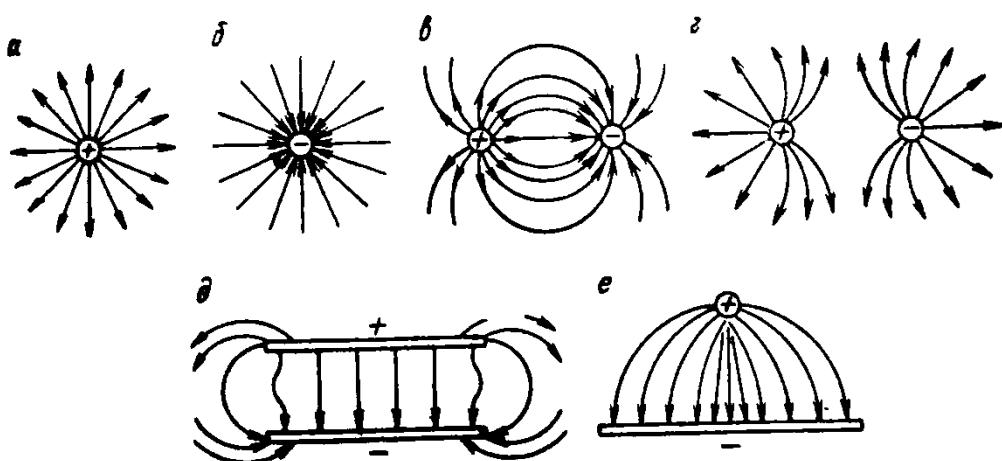
فصل نهم

میتودهای برقی غنی سازی

ساحه برقی و خواص آن: فضای اطراف یک چارج برقی که در آن قوه بالای چارج دیگر وارد می‌شود بنام ساحه برقی یاد می‌گردد. به عبارت دیگر قوه وارد بر واحد چارج مثبت برقی در هر نقطه عبارت از ساحه برقی در آن نقطه است. خطوطی که در امتداد آن جسم در ساحه برقی تغییر مکان می‌نماید بنام خطوط قوه برقی یاد می‌گردند. تراکم سیل خطوط قوه نظر به شدت ساحه برقی مشخص می‌گردد. شدت ساحه برقی E در یک نقطه کمیتی را نامند که مساوی به نسبت قوه‌ی می‌باشد که توسط آن ساحه بالای چارچ مثبت که در نقطه داده شده ساحه قرار دارد عمل نموده بر خود این چارج می‌باشد، یعنی $E = F/Q$

درین جا E - شدت ساحه برقی بوده، F - قوه‌ی است که بالای چارچ عمل می‌نماید و Q - مقدار چارج می‌باشد.

در سیستم SI شدت ساحه برقی به نیوتون بر کولمب (کولن) (N/C) یا ($N/coulomb$) یا (N/C) و یا ولت بر متر (V/m) اندازه می‌شود. در اشکال زیر انواع مختلف ساحات برقی نشان داده شده است.

اشکال متفاوت ساحات برقی

a- چارج نقطوی مثبت؛ b- چارج نقطوی منفی؛ c- دو چارج مختلف‌النوع؛ d- دو چارج همنوع؛
e- بین صفحات چارجدار مختلف‌النوع؛ f- سیم چارج دار و صفحه مختلف‌النوع

در بین قطب های هموار موازی یعنی الکتروودها شکل (۶) خطوط قوه‌بی موازی بوده و ساحه بنام ساحه متجانس یادمی‌گردد. در صورت قطب‌های واحد نقطوی شکل (شکل a و ۶) خطوط قوه نظر به شعاع منشعب گردیده و چون مساحت سطوح کروی متناسب به مربع شعاع زیاد می‌شوند، پس تعداد خطوط قوای که بالای واحد سطح وارد می‌گردد متناسب به مربع فاصله از قطب کاهش می‌یابد. در این حالت ساحه برقی غیرمتجانس نامید می‌شود. ساحه غیر متجانس توسط گرادینت شدت ساحه مشخص می‌گردد.

$$\text{grad } E = \frac{dE}{dx}$$

در اینجا $\text{grad } E$ - گرادینت ساحه برقی بوده، dE - تغییرشده به جهت x در قطعه‌ی مساوی به dx می‌باشد.

واحد گرادینت شدت ساحه برقی در سیستم SI ولت بر متر مرربع می‌باشد (V/m^2).

چارجی را که زره در ساحه برقی اخذ میدارد مساوی به حاصل ضرب قوه برقی و زمانی می‌باشد که در این مدت زمان برق رفت نموده است، یعنی

$$Q = I \cdot t$$

در اینجا Q - چارج برقی می‌باشد که از طریق مقطع عرضی، زرات در زمان t در صورت قوه برقی I انتقال می‌نماید.

واحد چارج برقی در سیستم SI عبارت از کولمب (C) یا کولن می‌باشد.

در ساحه برقی بالای زره چارج دار چهار نوع قوه عمل می‌نماید!

1- قوه کولنی، 2- قوه انعکاس برقی، 3- قوه چسبش اصطکاکی، 4- قوه پوندروموتیف (ponderomotive fors)

قوی کولنی عبارت از قوه عمل متقابل چارج زره Q به کولن و شدت ساحه برقی E به V/m در همان ساحه‌ی که زره قرار دارد می‌باشد.

هنگام تماس ذرات چارج دار با سطح وصل شده به زمین، چارج زره در سطح وصل شده به زمین چارج القایی را ایجاد می‌نماید که نظر به مقدار مساوی بوده اما علامه ان مخالف همیگر می‌باشد. ذرات با گذشت چند لحظه بعد از تماس با سطح وصل شده به زمین یک مقدار چارج خود را از دست داده و چارجی که در آن‌ها باقی می‌ماند بنام چارج باقی مانده یاد گردیده و مقدار آن توسط قابلیت انتقال برقی ذرات و سایر فکتورها معین می‌گردد. در نتیجه‌ی چارج‌های اضافی (باقیمانده)، زره به سطح وصل شده به زمین با قوه‌ی کشن می‌شود که بنام قوه انعکاس برقی یاد می‌گردد.

اساساً قوای انعکاس برقی نیز عبارت از قوای کولنی می‌باشد. ممکن در عملکرد متقابل در اینجا چارج باقی مانده زره اشتراک نموده و توسط این چارج در سطح متصل به زمین چارج القایی ایجاد می‌گردد.

نوع سوم عمل متقابل چارج‌های برقی مربوط به تاثیر قوه چسبش اصطکاکی می‌باشد. هنگام غنی سازی دانه‌های بسیار کوچک مواد، چسبش (adhesion) ذرات کوچک (30 mkm) با یکدیگر و همچنان چسبیدن این ذرات به ذرات بزرگ و به سطوح مختلف وصل شده به زمین به ملاحظه می‌رسد.

علاوه بر این قوه‌ها، به ذرات چارج دار که در ساحه برقی قرار داشته باشد قوه پوندروموتیف عمل می‌نماید. قوه پوندروموتیف عبارت از قوه برقی بوده که مانند کشن میخانیکی بمیان می‌آید. این قوه صرف در ساحه‌ی برقی غیرمتجانس به میان آمده و کمیت آن مربوط به خواص محیط می‌باشد.

اگر قابلیت نفوذ پذیری دی‌الکتریکی ذرات کمتر از محیط باشد در این صورت ذرات توسط قوای پوندروموتیف به جهت کاهش شدت ساحه برقی بیرون می‌شود. اما ذرات با قابلیت نفوذپذیری دی‌الکتریکی بیشتر از محیط به ساحه شدت زیاد تر جذب می‌گردند.

هنگام جدا سازی در جداسازی‌های برقی عموماً از تقاؤت قابلیت هدایت برقی ذرات منزالی، قابلیت نفوذ دی‌الکتریکی، برقدی توسط اصطکاک و چسبش استفاده می‌گردد. سایر خواص برقی ذرات که بر مبنای آن می‌تودها دی‌غذاری شده باشند، بسیار به ندرت مورد استفاده قرار می‌گردند.

نظر به قابلیت هدایت برق، منرال‌ها به سه گروپ ذیل تقسیم می‌شود: هادی برق؛ نمیه هادی برق؛ غیرهادی برق.

منرال‌های هر کدام این گروپ‌ها نظر به اندازه‌ی مقاومت مخصوص مشخص می‌گردند. به منرال‌های هادی برق، منرال‌های ارتباط می‌گیرند که دارای مقاومت مخصوص کمتر از $m \cdot 0M^{10^9}$ بوده و منرال‌های غیرهادی برق دارای مقاومت مخصوص بیشتر از $m \cdot 0M^{10^{12}}$ می‌باشد.

طرق چارج نمودن ذرات منرال‌ها

در بسیاری از میتودهای جدا کردن برقی رول مهم را چارج نمودن (و یا قطبی کردن) ذرات منرال‌ها ایفا می‌نمایند. در اینجا میتودهای را که برای چارج نمودن منرال‌ها توسعه بیشتر کسب نموده اند مورد مطالعه قرار میدهیم.

1- چارج نمودن منراها توسط آیونایزیشن

طریقه چارج نمودن ذرات منرال‌ها در ساحه تخلیه برقی تابنده (corona discharge) توسعه زیاد حاصل نموده است. با خاطر باید داشت که تخلیه برقی تابنده تغییر شکل تخلیه برقی در گاز می‌باشد. اگر دو الکترود به منبع جریان برق وصل می‌شود، پس در صورتی که طاقت این منبع برقی کافی باشد، بین الکتروودها میتوان تخلیه تابنده بی، جرقه‌یی و یا قوس برقی را ایجاد نمود. با وجودی که هر گاز عایق کامل برق می‌باشد، در بین الکتروودها جریان برق ایجاد می‌گردد. علت این حادثه در آیونایزیشن گاز (هوای) که در فاصله بین الکتروودها فرار دارد خلاصه می‌شود که در نتیجه‌ی آن در گاز، منتقله‌های چارج‌های برقی (آیونهای چارجدار و الکترون چارجدار مثبت و یا منفی) به میان می‌آید.

تخلیه تابنده را می‌توان تخریب غیر کامل گاز در بین الکتروودها نامید که با تفاوت از تخریب کامل گاز هنگام تخلیه جرقه‌یی در ساحه نچندان زیاد نزدیک الکترود باریک و یا نوک تیز ایجاد می‌گردد. اگر در دو الکترود که یکی آن دارای شعاع کم اندنا بوده (سیم، تیغه وغیره) و دیگر آن به شکل مستوی و یا استوانه میان خالی باشد یک مقدار تفاوت پوتانسیل داده شود، در این صورت شدت ساحه الکترود اولی به مراتب بلند تر از سایر فضای بین الکتروودها می‌باشد.

در صورت تفاوت بلند پوتانسیل در نزدیک الکترود باریک آیونایزیشن گاز (هو) آغاز می‌گردد. در نزدیکی الکترود باریک همچنان نور بنفش - آبی گاز به ملاحظه رسیده و صدای خاص جرجز شنیده می‌شود که دلالت به تخلیه تابنده می‌نماید.

الکترودی که در نزدیکی آن افروختن گاز ایجاد می‌کردد، بنام الکترود تابنده یاد گردیده و ساحه‌ی روشنایی بخش که در مجاورت الکترود تابنده قرار دارد بنام قشر تابنده یاد می‌گردد.

شدت ساحه برقی و شدت ولتاژی که در آن صورت تخلیه تابنده در گاز صورت می‌گیرد به ترتیب بنام شدت بهرانی یا ابتدائی ساحه برقی و ولتاژ بهرانی نامیده می‌شود.

تخلیه برقی تابنده در گاز عبارت از ساحه برقی بوده که در آن چاچ های حجمی وجود دارد. اگر در ساحه خارجی تخلیه تابنده ذرات منرال‌ها گذاشته شود، پس در آن‌ها آیون‌های چارجدار جذب و روی سطوح زرات می‌چسبند و به این ترتیب ذرات منرال‌ها چارجدار می‌شوند.

2 - برقی ساختن توسط اصطکاک با سطح چارجدار

ماهیت فزیکی حادثه برقی ساختن توسط اصطکاک بر مبنای تصور فزیک معاصر در عبور نمودن چارچهای برقی از یک جسم تماس کننده به دیگر آن در نتیجه تمرکز متفاوت چارچهای در آن‌ها خلاصه می‌شود. برقی کردن دو جسم که در صورت تماس آن‌ها صورت می‌گیرد عبارت از نتیجه تبادله چارچهای کترون‌های خارجی می‌باشد. هر جسم سخت می‌تواند توسط انرژی‌بی مشخص گردد که برای جدا نمودن یک کترون خارجی و انتقال آن در فاصله طولانی به مصرف می‌رسد.

این انرژی بنام کار خارج شدن کترون نامیده شده و به کترون ولت (Electron Volt) یا (E·V) اندازه می‌گردد. در صورت تماس دو هادی مختلف‌النوع در سرحد تماس آن‌ها برای هر جوره هادی‌ها تفاوت پوتانسیل بخصوص ایجاد می‌گردد که بنام تفاوت پوتانسیل کنتکتی (تماسی) یاد می‌گردد. در بین هادی‌ها سیلان(جریان) کترون‌ها تا زمانی ایجاد می‌گردد که تعادل پوتانسیل‌های هادی‌های تماسی انجام پزیرد.

به این ترتیب برقی ساختن اجسام هنگام اصطکاک در نتیجه تفاوت پوتانسیل کنتکتی اجسام تماس کننده ایجاد می‌گردد. اصطکاک، پروسه برقی ساختن را مساعدت نموده و به صورت متواتر تماس ضيق نقاط مختلف سطح جسم را تامین می‌نماید.

علامه چارج که توسط اجسام هنگام اصطکاک یکی با دیگر گرفته می‌شود نظر به علامه کار خروج الکترون‌های این اجسام قرار ذیل دریافت می‌گردد: هنگام اندازه زیاد نسبی کار خروج، الکترون‌ها گرفته شده و جسم دارای چارچ منفی می‌شود و در صورت قیمت کم کار، الکترون از دست رفته و جسم دارای چارج مثبت می‌شود.

روی علامه و اندازه‌ی چارچ‌های منزال‌های اصطکاکی فکتورهای زیاد (وضعیت سطح، موجودیت مخلوطات، طریقه اصطکاک، شرایط خارجی) تأثیر دارند که نه فقط باعث تغییر کمیت مقداری بلکه باعث تغییر علامه چارج عین منزال نیز می‌گردد.

برقی ساختن ذرات منزالی می‌تواند همچنان در نتیجه تماس این جسم با الکترود چارجدار صورت گیرد. در صورت تماس ذرات دارای قابلیت هدایت برقی مختلف با الکترود چارجدار، آنها چارچ‌های مختلف را نظر به مقدار اخذ میدارند. منزال‌های که دارای قابلیت هدایت برقی نسبتاً زیاد می‌باشند بعد از چند لحظه عین چارچ‌های الکترود را به خود گرفته و از آن دفع می‌گردند و در عین زمان ذرات عایق برق به الکترود چسبیده، باقی می‌مانند. روش و برخورد متفاوت هادی‌های برقی و عایق‌های برقی روی چارچ نمودن سطوح به منظور جدا نمودن در ساحه برقی مورد استفاده وسیع دارند.

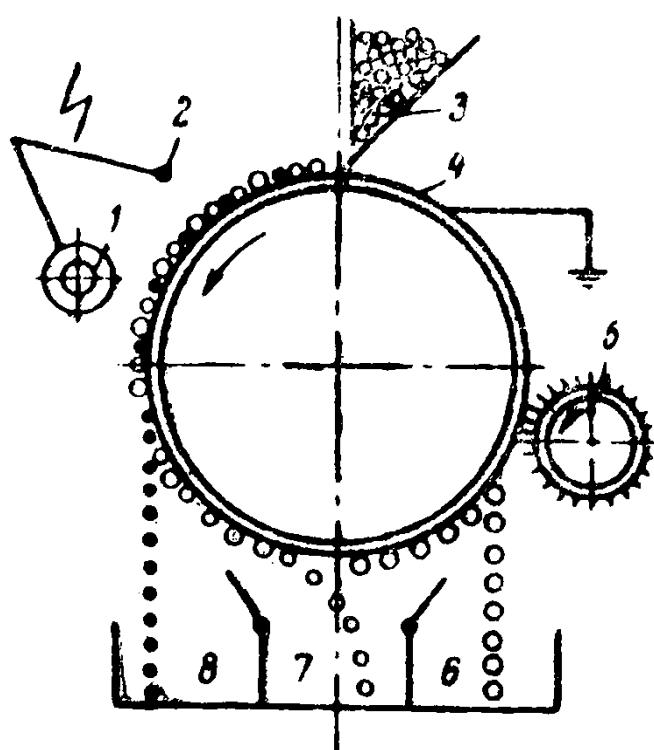
پروسه جدا کردن ذرات منزالی

درجدا کننده‌های برقی

پروسه جدا کردن ذرات منزالی را در جاکننده استوانه‌ی چارچ کننده الکتروستاتیکی مورد مطالعه قرارمیدهیم طوری که زون کاری آن در شکل زیر نشان داده شده است.

مخلوط ذرات منزالی از بونکر (3) روی الکترود پذیرنده دورانی (4) رسیده که ذرات را به زون عملکرد الکترود منحرف کننده (1) و چارچ کننده (2) انتقال می‌دهد. در این زون تمام ذرات چارچ برقی را به خود گرفته و نظر به علامه با پوتانسیل الکترود چارچ کننده یکسان بوده و در نتیجه‌ی عمل مقابل قوه‌های برقی به الکترود پذیرنده وصل شده به زمین جذب می‌گردد. روش بعدی ذرات نظر به درجه قابلیت هدایت جریان برقی معین می‌گردد. ذرات هادی برق به

زودی چارج های خود را به الکترود دورانی داده و توسط قوه فرار از مرکز از سطح استوانه به بوتکر (8) می‌افتد. ذراتی که قابلیت هدایت برقی کمتر دارند به کندی چارج

شیمای پرسپیکی جداکننده استوانه یی چارج کننده - الکتروستاتیکی

های خود را روی استوانه از دست داده و مدت بیشتر روی استوانه نگهداری شده و به سمت مخالف زون عملکرد الکترود چارج کننده انتقال می‌نمایند که یک قسمت ذرات دیس‌چارج شده از استوانه به بونکر (6) پایین افتاده و قسمت دیگر آن توسط برس (5) از روی استوانه پاک شده و به همین بونکر (6) پائین می‌افتد. ذرات با قابلیت هدایت جریان برق متوسط از ذرات عایق برق زودتر دیس چارج شده و از استوانه دورانی به بوتکر (7) می‌افتد.

پروسه فوق‌الذکر جداکردن ذرات منRALها نظر به قابلیت هدایت برقی در ماهیت، تیورتیکی بوده و عملاً نقض می‌گردد، زیرا چارج نمودن و دیس‌چارج نمودن ذرات منRALها در جریان مواد چندین قشره صورت می‌گیرد، یعنی شرایط برای تمام منRALها پکسان نیست.

از این لحاظ در هر سه محصول بدست آمده ذرات می‌توانند دارای قابلیت هدایت جریان برقی مختلف باشند که باعث آلوده شدن محصولات و پائین آمدن کیفیت آن‌ها می‌گردد.

تا آکنون پروسه جدا کردن ذرات را نظر به قابلیت هدایت برقی بدون در نظر داشت تاثیر الکترود انحرافی (1) مورد بررسی قرار دادیم. موجودیت الکترود انحرافی در زون کاری جداکننده که دارای عین پوتانسیل نظر به الکترود چارج کننده می‌باشد باعث ایجاد ساحه برقی می‌باشد. الکتروستاتیکی شدت بلند می‌گردد که موازی با ساحه تخالیه برقی می‌باشد.

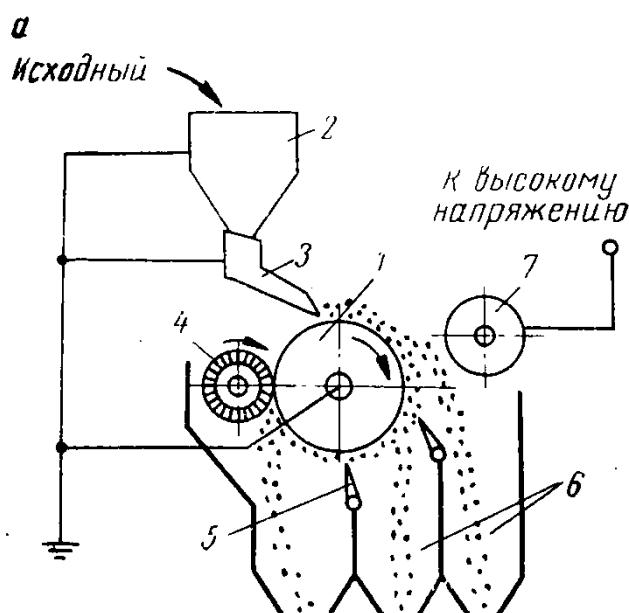
رول الکترود انحرافی قرار ذیل توضیح می‌گردد: چون ذراتی که توسط استوانه به زون عملکرد ساحه الکتروستاتیکی رسانیده می‌شوند دارای چارج باقی مانده همنوع نظر به علامه با الکترود انحرافی بوده و در نتیجه این ذرات با شدت بیشتر توسط قوه های برقی دفع کننده این ساحه به سطح استوانه فشار داده می‌شوند، زیرا ساحه برقی الکتروستاتیکی تخالیه چارج های ذرات را به الکترود پذیرنده‌ی آرت به زمین مساعدت می‌نماید. تاثیر ساحه الکتروستاتیکی مانند شتاب دهنده خاص دیس چارج کننده ذرات، مربوط به قابلیت هدایت برقی آن ها می‌باشد. اگر ذرات دارای قابلیت هدایت جریان برق کافی باشد پس قوه برقی ساحه‌ی ستاتیکی افزایش سرعت تخالیه چارج های باقی مانده و جداساختن زودتر ذرات را از سطح استوانه مساعدت می‌نماید. در حالت قابلیت هدایت جریان برقی خراب ذرات، تخالیه چارج های باقیمانده از آن بسیار به کندی عبور نموده و ساحه‌ی برقی ذرات را به استوانه بیشتر فشار می‌دهد. بدین ترتیب مساعدت جدا کردن ذرات هادی و غیرهادی ساحه الکتروستاتیکی فکتور بسیار مهم تقویت و ثمربخشی پروسه جدا کردن برقی در جدا کننده‌های استوانه‌ی الکتروستاتیکی محسوب می‌گردد.

جداکننده‌های برقی

در اشکال زیر شیماهای انواع اساسی جداکننده های برقی نشان داده شده است.

در جداکننده‌های الکتروستاتیکی مواد اولیه به استوانه دورانی که یکی از الکترودهای سیستم برقی بحساب می‌ردد. ذرات مواد حین عبور از ساحه برقی بین الکترود ها چاچ دار گردیده و در ادامه‌ی حرکت ذرات هادی برق به آسانی چارج خود را از دست داده و به آسانی از استوانه دور می‌شوند. ذرات منوال‌های عایق برق در استوانه نگهداری شده و توسط برس از آن جدا می‌شود. ذراتی که قابلیت متوسط هدایت برق را دارا می‌باشند به استوانه چسبیده اما مسیر حرکت آن‌ها در نتیجه‌ی تاسیر قوای کولنی تغییر می‌نمایند.

این نوع جداکننده های صنعتی قاعدهاً دارای چندین کاسکاد می باشد که امکان پاک سازی چندین مرتبه بی را در یک آله مسیر ساخته و موثریت غنی سازی را افزایش می دهد. در چنین جداکننده ها استوانه ها با قطر 300-400 mm و طول تا 2m مورد استفاده قرار می گیرند.

شیمای جداکننده الکتروستاتیکی

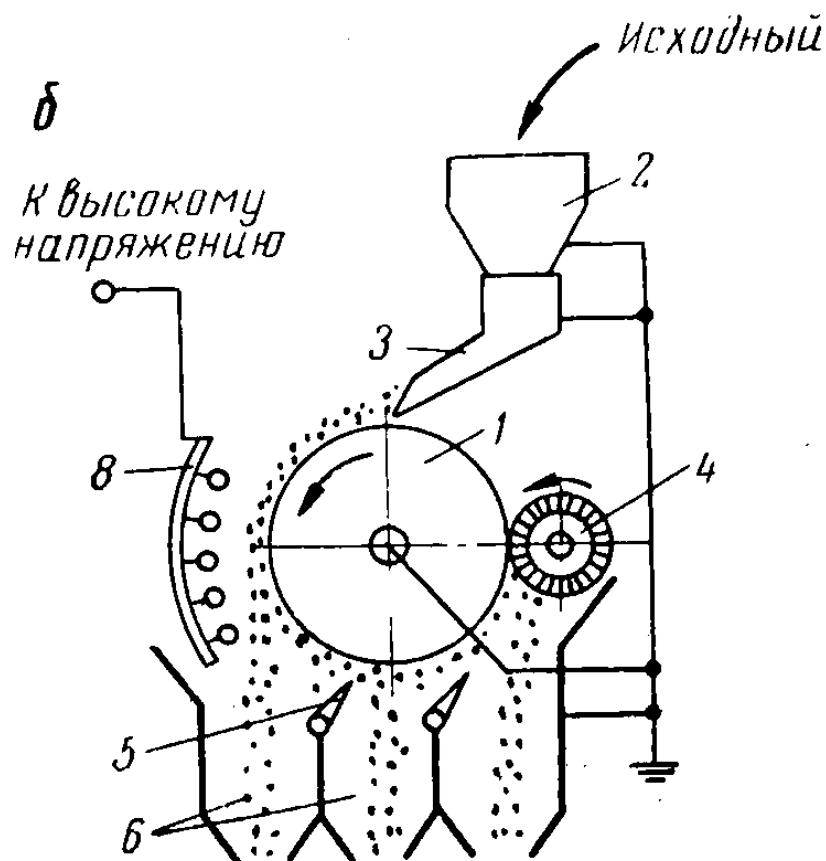
- استوانه اتصال به زمین؛ 2- بونکر با تغذیه کننده؛ 3- ناوہ؛ 4- برس برای جدا نمودن ذرات از استوانه
- سپر جداکننده دور خورنده؛ 6- بونکر پذیرش؛ 7- الکترود مخالف.

در جداکننده های برقی آیونایزیشنی مواد اولیه به استوانه دورانی وصل شده به زمین که در یک دقیقه از 30 تا 60 دور را انجام میدهد می رسد.

چارج نمودن ذرات منوالها توسط برق در نتیجه هی جریان آیون های هوا که روی الکترود استوانه بی دورانی فروبرنده حرکت می نماید صورت می گرد. تا زمانی که ذره در ساحه تخلیه آیونایزیشنی قرار داشته باشد، چارج گرفتن و چارج دادن به استوانه صورت می گیرد. پروسه بعدی همچنان مانند جداکننده الکتروستاتیکی صورت می گردد. جداکننده آیونایزیشنی صنعتی متشكل از سه و بیشتر از سه کاسکادهای مسلسل با استوانه ها بوده که قطر هر استوانه از 300 تا 400 میلی متر می رسد. این جداکننده با استفاده از جریان ثابت با ولتاژ $65KV \div 50$ کار می نماید. مصرف مجموعی انرژی برقی در فی تن محصول آماده شده به $1.5 Kw.h$ میرسد.

قاعدتاً جدا کردن برقی، پاک کاری چندین مرتبه‌ی محصولات وسطی را مطالبه نموده و بهره دهی جدا کننده نسبتاً کم می‌باشد.

کاربرد جدا کننده برقی در حالتی از نگاه اقتصادی موثرمی‌باشد که در نتیجه‌ی غنی سازی افزایش بسیار زیاد ارزش محصول نهایی میسر گردد. پرسه جداکردن برقی بخصوص هنگام جدا کردن کنسنترات‌های چندین عنصره که قابلیت خوب غنی سازی را دارا باشند مفید می‌باشد. در شکل زیر شیمای جداکننده برقی آیونایزیشنی نشان داده شده است.

شیمای جدا کننده برقی آیونایزیشنی

- 1- استوانه اتصال به زمین؛ -2- بونکر با تغذیه کنند؛ -3- ناوه؛ -4- برس برای جدا نمودن ذرات
- 5- سپر جداکنند دور خورنده؛ -6- بونکر پذیرش؛ -8- سیستم چارج کننده.

فصل دهم

نمونه برداری، کنترول و تنظیم پروسه‌های

تکنالوژی غنی سازی

۱ - نمونه برداری، ثبت و راجستر در فابریکه‌های غنی سازی

فابریکه‌های غنی سازی عصری عبارت از صنایع مغایق می‌باشد که پروسه تکنالوژی آن باید به صورت سیستماتیک کنترول شود. برای این منظور تدبیر زیادی وجود دارد که پیشبرد پروسه تکنالوژی را در رژیم مناسب مساعدت نموده و باعث ارزیابی نتائج فعالیت تولیدی فابریکات غنی سازی می‌گردد.

جای خاص را در بین این تدبیر نمونه برداری سنگ‌های معدنی اولیه و محصولات غنی سازی به خود اختصاص داده که تحت آن انتخاب، آماده کردن و تحقیق نمونه دانسته می‌شود.

نمونه عبارت از کتله مواد را نامند که به منظور تحقیق و بررسی یکی از خواص آن انتخاب می‌گردد. در فابریکات غنی سازی نمونه‌ها برای تعیین ترکیب دانه بندی، منزالی و کیمیاوی محصولات، رطوبت مواد، کثافت، pH خمیره و سایر اهداف انتخاب می‌گردد.

نمونه‌ها به صورت سیستماتیک برای تعیین مقدار فلز در سنگ معدنی اولیه، کنسنترات قابل فروش و فضولات اتوالی، کثافت خمیره در تصنیف کننده‌ها و هایدروسیکلون‌ها، فلویت خمیره، ترکیب دانه بندی سنگ معدنی خرد و ریزه شده، مقدار مواد سخت در لوش تغییظ کننده انتخاب می‌گردد.

به صورت متواتر نمونه‌ها برای کنترول فعالیت ماشین‌های غنی کننده و سایر پروسه‌های شیماهی تکنالوژی انتخاب می‌گردد.

مطلوبات اساسی که به نمونه ارائه می‌گردد عبارت از انعکاس اعظمی همان خواص مواد می‌باشد که برای تحقیق و بررسی انتخاب گردیده است، یعنی نمونه باید معروف (شناساننده) باشد.

شناسایی نمونه در نتیجه اوسط سازی دقیق ترکیب تامین گردیده که بر مبنای مخلوط

نمودن ذرات جداگانه نمونه که از قسمت‌های مختلف کتله کنترولی و یا از جریان بلاوشه مواد که بعد از مدت زمان معین گرفته می‌شود، میسر می‌گردد.

کتله اصغری نمونه عمومی که متشکل از نمونه‌های بخصوص می‌باشد مربوط به وظیفه نمونه، جسامت توتله‌های اعظمی در محصول نمونه‌ی برداشته شده، مقدار و یکنواخت بودن تقسیمات اجزای دریافت شونده در محصول و اندازه مجاز اشتباه در نمونه برداری می‌باشد.

هر قدر توتله‌های نمونه مواد بزرگتر باشد به همان اندازه باید کتله نمونه بیشتر باشد. ارتباط کتله نمونه نظر به اندازه‌های سنگ معدنی توسط فورمول ذیل افاده می‌گردد.

$$Q = kd^2$$

در اینجا Q - کتله نمونه به Kg ، d - قطر توتله اعظمی به mm ، k - ضریبی است که مربوط به مقدار اجزای قیمتی در سنگ معدنی، جسامت و یکنواخت بودن انتشار آن می‌باشد.

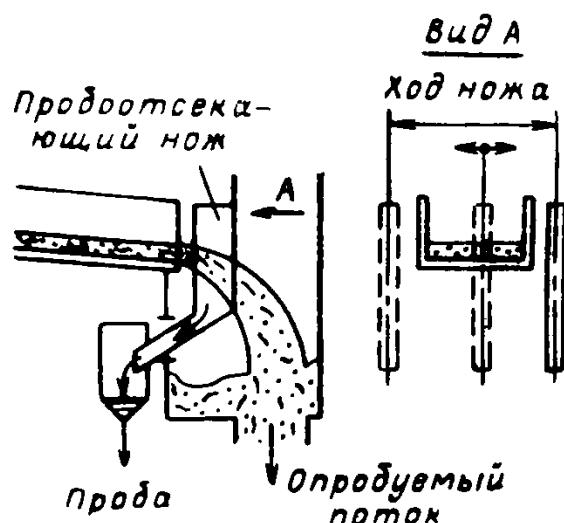
نظر به خواص انتشار منوال‌های مفید، ضریب k برای سنگ‌های معدنی فلزات رنگه و نادره در محدوده $1.0 - 0.05$ تغییر می‌نماید.

محصولات به طریقه‌های مختلف نمونه برداری می‌شوند. محصولات غیر متحرک (در بونکرها، تحويل خانه‌ها، انبارها، واگون‌ها) عمدتاً به طریقه دستی نمونه برداری می‌شوند. انتخاب نمونه از محصولاتی که در داخل فابریکه توسط انواع مختلف میکانیزم‌های ترانسپورتی تغییر مکان نموده و یا در نل‌ها و ناوه‌ها حرکت می‌نمایند قاعده‌ای میکانیزه و اتوماتیزه شده اند.

از محصولات غیر متحرک که جابجا قرار دارند نمونه‌ها توسط گیچ‌ها، شورف‌ها و سوراخ‌ها انتخاب می‌گردند و محصولاتی که به صورت بلاوشه حرکت می‌نمایند (در کنویرهای تسمیبی، در ناوه‌ها و نل‌ها) توسط نمونه بردار انتخاب می‌گردد که پرسنیب کار آن اکثر بر مبنای مقطع عرضی پریودیک جریان مواد استوار می‌باشد. در شکل زیر شیمای انتخاب نمونه از جریان خمیره (لوش) نشان داده شده است. تیغه نمونه جدا کننده (ناوه بیرون برنده) جریان مواد را هنگام افتادن خمیره بین ناوه‌ها قطع می‌نماید. حرکه قطع کننده دارای میکانیزم توقفی می‌باشد که بعد از مدت زمان معینه، تیغه نمونه جدا کننده را به حرکت می‌آورد.

نمونه انتخاب شده معمولاً دارای کتله بسیار زیاد نظر به ضرورت انجام بررسی می‌باشد. طور مثال برای بررسی کیمیاگری، نمونه باید دارای کتله نزدیک به $100g$ باشد. اما زمانی که از مواد نمونه گرفته می‌شود کتله آن به چندین کیلوگرام و حتی ۱ تن می‌رسد.

از این لحاظ نمونه گرفته شده تحت عملیاتی قرار می‌گیرد که شامل چندین مرحله شکستن، پودر کردن، اولی مخلوط کردن و کاهش آن می‌گردد. شرط بسیار مهم که باید جداً هنگام کاهش کتله نمونه الی بررسی مورد ضرورت رعایت گردد، عبارت از نگهداری قابلیت نمایانگری

شیمای انتخاب نمونه از جریان لوش(خمیره)

نمونه می‌باشد. این کار در نتیجه انتقال دقیق نمونه و تقسیمات آن به قسمت‌ها که نظر به ترکیب و خواص نمونه اولی مقاوت نباشد، میسر می‌گردد.

یکی از اهداف بسیار مهم نمونه گیری عبارت از ایجاد بیلانس فلزات می‌باشد که نظر به سطح تختیکی فعالیت فابریکه غنی سازی مشخص می‌گردد. به کمک بیلانس فلزات محاسبه شاخص‌های کمی و کیفی فعالیت فابریکه در مدت زمان معین (تایم، شبانه روز، هفته وار، ماه، ربع و سال) انجام می‌پذیرد. این موضوع تقسیمات فلز را که وارد فابریکه می‌گردد در سنگ معدنی اولیه نظر به محصولات غنی سازی نشان داده و باعث استخراج فلز در کنترولات می‌گردد.

کنترول و تنظیم پروسه های تکنالوژی

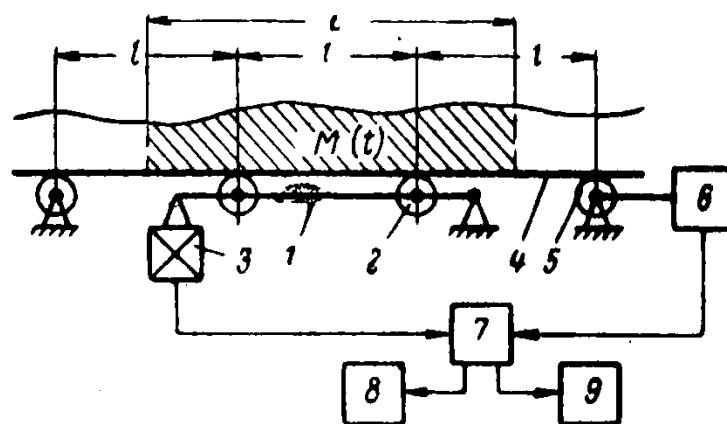
هدف اتوماتیزیشن پروسه های تکنالوژی عبارت از افزایش بهره دهی تجهیزات، بلند رفتن کیفیت کنسنترات، کاهش ضایعات اجزای مفید، کاهش تعداد پرسونل خدماتی، بهتر شدن شرایط و افزایش بیخطری کار می باشد.

عنصر مهم اداره اتوماتیکی عبارت از کنترول اتوماتیکی می باشد، زیرا برای پیشبرد هر پروسه تکنالوژی در قدم اول داشتن اطلاعات و جریان اطلاعات ضروری می باشد. پارامتر های کنترولی پروسه های غنی سازی به پارامتر های برقی (جریان برق، ولتاژ) و تکنالوژیکی (حرارت، مصرف فلز، سطح و کثافت خمیره و غیره) منقسم می گردند.

این پارامترها به کمک افزارهای کنترول می گردند که نشان داد آنها باعث نظارت سیستماتیک از جریان پروسه تکنالوژی و تنظیم به وقت و زمان آن می گردد.

وسایل برای اندازه گیری مصرف مواد پاشان

برای کنترول مصرف مواد پاشان از ترازو های کنویری استفاده بعمل می آید که پرسنیب کار آن بر مبنای وزن نمودن قسمت از تسمه کنویر که در آن مواد قرار دارد استوار می باشد.

شیمای ترازو های کنویری تسمه بی

ساختمان باربرداری ترازو به شکل چوکات 1 طوری که در رسم فوق نشان داده شده است با نصب رولیک 2 در آن ساخته شده که یک طرف چوکات طور چپراستی وصل گردیده و طرف دیگر آن با اندازه کننده تبدیل کننده 3 ارتباط دارد. تسمه 4 کنویر روی رولیک 5 تغییر مکان نموده و در رولیک چوکات در قسمت کاری خود با طول L اتکا می‌نماید. بار روی یک متر تسمه کنویر از رابطه ذیل دریافت می‌گردد.

$$g(t) = \frac{M(t)}{L}$$

در اینجا $M(t)$ – کتله مواد میباشد که در قسمت کاری قرار دارد.

با یکی از رولیک‌های 5، داتچیک (نشان دهنده) 6 سرعت تسمه ارتباط دارد. سگنال‌ها در داتچیک 6 و مبدل کننده اندازه گیری 3 به ساختمان محاسبه 7 رسیده و سپس به وسائل دومی 8 و 9 بهره دهی لحظی و مجموعی می‌رسد. بهره دهی لحظی در نتیجه حاصل ضرب $g(t)$ در سرعت تسمه $v(t)$ دریافت می‌گردد یعنی

$$Q(t) = kg(t) \cdot v(t)$$

در اینجا k – ضریب ثابت بوده که نسبت انتقالی سیستم وزنی را در نظر می‌گیرد.

در صورت وزن نمودن بلاوقفه، کتله مجموعی مواد که از طریق ترازو می‌گزند با انتیگرال گیری بهره دهی لحظی $Q(t)$ نظر به زمان t دریافت می‌گردد.

$$Q = \int_{t_1}^{t_2} Q(t) dt$$

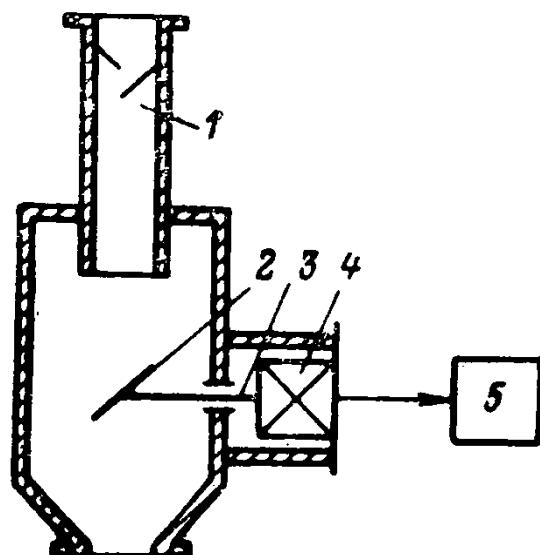
در اینجا $t_1 - t_2$ – انتروال زمان بوده که نظر به آن بهره دهی دریافت می‌گردد.

در بعضی از ساختمان‌های ترازو (وزن سنج تسمیه‌ی) بخش کاری بشکل کنویر مستقل کوتاه ساخته می‌شود که در چوکات وزن پذیر نصب می‌گردد.

در صنایع کشور روسیه ترازوی کنویری و اندازه کننده تسمیه‌ی با بهره دهی -0.3 و با دقت وزن کردن $\pm 0.5 \pm 0.2\%$ تولید می‌گردد.

پرنسیب کار اندازه کننده برای مواد پاشان در رسم زیر نشان داده شده است که بر مبنای موجودیت ارتباط بین مصرف مواد نظر به وزن ($Q(t)$) و فشاری (قوه) که عنصر حسی در نتیجه‌ی افتادن جریان مواد از ارتفاع ثابت ($P(t)$) متحمل می‌شود، اساس گذاری شده است، یعنی

$$Q(t) = f[p(t)]$$

شیمای وزن سنج برای مواد پاشان

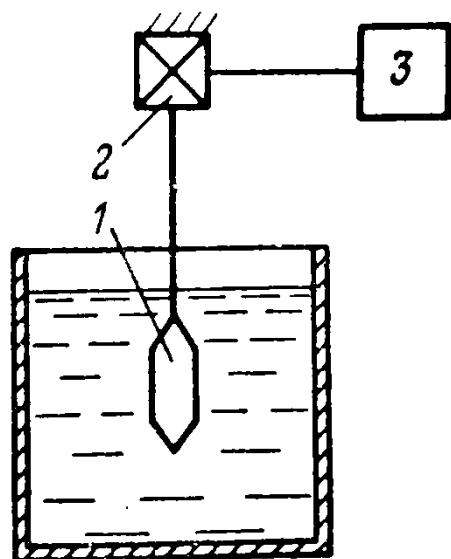
جریان مواد با عبور از طریق ساختمان 1 که برای خنثی سازی انرژی حرکی جریان این مواد اختصاص یافته است بالای میدانچه مایل 2 پذیرش بار می‌افتد. میدانچه پذیرش 2 بار به کمک دسته 3 به اندازه سنج تبدیل کننده 4 محکم گردیده که به آله دومی 5 وصل می‌باشد.

وزن سنج مذکور دقیقاً $\pm 2.5\%$ را تامین نموده و می‌تواند برای اندازه گیری مصرف مواد پاشان با درجه حرارت 250°C مورد استفاده قرار گیرد.

وسایل برای اندازه گیری کثافت خمیره

وسایل برای اندازه گیری کثافت خمیره (کثافت سنج) نظر به پرنسیپ کار به گروه‌های ذیل منقسم می‌شوند: وسایل شناور، وزنی، هایdro ستاتیکی و رادیو اکتیفی.

شیمای کثافت سنج با شناور غرقی در شکل زیر نشان داده شده است.

شیمای کثافت سنج با شناور غرقی

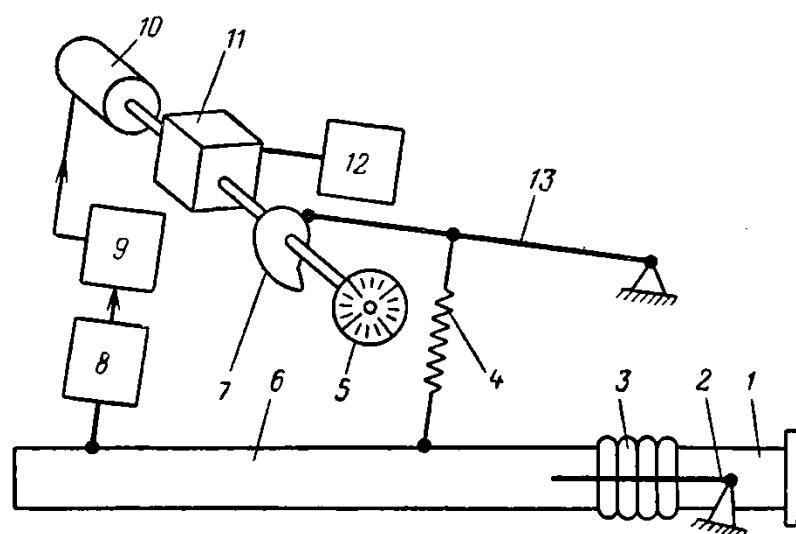
شناور 1 با مبدل کننده اندازه کننده 2 ارتباط سینماتیکی داشته که سگنال خروجی به آله دومی 3 داده می‌شود. قوه بیرون کننده P که بالای شناور عمل می‌کند مربوط به حجم V شناور و کثافت ρ خمیره می‌باشد یعنی

$$P = V\rho g$$

در اینجا g – تعجیل سقوط آزاد می‌باشد.

نشان دهنده آله دومی به $\frac{kg}{m^3}$ و یا $\frac{g}{L}$ درجه بندی می‌شود. کثافت سنج شناور دقت را تا $\pm 0.5\%$ تأمین می‌نماید.

پرنسیب کار کثافت سنج وزنی بر مبنای وزن نمودن بلاوققه حجم ثابت خمیره که در نل جریان می‌نماید اساس گذاری شده است. در رسم زیر شیمای داتچیک (اندیکاتور) جبران کننده کثافت سنج نشان داده شده است.

شیمای داتچیک (اندیکاتور) جبران کننده کثافت سنج وزنی

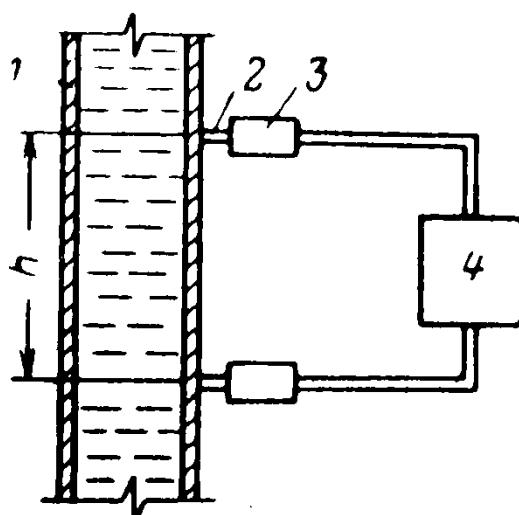
جريان خمیره از نل 1 به نل 6 داده می شود که بین هم به کمک پیپ انحنا پذیر 3 وصل گردیده و از اینجا به محل ریزش انتقال می یابد. نل 6 به اسپرنگ 4 آویزان گردیده و به چپراست 2 محکم شده است. در صورت تغییر کثافت خمیره، نل 6 از موقعیت صفری خویش منحرف می گردد. این انحراف توسط داتچیک تغییر مکان 8 پذیرفته می شود. سگنال خروجی داتچیک تغییر مکان به تقویه کننده 9 داده می شود که توسط موتور برقی ریورسی 10 اداره می گردد. موتور برقی از طریق ریدوکتور 11 اندازه سنج 7، راد 13 را تا زمانی حرکت می دهد که نل 6 به حالت اولی بر نگشته و در خروجی داتچیک تغییر مکان 8 سگنال انحراف بیلانس ناپدید نگردد. در این صورت نشان دهنده دور خورنده 5 و عناصر حسی داتچیک های فاصله می نشان دهنده موقعیتی را به خود می گیرند که اندازه جدید کثافت را مطابقت نماید. علاوه بر آن زاویه دوران نشان دهنده (шкала) می تواند به سگنال برقی و یا پنوماتیکی مبدل گردیده و به آله تنظیم کننده 12 داده شود.

در کثافت سنج هایdroستاتیکی در مورد کثافت نظر به فشار ستون مایع P با ارتفاع ثابت

h قضاوت می گردد، یعنی

$$P = \rho h g$$

زیرا فشار ستون مایع می‌تواند مستقیماً اندازه گردد (رسم زیر ملاحظه گردد) و یا با پف نمودن هوا از طریق مایع این کار انجام می‌پذیرد.

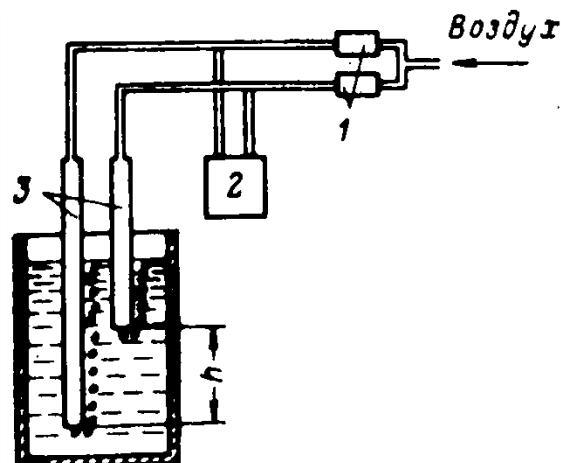

شیمای کثافت سنج هایدروستاتیکی با اندازه نمودن مستقیم فشار ستون مایع

در حالت اولی شکل فوق آن قسمت نل 1 که در آن فشار سنج 2 نصب می‌گردد عمودی انتخاب می‌شود. داتچیک (اندیکاتور) سقوط فشار (مانومتر تفاوت فشار) 4 به فشار سنج از طریق ساختمان تنظیم کننده 3 وصل می‌گردد که مانع افتادن ذرات سخت به مانومتر تفاوت فشار می‌گردد.

کثافت سنج نوع دوم (شکل زیر) در حالاتی به کار می‌رود که خمیره زیر فشار اتموسfer قرار داشته باشد. هوای فشرده از طریق ساختمان 1 که مصرف ثابت هوا را تأمین می‌نماید به دو نل فشاری 3 که در اعمق مختلف پائین گردیده اند داده می‌شود. به نل فشاری، مانومتر تفاوت فشار 2 وصل می‌گردد. تفاوت فشار که توسط آن اندازه می‌گردد مستقیماً متناسب به کثافت خمیره می‌باشد، زیرا فشار ستون مایع که توسط حباب‌های هوای رفع می‌گردد مربوط به کثافت خمیره و عمق فرورفتن نل فشاری می‌باشد. موجودیت دونل تاثیر اهتزاز سطح خمیره را روی نشان دهنده آله ازبین می‌برد.

دقت کثافت سنج هایدروستاتیکی مساوی است به $(0.1 \div 4\%)$

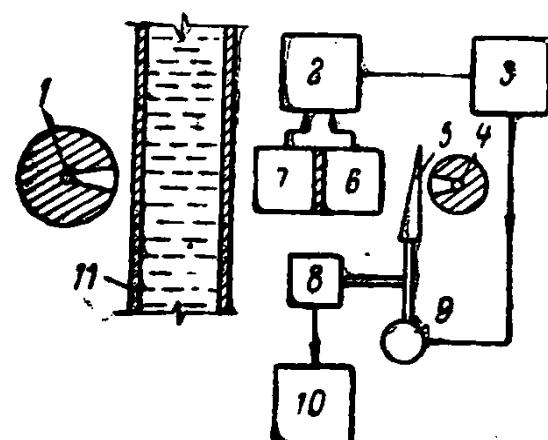

شیمای کثافت سنج هایدروستاتیکی با هوا دهی

فعالیت کثافت سنج های رادیو اکتیفی بر مبنای قانون ضعیف شدن شعاع گاما - کوانتمتر حین عبور از طریق قشر خمیره اساس گذاری شده است.

شیمای پرنسپی کثافت سنج رادیو اکتیفی تلافی کننده در رسم زیر نشان داده شده است.

جریان گاما - کوانتمومی از منبع اساسی 1 با عبور از جدار نل 11 و محیط کنترولی به گیرنده 7 می‌افتد. تابش از منبع تلافی کننده 4 که برای افزایش دقیقت اندازه گیری کثافت اختصاص یافته است از طریق تیغه (клиنه) تلافی کننده 5 به گیرنده (آخذه) 6 می‌افتد. در صورت تغییر کثافت خمیره شدت تابش که توسط گیرنده 7 درک می‌گردد تغییر نموده و در خروج شیمای اندازه گیری 2 سگمال انحراف تعادل به میان می‌آید.

شیمای پرنسپی کثافت سنج رادیو اکتیفی

سگنال قوی شده که توسط تقویه کننده الکترونی 3 تقویه گردیده است به موتور ریورسی 9 داده می‌شود. موتور برقی تیغه تلافی کننده 5 را تازمانی حرکت می‌دهد که جذب تابش گاما توسط آن با جذب در محیط کنترول شونده مقایسه نگردیده و سیگنال انحراف (سیگنال غیر متعادل) از بین نرود. ارتباط سینماتیکی داتچیک انتقال دهنده فاصله بی نشان دهنده 8 با تیغه در آله دومی 10 انجام می‌پذیرد.

اشتباه اندازه گیری کثافت سنج رادیو اکتفی به $5 \pm 2\%$ می‌رسد.

وسایل برای اندازه گیری مصرف خمیره

هنگام کنترول مصرف خمیره که در نل انتقال می‌یابد کمیت فزیکی ای اندازه می‌گردد که مربوط به سرعت متوسط جریان خمیره می‌باشد. مصرف مجموعی خمیره نظر به رابطه ذیل دریافت می‌گردد.

$$Q = S \cdot v$$

در اینجا S – مقطع عرضی نل و v – سرعت متوسط جریان خمیره می‌باشد.

صرف خمیره نظر به کتله مساوی است

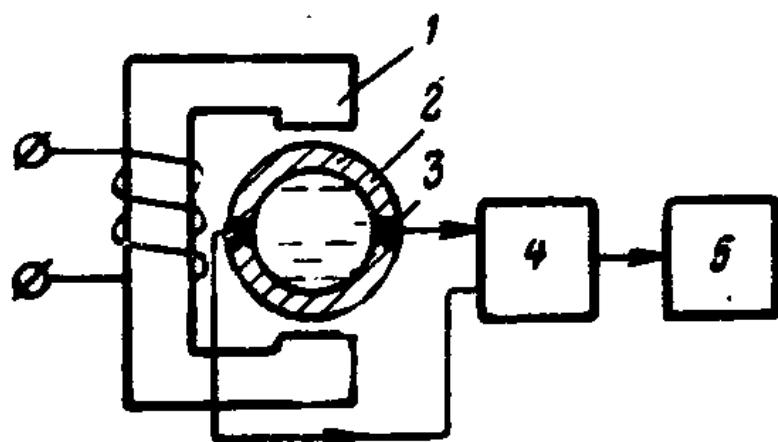
$$G = Q \cdot \rho$$

در اینجا ρ – کثافت خمیره می‌باشد. مصرف خمیره توسط مصرف سنج‌های ذیل اندازه می‌گردد: مصرف سنج القایی، مصرف سنج جریانی و مصرف سنج سطح متغیر.

صرف سنج القایی خمیره (شکل زیر) مصرف مایع را نظر به اندازه نیروی محرکه برقی E اندازه می‌نماید که در جریان مایعی قرار می‌گیرد که در ساحه مقناطیسی جریان نموده و جهت آن عمود به محور نل می‌باشد، یعنی

$$E = Bdv$$

در اینجا B – اندکشن ساحه مقناطیسی؛ d - قطر نل؛ v - سرعت متوسط خمیره نظر به مقطع نل می‌باشد

شیمای مصرف سنج اندازه خمیره

مصرف سنج اندازه گیری مصرف خمیره با قابلیت هدایت برقی نه کمتر از

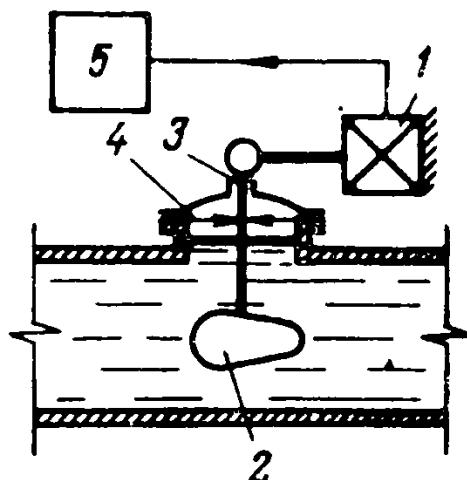
$$10^{-2} \text{ M}^{-1} \cdot \text{بکار می‌رود}$$

ساحه مقناطیسی داخل قسمت 2 نل شکل فوق که از مواد غیر مقناطیسی ساخته شده و توسط عایق برقی پوشانیده شده است به وسیله مقناطیس برقی 1 ایجاد می‌گردد. نیروی حرکه برقی که در مایع به میان می‌آید از الکترود های 3 بیرون شده و به تقویه کننده 4 داده می‌شود با آله دومی 5 ارتباط دارد. اشتباہ مصرف سنج اندازه % (1-1.6) $\pm$ می‌باشد.

پرنسیب کار مصرف سنج جریانی بر مبنای اندازه گیری قوه P اساس گذاری شده است که بالای جسمی که در جریان مایع قرار دارد عمل می‌نماید، یعنی

$$P = K \cdot S \frac{v^2}{2} \rho$$

در اینجا K – ضریب ضایعات نپور؛ S – مقطع هایdro دینامیکی جسم؛ v – سرعت جریان خمیره؛ ρ – کثافت خمیره می‌باشد. شیمای مصرف سنج جریانی در شکل زیر نشان داده شده است.

شیمای مصرف سنج جریانی

جاگزین نمودن جسم 2 در جریان مایع به کمک سیستم راد 3 که از طریق پرده 4 می‌گذرد با مبدل کننده قوه سنج 1 ارتباط دارد. سیگنال خروجی مبدل کننده قوه سنج به آله دومی 5 داده می‌شود طوری که نشان داد آن به واحدهای مصرف درجه بندی می‌شود.

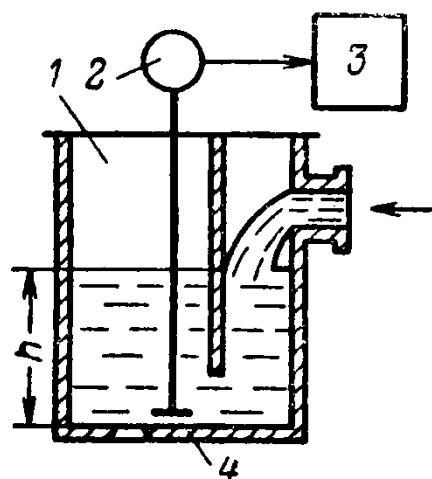
صرف سنج جریان دقت اندازه گیری را تا $\pm 5\%$ تأمین می‌نماید.

در مصرف سنج های سطح متغیر در مورد اندازه مصرف نظر به سطح در ظرفیت مصرف سنج 1 قضاوت می‌نمایند (شکل زیر) که به کمک اندیکاتور 2 که به آله 3 وصل می‌باشد اندازه می‌گردد.

در مصرف سنج با سوراخ بزرگ جریانی 4 (شکل زیر) ارتباط بین مصرف حجمی Q و سطح h نظر به رابطه ذیل دریافت می‌گردد.

$$Q = \alpha \cdot S \sqrt{2gh}$$

در اینجا α ضریب مصرف بوده که ضایعات نپور و درجه انقباض فوران را که از سوراخ خارج می‌گذرد در نظر می‌گیرد؛ S - مساحت سوراخ می‌باشد

شیمای مصرف سنج سطح متغیر

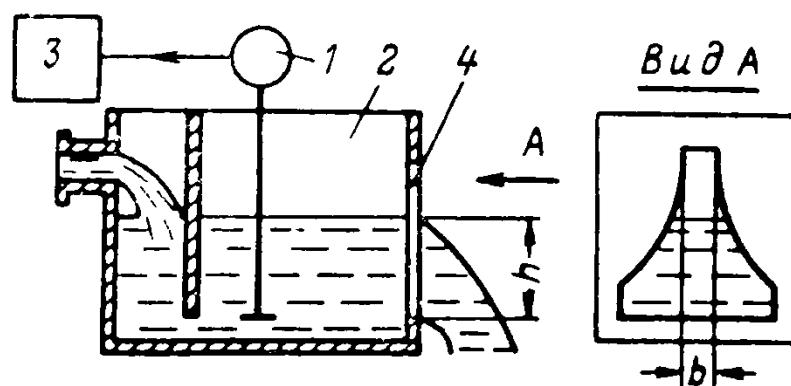
معادلات اساسی محاسبه مصرف سنج‌های جریانی نوع سوراخ دار طوریکه در شکل زیر نشان داده شده است عبارت است از

$$Q = \alpha \cdot b \sqrt{2g} h^{\frac{3}{2}}$$

در اینجا b – عرض آبریز می‌باشد.

معمولًاً سوراخ 4 (شکل زیر) با چنان مقطع عرضی نظر به ارتفاع ساخته می‌شود تا ارتباط بین مصرف و سطح خطی باشد. این شرط مقطع هایپربولیکی درز را مطابقت می‌نماید.

اشتباهات اساسی اندازه گیری مصرف سنج سطح متغیر $\pm 3.5\%$ را تشکیل می‌دهد

شیمای مصرف سنج متغیر نوع سوراخ دار (نقاط 1 – 4 در شرح شیمای مصرف سنج سطح متغیر ملاحظه شود).

مۆخۇز

- 1- واحدى، عبدالهادى. افزایش آسیاب ھای خرد کننده و پودر کننده. مطبعه پوهنتون پولى تخنيك كابل، سال 1397 خورشيدى. 195 صفحه.
- 2-Егоров В.Л. Основы обогащения рудю. М., Недра 1990. 215 с.
- 3- Ворбьев В.М., Бирилянтов В.В., Дметриев А.П. Основы горного дела и обогащения полезных ископаемых. М., Недра 1985. 485 с
- 4- Трубецкой., Галченко Ю.П. Основы горного дела. М., Академический Проект. 2010. 230 с.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library